

ITCAC'18
SAFRANBOLU www.itcac18.org

BOOK OF ABSTRACTS

architecture

tourism

24-27 Ekim 2018
24-27 October 2018
Safranbolu Yerleşkesi / Türkiye

Uluslararası Turizm ve Mimarlık Konferansı
● International Conference on Tourism and Architecture

CONFERENCE CHAIRS

Prof. Aysun ÖZKÖSE

Head of Department/ Safranbolu Faculty of
Architecture, Karabuk University

Assoc. Prof. Nuray TÜRKER

Vice Dean of Safranbolu Faculty of Tourism,
Karabuk University

ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Ali GÜNEŞ

Karabuk University

Dr. Abror JURAEV

Buhara University

Prof. Aysun ÖZKÖSE

Karabuk University

Assoc. Prof. Nuray TÜRKER

Karabuk University

Assoc. Prof. Taşkın DENİZ

Karabuk University

Assoc. Prof. Hüseyin Avni KIRMACI

Karabuk University

Dr. Özlem ÖZER ALTUNDAĞ

Karabuk University

Dr. Nurettin AYZAZ

Karabuk University

Dr. Süheyla BİRLİK

Karabuk University

Dr. Halim HAMRAEV

Bukhara University

Dr. Hülya AKDEMİR CENGİZ

Karabuk University

Dr. Fahri DAĞI

Karabuk University

Dr. A. Emre DİNÇER

Karabuk University

Dr. A. Esra B. ERTÜRK

Karabuk University

Dr. Beyza Onur ISIKOĞLU

Karabuk University

Dr. Mustafa İNCE

Karabuk University

Dr. Cenk Murat KOÇOĞLU

Karabuk University

Dr. Ayşe KURTLU

Karabuk University

Dr. Mehmet MUTLU	Karabuk University
Dr. Merve T. KAYILI	Karabuk University
Dr. Halime GÖKTAŞ KULUALP	Karabuk University
Dr. Botir SHAHRIYAROV	Deputy Major of Bukhara Region on Tourism
R. A. Ayşegül ACAR	Karabuk University
R.A. Bilgehan BAKIRHAN	Karabuk University
R.A. Samet GÖKKAYA	Karabuk University
R.A. A. Bilgehan İYİCAN	Karabuk University
R.A. H. Sacide KILIÇ	Karabuk University
R.A. Yaprak ÖZBOZKURT	Karabuk University
R.A. E. Begüm ÖZEREN	Karabuk University
R.A. Özkan SÜZER	Karabuk University
R.A. S. Cansu TEMEL	Karabuk University
Lect. Mehmet UÇAR	Karabuk University
Lect. F. Gonca ER	Karabuk University
Nilüfer ZENGİN	Karabuk University

SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Faruk ALAEDDİNOĞLU	Van Yüzüncü Yıl University
Prof. Selma ÇELİKYAY	Bartın University
Prof. Eka DEVIDZE	European University
Prof. Yüksel EKİNCİ	Porstmouth University
Prof. Zeynep ENLİL	Yıldız Technical University
Prof. Murat GÜL	İstanbul Technical University
Prof. Şengül ÖYMEN GÜR	Beykent University
Prof. Kurtuluş KARAMUSTAFA	Erciyes University
Prof. Aysun ÖZKÖSE	Karabuk University
Prof. Muharrem TUNA	Gazi University
Prof. Hülya TURGUT	Özyeğin University
Assoc. Prof. Carel BERTRAM	San Francisco State University
Assoc. Prof. Özge CORDAN	İstanbul Technical University
Assoc. Prof. Suat ÇABUK	Namık Kemal University
Assoc. Prof. Taşkın DENİZ	Karabuk University
Assoc. Prof. Nazan KIRCI	Gazi University
Assoc. Prof. Sevgi ÖZTÜRK	Kastamonu University
Assoc. Prof. Nuray TÜRKER	Karabuk University
Assoc. Prof. Tayfun YILDIRIM	Gazi University
Assoc. Prof. Hülya YÜCEER	Adana Science and Technology University
Assist. Prof. Dr. Nurettin AYZ	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Aydoğan AYDOĞDU	Kastamonu University
Assist. Prof. Dr. Süheyla BİRLİK	Karabuk University

Assist. Prof. Dr. Oğuz DİKER	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Ahmet Emre DİNÇER	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Yasin DÖNMEZ	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Esra B. ERTÜRK	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Ewa FERENS	Warsaw University of Life Sciences
Assist. Prof. Dr. Amra HADZİMUHAMEDOVIĆ	International University of Sarajevo
Assist. Prof. Dr. Halim HAMRAEV	Bukhara State University
Assist. Prof. Dr. Alma HUDOVIĆ-KLJUNO	International University of Sarajevo
Assist. Prof. Dr. Abror JURAEV	Bukhara State University
Assist. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Cenk Murat KOÇOĞLU	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Mehmet MUTLU	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Lamila SİMİSİC-PASIĆ	International University of Sarajevo
Assist. Prof. Dr. Şahin YILDIRIM	Bartın University
Assist. Prof. Dr. Fulya ÖZMEN	Gazi University
Assist. Prof. Dr. Gökçe GÜNEL	University of Arizona

KEYNOTE SPEAKERS

Prof. Dr. Mehmet Murat Gül

Keynote Speech: The Impacts of Tourism in the Urban Morphology of Post-War Sarajevo

This paper investigates the impact of developing tourism in the city of Sarajevo's postwar urban landscape. Following a brief history of the urban redevelopment of the city, this paper focuses on the changes occurred in the urban morphology of the city in particular with the developing tourism industry in Bosnia and Herzegovina in recent years. From this perspective the positive and negative impacts of tourism in Sarajevo's cultural landscape in various parts of the city will be come under scrutiny.

Konferans Konusu: Savaş Sonrası Saraybosna'da Turizmin Kentsel Morfolojiye Etkileri

Bu çalışmanın konusunu gelişen turizm endüstrisinin savaş sonrası dönemde Saraybosna şehri üzerindeki etkilerini incelemek oluşturmaktadır. Çalışmada Saraybosna'nın şehir tarihinin kısa bir özetini müteakip son yıllarda Bosna-Hersek'te artış gösteren turizm faaliyetlerinin şehir morfolojisi üzerindeki olumlu ve olumsuz olarak değerlendirilen etkileri şehrin belirli bölgelerinden örnekler sunularak incelenecektir.

Prof. Dr. Yüksel Ekinci

Keynote Speech: Influences of Culture on Tourism Marketing

This keynote focusses on the cultural and social forces that that shape and affect individual, group and corporate behaviour in the tourism marketplace. The presentation starts with a general discussion of the key elements of culture, the emergence of the global consumer culture and tourism marketing. Next, several useful conceptual frameworks for understanding culture are presented. The keynote speaker discusses specific examples of the impact of culture and society on the marketing of both tourism products and tourists' behaviour. In particular, the keynote addresses the topic around how elements of culture influence tourism marketing strategy development, tourism branding, tourism product strategy, tourism pricing strategy, tourism distribution strategy and tourism communication strategy.

Konferans Konusu: Kültürün Turizm Pazarlaması Üzerindeki Etkileri

Bu açılış konuşması, turizm pazarındaki bireysel, grup ve kurumsal davranışları şekillendiren ve etkileyen kültürel ve sosyal güçlere odaklanıyor. Sunum, kültürün temel unsurları, küresel tüketim kültürünün ve turizm pazarlamasının ortaya çıkışı hakkında genel bir tartışma ile başlar. Daha sonra, kültürü anlamak için çeşitli yararlı kavramsal çerçeveler sunulmaktadır. Açılış konuşmacısı, kültür ve toplumun hem turizm ürünlerinin hem de turistlerin davranışlarının pazarlanması üzerindeki belirli etkilerini tartışıyor. Özellikle, açılış konuşması, kültür unsurlarının turizm pazarlama stratejisi geliştirme, turizm markalaşması, turizm ürün stratejisi, turizm fiyatlandırma stratejisi, turizm dağıtım stratejisi ve turizm iletişim stratejisini nasıl etkilediği konusuna değinmektedir.

Prof. Dr. Şengül Öymen Gür

Keynote Speech: Reciprocal Relationship Between the Modern Practice of Tourism and Space

Since the very early times on travel books and itineraries show that architecture has always been the main point of attraction and particular destination. It is also known that there is a rapid increase in the determination of the tourist routes and major destinations during the last two centuries. The destinations range from famous monuments to exotic spaces and even to honeymoon hubs that are translated into touristic packages by the enterprises. The destinations on the other hand, keep restoring and protecting their assets in order to preserve their share in the touristic reserves. Hence; architecture is

continuously being transformed; buildings, sites, even cities are being mapped and re-mapped in retrospect of political, social, cultural, scholarly and especially economic goals.

Existence of architecture, bearing in mind the powerful impact it makes on the local people and the tourists has a long longevity. For that matter it needs to be in close harmony with the space created around it and with the emerging conditions, for sustainability. For some points of destination modesty is important; for some others attractiveness and flamboyancy are vital issues. Those very expensive buildings designed by the so-called star architects aim for the second set of properties, but this presentation dwells upon the first case where destination developers have to be aware of the local requirements, as well as certain qualities of space such as adventurousness, sustainability, authenticity, sensuality and affectivity. Thereon the presentation delivers cases that meet the criteria of, a) expedition and discovery, b) witnessing of passage of time/parallax, c) diligent authentic restoration, d) enhancement of sensory properties of space, and, e) the life proposed by place, in order to substantiate the main hypothesis of the presentation.

Konferans Konusu: Mekân ve Modern Turizm Arasında Karşılıklı İlişkiler

Seyahatlerin en erken tarihinden beri mimarlığın önemli bir çekim gücü olduğu bilinmektedir. Son iki yüzyıldır dünyada turist rotalarının belirlenmesinde müthiş bir artışın yaşandığı da bilinmektedir. Tarihi anıtlardan en egzotik tatillere kadar her bir şey turizm planlayıcısının ajandasında olabiliyor ve bir tüketim paketi şeklinde sunulabiliyor. Bu nedenle belli bazı uğraklar yeniden kavramsallaştırılıp dönüşüme tabi kılınabiliyor. Turizm potansiyeline sahip olanlar geliştirilirken diğerleri çürümeye ve yok olmaya bırakılıyor. Destinasyonlar pazar pozisyonlarını korumak için eski anıtları veya yerleşmeleri onarıyor, işlevlendiriyor. Mimari elden geçiriliyor. Bu süreçte kentler ve ülkeler siyasi, kültürel, akademik ve en çok da ekonomik amaçlar doğrultusunda turizm tarafından yeniden ve yeniden haritalandırılıyor.

Mimarlığın varoluşunun halkın ve turistin üzerinde yarattığı güçlü etkiler düşünülürse mimarlık çok uzun ömürlüdür. Bu nedenle sürdürülebilirlik açısından yer ve durumla tam bir armoni içinde olmak zorundadır. Bir destinasyon için tevazu ne kadar önemli ise diğer bir destinasyon için göz kamaştırıcı olmak o denli önemlidir. Son dekatların star mimarlarının elinden çıkan çok masraflı yapılarının varlığı bu ikincisine girer. Bu sunu

birinci grup destinasyonlara odaklanmaktadır. Bu örneklerde destinasyon belirleyiciler bir yandan yerel gereksinimleri göz önünde bulundururken diğeryandan mekanın özge niteliklerini de göz önünde bulundurmak zorundadırlar. Bir mimari destinasyonun mekânsal kalitesi o mekanın serüvenciliğine, sürdürülebilirliğine, otantikliğine, duyuşal özelliklerine ve duygusallığına bağılıdır. Bu kuramsal önermeden itibaren sunum, a) gezi/keşif; b) zaman algısı/paralaks; c) hassas ve otantik restorasyon; d) duyuşal özelliklerin güçlendirilmesi; e) mekanın vadettiğı yaşam, gibi ölçütleri çeşitli başarılı örnekler üzerinden açıklamakta ve varsayımını savunmaktadır.

Assoc. Prof. Dr. Carel Bertram

Keynote Speech: The Mysterious Plus of Tourism: The House, The Neighborhood and its Streets

We generally speak about tourism in terms of what the tourist wants, or, even what the tourist has been made to want. Here I suggest that the most deeply felt outcome, and the most remembered tourist experiences may be those that are unexpected. Although these unexpected satisfactions might be idiosyncratic, or personally singular, they also emerge as a distinctive category that are place related. One space that offers these unexpectedly resonant, even existential experiences are streets, neighborhoods, and especially the houses encountered by tourists in geographies that span major towns to small villages. Although tourist destinations are frequently focused on places “as a whole,” or on their major monuments or historically important buildings or complexes, I suggest why it is the domestic and the intimate that can offer the deepest existential meanings. Grounding my argument in theories of memory, space and place [Bachelard, Eliade] and using my own research on memory, place and the Ottoman Turkish house [Bertram, 2008] as well ethnographic studies on emigres who return to the places of their ancestral homes and villages. I discuss how the domestic and the quotidian connects the tourist to something outside of himself, yet at the same time activates something profoundly interior that makes their travel experiences into retroactive pilgrimages. I call them retroactive pilgrimages because, although the tourist may have no defined spiritual goal, the power of these places recalls to memory or imagination something deep at the center of the modern individual. As an invitation to dream, these domestic spaces allow the tourist give these places overlays of meanings that they bring from their cultural and personal pasts; allowing them, in fact, to feel these places as a “charismatic nexus” [Cohen, Shils] of their ultimate values. James would call this added value, “the mysterious plus.” This unexpected but powerful experience may continue to reverberate and thus be long remembered. I suggest, in fact, that, sensitive to the politics of heritage conservation, including museum houses, and to the economies of cultural distillations and appropriation through craft and souvenir industries, the largest town to the smallest village has the opportunity to offer this experience as their gift to the tourist.

TABLE OF CONTENTS

Conference Chairs	i
Organizing Committee	i
Scientific Committee	iii
Keynote Speakers	v
Bayezid the Second Social Complex Health Museum as a Touristic Resource	1
Alper Çevik and Zeynep Aslan	
The Quality Evaluation on Post-use of Cruise Ports: The Case of Bodrum Pier	2
Aycan Bahadır, Tayfun Yıldırım and E. Fulya Özmen	
Investigation of Tourism Potentials of Vernacular Architectural Heritage Lost in the Villages Around Safranbolu.....	4
Aysun Özköse	
A Contextual View on the Role of Contemporary Architecture in Urban Tourism Destinations Branding and Development.....	6
Ayşegül Acar, Samet Gökkaya and Nurettin Ayaz	
Buldan's Cultural Tourism Potential and Necessity of Conservation of Buldan Houses: "Eklemeli Konak"	7
Ayşegül Sezegen and Z. Betül Sağıroğlu Gökçınar	
Local Culture and History in the Context of Architectural Tours Safranbolu Tourism Example.....	9
Bilgehan Bakırhan and Murat Oral	
Ancient Greek and Roman Theaters in Anatolia and Their Relationship with Tourism	10
Banu Büyükgün and Bora Aldemir	
Evaluation of Traditional Milas Houses From Sustainable Tourism Perspective	12
Bora Aldemir and Banu Büyükgün	
Shared Areas: A Theoretical Study on the Interplay between Locals and Visitors at the World Heritage Sites within the Scope of Göreme National Park and the Rock Sites of Cappadocia	13
Burak Murat Demirçivi	
Authenticity in Ottoman Timber Houses Reused for Touristic Purposes in Sultanahmet, Istanbul (Case Studies: Dersaadet Hotel and Emine Sultan Hotel)	15
Behnaz Mohammadi Kheirabadi and Mahshid Modabber Dabagh	
Impact of Paradoxes in Rural Tourism Planning Strategies	16
Banu Bekci, Deryanur Dinçer and Çiğdem Bogenç	

Ecological Accommodation Buildings in the Scope of Sustainable Tourism: Application Proposal for Safranbolu.....	17
Cenk Murat Koçoğlu and Taşkın Deniz	
The Importance of Sustainable Landscape Planning in the Integration of Tourism and World Heritage Resources: The Case of Safranbolu City.....	19
Cumhur Gngroğlu	
Evaluation of Tourism Potential of Handüzü Plateau in Güneysu District.....	20
Deryanur Dinçer, Çiğdem Bogenç and Banu Bekci	
Evolution of Urban Fabric in Cultural Heritage Through Tourism: The Case of Amasya İçerişehir.....	21
Duygu Kalkan Açıkkapı and Ayşegl Sondaş	
Spatial Perception Impact of the Refunctioned Traditional Housing on Tourists: The Case of Konya	23
Edibe Begm zeren, Mine Ulusoy and mer zeren	
Ecomuseums as Tool for Conservation of Cultural Heritage.....	25
Elmas Erdoğan and Dnd Merve Çetinkaya	
Urban Archeology and Tourism	27
Elmas Erdoğan and Selin Temizel	
The Role of Tourist in the Conservation of Cultural Heritage: A Meaning Maker? / A Destructor?	29
Ebru Harman Aslan	
The Architectural Design of the Convention Venues: Comparison between European and Asian Venues.....	31
Eda Kocabaş and Ayşegl Acar	
Old Van City as an Example of Historical Cities Subject to Tourism.....	32
Faruk Alaeddinoğlu and Erkan Konyar	
A Study on the Evaluation of Tourism Potentials and Traditional Houses of Akseki Emiraşıklar Village	33
Fatma Nur Bacak and Esra Yıldız	
Trk Korgan Project in Terms of Culture and Tourism Geography	34
Gzin Kantrk Yiğit and nal zdemir	
Financial Culture and its Place in Tourism - Analyzes for Kilistra Rural.....	36
Hatice Aktaş and Dicle Aydın	
An Aftermath: Thoughts on the Bilbao Effect	37
Hakan Anay	

Cultural Tourism in Safranbolu Place of Kırankoy Greek Center	39
Havva Sacide Kılıç and Aysun Özköse	
Accesibility in Archaeological Heritage; Xanthos-Letoon Ancient Cities	41
Hilal Tuncer	
Adaptive Reuse of Historic Buildings for Tourism: The importance of Intangible Values	42
Hülya Yüceer and Hacer Başarır	
Architectural Tourism Potentials of Buildings Remained After Turkish Greek Population Exchange: Nigde's Exchanged Villages.....	44
İlknur Acar Ata and Mehmet Emin Başar	
Ulukışla Öküz Mehmet Pasha Social Complex's the Reflected Surface from the Past: Reuse Value	46
İlknur Acar Ata and Bahtiyar Eroğlu	
Singapore's Cultural Constructions.....	48
Jesse E. Shircliff and Voon Chin Phua	
Evaluation of Industrial Heritage and Tourism Relationship on Turkey Tourism Planning	49
Mehmet Uysal	
Spatio-Temporal Variation of Forest Trees Surrounding the Bartın-Kirazlıköprü Dam Reservoir: Landscape Evaluation around the Concept of Recreation.....	50
Melih Öztürk and Ercan Gökyer	
Evaluation of the Re-Functioning of Historical Buildings in Antakya from the Perspective of Tourism.....	52
Melisa Diker and Canan Nalça	
Evaluation of Religious Building and Belief Tourism Relations in Antakya	54
Melisa Diker and Nilgün Çolpan Erkan	
Designing Experiences: Presentation of Archaeological Sites.....	56
Meltem Özten Anay and Hakan Anay	
Evaluation of Environmental Problems Historical Buildings in City Branding: The Example of Konya-Seljuk Architecture	59
Merve Özkaynak and Erol Dönek	
Evaluation of Cultural Heritage in the Context of Cultural Tourism: The Case of Sille	61
Merve Özkaynak and Mine Ulusoy	
In The Context of Sustainable City State Slow City Movement and Examination for Eflani	63
Merve Tuna Kayılı and Beyza Onur Işıkoğlu	

A Content Analysis on the Documentary Films Competing in International Safranbolu Golden Saffron Documentary Film Festival	64
Mustafa İnce	
The Role of the Local Press on Preserving Cultural Heritage and Developing Tourism Awareness: An Analysis on Safranbolu Ekspres Newspaper	66
Mustafa İnce	
The Impact of Coastal Use on Urban Identity: The Case Studies on Mersin and Brighton	68
Nazelin Pişkin and Ayşegül Sondaş	
Tourism and Sustainability of Social and Cultural Identity: The Case of Famagusta, Cyprus	70
Nazife Özay	
Safran (Crocus sativus L.) and Safranbolu.....	71
Neşet Arslan and Yasin Özgen	
UNESCO World Heritage Areas and Tourism.....	73
Nezihat Köşklük Kaya	
Cultural Heritage and Tourism: Izmir Torbalı Example.....	74
Nezihat Köşklük Kaya, Ali Kazım Öz and Raziye Çakıcıoğlu Oban	
The (Lost) Majapahit Heritage: Brick Industry versus Trowulan Cultural Heritage.....	76
Nia Nur Malasari, Lukiyati Ningsih and Fitra Riyanto	
Evaluation of The Visitor E-Reviews on the Cultural Attractions of Safranbolu: A Case on TripAdvisor.....	77
Nuray Türker and Zuhul Yaşar	
Evaluation of Ancient Cities of Western Black Sea Region in terms of Cultural Heritage Tourism. 78	
Nuray Türker and Zuhul Yaşar	
From Embarrassment to a Branded Safranbolu: A Journey in History	79
Aytekin Kuş, Orhan Veli Yavuz and Aydoğın Aydoğdu	
The Effects of Constructions for Tourism on Geological Heritage: Gilindire Cave	80
Rozelin Aydın and Hülya Yüceer	
A Research on Tours Organized to Destinations with Similar Architectural Structures	82
Samet Gökkaya and Şehnaz Demirkol	
Redesign of the Historical Industrial Constructions: The Case of Rahmi Koç Museum	84
Selcem Bayır and Bilge Yararel	
A Study on the Evaluation of Contemporary Art Museums in the Context of Tourism for Everyone: Case Studies of Central Europe	86
Selin Yıldız	

Konya City in the Context of Belief Tourism.....	88
Semiha Sultan Tekkanat and Bilge Gazel	
The European Union Tourism Policies of Spatial Reflections in Turkey	90
Semiha Sultan Tekkanat and Mustafa Rahman Öncüer	
Determination of Farm Tourism Potential of Kastamonu Province.....	92
Sevgi Öztürk and Öznur Işınkaralar	
Evaluation of Historical Environment Renewal Processes by Users: The Case of Şehreküstü- Gaziantep.....	93
Sevgi Öztürk, Öznur Işınkaralar and Özge Vural	
The Importance of Physical Features of Kitchens in Touristic Mansion Houses.....	94
Sibel Ayyıldız	
An Examine the Architectural Identity in the Transformation of Historical Caravanserais into Tourism Buildings By Re-Used	96
Sinem Tapkı	
Identified Destinations with Their Colors: Bo-Kaap/Cape Town Example	97
Süheyla Birlik	
A Tourism Building from 1960's and Its Effects on Burdur: Çendik Motel and Facilities	99
Ülkü Çelebi Gürkan	
Concerning a Conceptual Displacement: Architecture (and) Tourism.....	102
Ülkü Özten	
Re-packaging Tradition: The Case of Turkish Baths in Tourism.....	104
Voon Chin Phua	
Contribution of the Recent Alternative Tourism Buildings to the City: A Case Study in Konya ...	105
Yelda Korkmaz and Ahmet Alkan	

Bayezid the Second Social Complex Health Museum as a Touristic Resource

Alper Çevik^a and Zeynep Aslan^b

^aTrakya University, Arda Vocational School, Turkey

alpercevik@trakya.edu.tr

^bAydın Adnan Menderes University, Tourism Faculty, Turkey

zeynep.aslan@adu.edu.tr

Abstract

Tourism is one of the most important dynamic activities for many regions of the developing world. However, in recent years, it was seen that tourists search for different alternatives parallel to their changing needs and desires shifting from sea sand sun tourism. For this reason, destinations have a basic role in attracting people with their historical, cultural and architectural structures. Museums are one of the influential tools that represent the characteristic values of the communities in the historic urban spaces, transferring of cultural assets to future generations and promotion of the destination. Sultan II. Bayezid Complex Health Museum, operating in Edirne which was the capital of the Ottoman Empire for 88 year, has gained brand to the city's tourism life. In addition, this museum which is one of the most magnificent constructions of our architectural history, was visited by domestic and international tourists with a total of 249,830 visitors in 2017. Therefore, it contributes to the promotion of Turkey and Turkish culture and encourages the development of tourism economically, establishing a strong bond with visitors. The aim of this study is to create awareness about Sultan Bayezid the second and to reveal the importance of the museum as a touristic resource. This research is designed as a qualitative study. Literature review method, a secondary data, was used.

Key Words: Tourism, Museum, Edirne, II. Bayezid Külliyesi Health Museum, Touristic resources.

Bir Turistik Veri Olarak II. Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi

Özet

Turizm geliştirmekte olan dünyanın pek çok kesimi için en önemli dinamik etkinliklerden biridir. Ancak son zamanlarda ortaya çıkan turizm eğilimlerinde, turistlerin istek ve ihtiyaçlarıyla doğru orantılı olarak deniz-kum-güneş üçlemesinden sıyrılarak farklı alternatifler arama anlayışına gittiği görülmektedir. Bu durumun doğal sonucu olarak turistler açısından destinasyonlar, sahip olduğu tarih, kültür ve mimari yapıları ile insanları cezbetmede temel bir role sahiptir. Bu roldeki en büyük pay tarihi kent mekânlarındaki toplumlara ait karakteristik değerleri temsil eden, kültür varlıklarının gelecek kuşaklara aktarılması ve dünyaya tanıtılması açısından önemli bir araç olan müzelere düşmektedir. Bu doğrultuda Osmanlıya 88 yıl başkentlik yapmış olan Edirne'de faaliyet gösteren Sultan II. Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi şehrin turizm marka değerini arttırmaktadır. Ayrıca mimarlık tarihimizin en görkemli yapılarından biri olan bu müzeyi turizm endüstrisi açısından performansını değerlendirdiğimizde, 2017 yılı içerisinde yerli ve yabancı toplam 249.830 kişi tarafından ziyaret edilmiştir. Dolayısıyla ziyaretçilerle güçlü bir bağ kurarak ülkemizin ve kültürümüzün tanıtımına katkı sağlamakta, ekonomik olarak da turizmi teşvik etmektedir. Konunun öneminden yola çıkarak belirlenen çalışmanın amaçları arasında Sultan II. Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi'ni turistik veri olarak gündeme getirmek, turizmde etkin bir rol almasının sağlanabilmesi açısından farkındalık yaratmak ve müzenin turistik bir değer olarak önemini ortaya koymaktır. Bu araştırma nitel bir çalışma olarak tasarlanmış olup ikincil veri tekniklerinden olan literatür taraması yöntemi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Müze, Edirne, II. Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi, Turizm kaynakları

The Quality Evaluation on Post-use of Cruise Ports: The Case of Bodrum Pier

Aycan Bahadır^a, Tayfun Yıldırım^b and E. Fulya Özmen^c

^aGazi University, Institute of Science, Turkey

aycanbahadir@gmail.com

^bGazi University, Faculty of Architecture, Turkey

mtayfun@gazi.edu.tr

^cGazi University, Faculty of Architecture, Turkey

ful.61@hotmail.com

Abstract

Sea tourism is the most preferred type of tourism among rest, recreation, sea, culture, faith, health, etc. both by domestic and foreign tourists. Cruise tourism, a major component of sea tourism has improved significantly in recent years. Despite experiencing some setbacks during this development process, great effort is being spent to add our country into the destinations of cruise tours. Environmental and physical properties of port structures are major factors in preference of a port. Selection of cruise ports depend on factors such as jetty length, port location, port depth, safety, ability to meet the needs of the passengers, etc. only the best ports, within the framework of these properties, can become the destination of large cruiser ships. Therefore cruise tourism has a strong share in development of a country. With this respect, this study examines superstructure quality of cruise ports shaped by user needs and expectation through post occupancy evaluation on Bodrum passenger qua example. Aim of the study is to enable creation of criteria in Turkish markets for preparation of port structures bearing qualities of world class cruise ports. Study consists of 4 parts. First part is structured on cruise tourism and its types. Second part covers relevant national and international standards, regulations, special and general technical specifications and major international cruise ports. Third part assesses Bodrum Passenger Quay post occupancy quality considering different passenger requirements considering current national and international standards. Findings are discussed for their merits and drawbacks. Fourth part covers conclusion and suggestions.

Keywords: Bodrum Passenger Quay, Cruise Ports, Post Occupancy Process Quality Evaluation

Kruvaziyer Limanlarında Kullanım Süreci Kalite Değerlendirmesi: Bodrum Yolcu İskelesi Örneği

Özet

Dinlenme, eğlenme, deniz, kültür, inanç, sağlık vb. amaçlarla yapılan turizm türlerinden ülkemizde hem yerli hem de yabancı turistler tarafından en tercih edilen turizm türü deniz turizmidir. Deniz turizminin önemli bileşenlerinden biri olan kruvaziyer turizmin son yıllarda büyük gelişme göstermektedir. Fakat bu gelişim sürecinde, bazı sorunlarla karşılaşmış olsa da, ülkemizin de kruvaziyer turları destinasyonlarında yer alması için büyük çabalar sarf edilmektedir. Liman yapılarının çevresel ve fiziksel özellikleri bir limanın tercih edilmesinde önemli bir etkidir. Kruvaziyer limanlarının tercih edilmesi, limanın konumuna, rıhtım boyutuna, limanın derinliğine, güvenliğine, yolcuların ihtiyaçlarını karşılayabilmesine vb. gibi özelliklere göre değişmektedir. Bu özellikler kapsamında da en iyi limanlar büyük kruvaziyer gemilerinin destinasyonlarına girmektedir. Bu nedenle kruvaziyer turizmi bir ülkenin gelişmesinde büyük paya sahiptir. Bu bağlamda, bu çalışma kapsamında, kruvaziyer limanlarının kullanıcı gereksinim ve beklentileri yönünde oluşan üstyapı kalitesi, kullanım süreci değerlendirme yoluyla, Bodrum Yolcu İskelesi üzerinden örneklenmektedir. Çalışmanın amacı, dünya standartlarında kruvaziyer limanı özellikleri taşıyan liman binalarının hazırlanmasına yönelik olarak, Türkiye pazarında,

kriter oluşumuna olanak sağlamaktır. Söz konusu araştırma, 4 ana bölümü içermektedir. Bunlardan ilki kruvaziyer turizmi ve türleri üzerine biçimlenmektedir. İkinci bölüm ise, ilgili ulusal ve uluslararası standart, yönetmelik, genel ve özel teknik şartname ile uluslararası önemli kruvaziyer limanlarını kapsamaktadır. Üçüncü bölümde, Bodrum Yolcu İskelesi binası, farklı kullanıcı gereksinimleri açısından ele alınmakta ve mevcut ulusal ve uluslararası bağlamlarda kullanım süreci kalitesi açısından değerlendirilmektedir. Elde edilen bulgular olumlu ve olumsuz yönleriyle tartışılmaktadır. Dördüncü bölüm ise, sonuç ve önerilerden oluşmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Bodrum Yolcu İskelesi, Kruvaziyer Limanları, Kullanım Süreci Kalite Değerlendirmesi

Investigation of Tourism Potentials of Vernacular Architectural Heritage Lost in the Villages Around Safranbolu

Aysun Özköse

Karabük University, Faculty of Architecture

ABSTRACT

Vernacular architecture covers a significant portion of architectural cultural assets; It includes architectural products realized with traditional construction system and material and positioned according to the physical and climatic characteristics of the natural environment in which it is located. The vernacular architecture, which is local or regional architecture, is not a finished product that provides information about the daily life style, past, creative powers and roots of society; It is an evolving phenomenon that evolves through various external influences and internal dynamics, and is a different indicator of cultural identity. Although the preservation of vernacular architecture has an indispensable and vital dimension within the contemporary conservation phenomenon, today it has problems in terms of evaluation and conservation.

In Turkey, the inventory of cultural heritage located in urban areas despite the fact that a considerable proportion of completed; most of the cultural heritage in rural areas is neglect, abandonment through migration, apathy, economic and so on. For reasons such as, they have entered the process of extinction before it can be documented. T. C. Culture and Tourism Ministry of Cultural Assets and Museums General Directorate of protected areas in Turkey 17 360 units in 2017, according to the records, 106 359 pieces of Immovable Cultural Property has been registered. In Site Statistics According to Provinces; In the Karabük region where Safranbolu is located; There are a total of 92 protected areas, 96 of which are archaeological and 6 of which are urban. These records do not include statistics on vernacular architectural heritage in villages. In the Law No. 2863 on the Protection of Cultural and Natural Assets, there is no specific definition of immovable cultural assets related to cultural heritage in rural areas.

In recent years, there has been a significant improvement in the research, documentation, conservation and maintenance of the vernacular architectural values that need to be preserved in the conservation areas in the city center of Safranbolu. However, in almost all villages, except for one example from 60 villages in Safranbolu (Yorukoyu), there are mills, baths, mosques, laundries, fountains, cemeteries, and so on. It is observed that no measures can be taken against the deterioration and loss process of unique examples of folk art such as. At the same time, many archaeological values within these borders are being destroyed. Most of them are empty, neglected, and some of them are in ruins. These works contain a lot of important information about the early history of Safranbolu and the area of Paphlagonia. However, it has an important tourism potential with these features. The architectural heritage in the villages also has the potential to meet the tourism needs of the region by providing function.

In this paper, Vernacular Architectural values determined in 60 villages around Safranbolu and their tourism potentials will be examined within the scope of **SAFKÖY** researches, which are currently being carried out by Karabük University, in the scope of the Comprehensive Scientific Research project.

Keywords: Vernacular Architecture, Rural Architecture, Local Architecture, Safranbolu Villages, Rural Tourism

Safranbolu Çevresindeki Köylerde Yitirmekte Olan Vernaküler Mimari Mirasın Turizm Potansiyellerinin İrdelenmesi

Özet

Mimarî kültür varlıklarının önemli bir kısmını kapsayan **Vernaküler** mimari; geleneksel yapım sistemi ve malzemesi ile gerçekleştirilen ve bulunduğu doğal çevrenin fiziksel ve iklimsel özelliklerine göre konumlanmış mimari ürünleri içerir. Toplumun günlük yaşam biçimi, geçmişi, yaratıcı güçleri ve kökleri hakkında bilgi veren, yerel veya bölgesel mimari olan “vernaküler mimari” bitmiş bir ürün değildir; çeşitli dış etkiler ve iç dinamikleriyle evrimleşen, gelişen bir olgudur ve kültürel kimliğin farklı göstergeleridir. Vernaküler mimarînin korunması, çağdaş koruma olgusu içinde vazgeçilmez ve yaşamsal bir boyut taşımasına rağmen, günümüzde değerlendirme ve koruma açısından sorunlar taşımaktadır.

Köklü bir kültürel geçmişe sahip olan Türkiye’de, kentsel yerleşim alanlarındaki kültürel mirasın envanteri önemli bir oranda tamamlanmış olmasına karşın; kırsal alanlardaki kültürel mirasın büyük bir bölümü ihmaller, göç yoluyla terk, ilgisizlik, ekonomik vb. gibi nedenlerle henüz belgelenmeden hızla yok olma sürecine girmişlerdir. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü’nün 2017 yılı kayıtlarına göre Türkiye’de 17.360 adet sit alanı, 106.359 adet Taşınmaz Kültür Varlığı tescil edilmiştir. İllere Göre Sit Alanları İstatistiğinde; Safranbolu’nun içine yer aldığı Karabük bölgesinde; 96’ı arkeolojik, 6’ı kentsel olmak üzere toplam 92 sit alanı bulunmaktadır. Bu kayıtlarda da köylerdeki vernaküler mimari miras ile ilgili istatistikler yer almamaktadır. Yürürlükteki 2863 sayılı Kültür Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu’nda da taşınmaz kültür varlıkları tanımları arasında kırsal alanlardaki kültürel miras ile ilgili özel bir tanımlamaya da rastlanmamaktadır.

Safranbolu kent merkezindeki koruma alanlarında son yıllarda yapılan çalışmalarla birlikte korunması gerekli vernaküler mimari değerlerin araştırma, belgeleme, koruma ve sürdürme çalışmalarında kayda değer bir gelişme saptanmıştır. Ancak Safranbolu’ya bağlı 60 adet köyden bir örnek (Yörükköyü) dışında hemen hiçbir köyde, başta geleneksel ahşap çatıklı evler olmak üzere değirmen, hamam, camii, çamaşırılık, çeşmeler, mezarlıklar vb. gibi halk yapı sanatının eşsiz örneklerinin bozulma ve kaybedilme sürecine karşı hiçbir önlem alınmadığı gözlemlenmektedir. Aynı zamanda bu sınırlar dâhilinde yer alan birçok arkeolojik değer de tahrip olmaktadır. Büyük bir çoğunluğu boş, bakımsız ve bir kısmı da harap durumda bulunan bu eserler, gerek Safranbolu’nun erken tarihlerine, gerekse Paphlagonia bölgesine dair araştırılmaya açık birçok önemli bilgiyi barındırmaktadır. Ve bu özellikleriyle de önemli turizm potansiyeline sahiptir. Köylerdeki mimari miras, ayrıca işlev kazandırılmak suretiyle, yörenin turizme yönelik mekan ihtiyacını da karşılayabilecektir.

Bu bildiride, halen yürütülmekte olan, Karabük Üniversitesi Kapsamlı Bilimsel Araştırma projesi “SAFKÖY” kapsamında, Safranbolu çevresindeki 60 adet köyde tesbit edilen Vernaküler Mimari değerler ve bunların turizm potansiyelleri irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Vernaküler Mimari, Kırsal Mimari, Yöresel Mimari, Safranbolu Köyleri, Kırsal Turizm

A Contextual View on the Role of Contemporary Architecture in Urban Tourism Destinations Branding and Development

Ayşegül Acar^a, Samet Gökkaya^b and Nurettin Ayaz^c

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

aysegulacar@karabuk.edu.tr

^bKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

sametgokkaya@karabuk.edu.tr

^cKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

nurettinayaz@karabuk.edu.tr

Abstract

The relationship between tourism and architecture is defined by a wide range of architectural infrastructure that offers accommodation facilities and also touristic attractions such as archeological sites, architectural monuments and so on. Architecture in a tourism destination contributes significantly to the image of the destination and creation of a brand. Architecture is characterized by permanent structures in the environment that impact the image of a location's existing assets for both its residents and visitors. It also plays a critical role in almost every tourist destination by providing the infrastructure while offering the space to enjoy leisure activities and accommodation. It can be argued that tourism cannot be developed without architecture. Architecture is one of the motivations of tourists to choose a specific destination. Historic monuments, such as the pyramids, the Colosseum of Rome, the Basilica of St. Peter, and the holy city of Jerusalem, have all been considered as important attractions since the very beginning of tourism. However, a new transformation has occurred in recent years. Although for decades, only famous historical monuments have been able to attract tourists, contemporary architectural works have recently begun to draw attention. Frank Gehry's Guggenheim Museum in Bilbao is a good example of how contemporary architecture has attracted tourists, transforming a unique building in one of the town's poorer regions into a source of great financial growth and renown. Within this context, the term architourism refers to architecture as a destination was coined. Architourism describes the process of attracting visitors, investments, and media's attention to constructed environments (Ockman and Frausto, 2005). With the creation of new masterpieces today, architecture has become the source of several marketable destinations. Today, architourism enjoys its own niche in the tourism industry. As an example, Combia (2009) stated that "the iconic building has been notably effective not only in increasing public awareness in different regions but also in taking into account the role of contemporary architecture in tourism". Almost all touristic destinations have been built on the center of contemporary architecture. For this reason, Dubai (Burj Al Arab), China (Beijing National Stadium), Munich (Allianz Arena), Valencia (Alamillo Bridge), Barcelona (Torre Agbar), and Las Vegas, Nevada have attracted millions of tourists due to their fascinating and controversial examples of modern buildings. In "The Tourist Gaze", Urry (2002) claimed that architects and architectural works are vital to shaping the contemporary tourist's gaze. Several international examples of contemporary architecture can change the tourist's image of and their attachment to a destination. The main aim of this research is to determine the role of contemporary architecture in urban tourism and to contribute to the knowledge of interdependence between tourism and contemporary architecture. Beyond that, this research intends to find answers to the following questions; Can tourism based on contemporary architecture be sustained? Is modern architecture linked with the place? In this paper theoretical review will be made in order to find answers to these research questions.

Keywords: Contemporary Architecture, Architourism, Branding and Destination Development

Buldan's Cultural Tourism Potential and Necessity of Conservation of Buldan Houses: “Eklemeli Konak”

Ayşegül Sezegen^a and Z. Betül Sağıroğlu Gökçınar^b

^a*İstanbul Medeniyet University, Faculty of Architecture, Turkey*

aysegul.sezegen@medeniyet.edu.tr

^b*Architect, Turkey*

zeynebetul@hotmail.com

Abstract

Buldan, that is called as “Factory of flueless region” and its history dates back to stone age, is located within the boundaries of Denizli and is known for its weaving activities. Buldan is home to the most beautiful examples of traditional Turkish Houses, including spectacular mansions, numerous houses and shops; it is one of the rare settlements that has survived to the present day by preserving its original characteristics. Buldan, with its heritage and the willingness of the users/homeowners, is a district where successful projects can be seen. Even if the traditional houses are partially changed, they have not lost their originality. In addition to the houses; there are also many shops in bazaar that maintain their originality and integrity. Not only the structures, but also the authenticity of the streets that make up the urban texture of the city's historical identity has made it visible today. In the district, dilapidation which is caused by aging is a serious problem but the people of the region are satisfied with the environment; and they are not willing to abandon their traditions. This situation is the most important factor that can bring success in the works to be done. In Buldan, contrast to other Anatolian cities, there is no migration from rural to city center. In spite of the limited employment, the district is preferred due to the opportunity of weaving; and thus it can maintain its vitality. In Buldan which is still a living city, an inventory study has executed; a small number of restoration projects have been implemented; and some projects have been carried out to protect and revitalize the region in the district. However, no comprehensive conservation project has been implemented. Analysis in the district and surveys within the “Buldan Protection and Revitalization Program” formed the basis of this study. In this paper, the traditional Turkish house and its characteristics were summarized. Also, history of the Buldan and its characteristics were mentioned to discover its tourism potential; and necessity of conservation of the houses were explained. “Eklemeli Konak” that is a good example of Buldan houses with material use, design, plan and facade organization, is introduced via survey analysis. The opinions about the necessity of conservation and revitalization of the building; and suggestions are presented.

Key words: Buldan, Cultural Tourism, Turkish House, Buldan Houses, Urban Conservation.

Buldan'ın Kültürel Turizm Potansiyeli ve Buldan Evlerinin Korunma Gerekliği: Eklemeli Konak Örneği

Özet

“Bacasız fabrikalar diyarı” olarak adlandırılan ve tarihçesi taş devrine kadar inen Buldan; Denizli ili sınırları içerisinde yer almakta ve dokumacılığı ile tanınmaktadır. Geleneksel Türk Evi'nin en güzel örneklerinden olan bey konakları ile çok sayıda konut ve dükkânı barındıran Buldan evleri; özgün dokusunu büyük ölçüde koruyarak günümüze ulaşan ender yerleşimlerimizdendir. Buldan; gerek barındırdığı miras, gerekse kullanıcının istekli oluşu nedeniyle doğru yönlendirmeler ile düzgün ve başarılı projelerin görülebileceği bir ilçedir. Geleneksel konutlar kısmen müdahale görmüş olsalar dahi, özgünlüklerini yitirmemiş durumdadırlar. Konutların yanı sıra; çarşı içerisinde özgünlüğünü ve büyük ölçüde bütünlüğünü koruyabilmiş çok sayıda dükkân da yer almaktadır. Yalnız yapıların değil, kent dokusunu

oluşturan sokakların da özgünlüğünü büyük ölçüde koruyor oluşu ilçenin tarihi kimliğini günümüzde de görünür kılmıştır. Bakımsızlığın getirdiği eskimenin ciddi bir sorun olarak karşımıza çıktığı ilçede; bölge insanı yaşadığı çevreden memnundur ve de geleneklerini ve yaşamlarını terk etmedikleri gibi gelenekseli koruma konusunda da isteklidir. Bu durum, yapılacak çalışmalarda başarıyı getirebilecek en önemli unsurdur. Buldan'da pek çok Anadolu kentinde olduğu gibi kırsaldan şehir merkezine göç değil, dıştan içe göç görülmektedir. Kısıtlı iş imkânına rağmen dokumacılığın faal oluşu nedeniyle tercih edilen ilçe, bu sayede canlılığını koruyabilmektedir. Halen daha yaşayan tipik bir Anadolu yerleşimi olan ilçede; envanter çalışması yapılmış, az sayıda yapıda restorasyon projesi uygulanmış ve bölgeyi koruma ve canlandırma adına projeler yapılmış olsa da henüz kapsamlı bir koruma projesi uygulanmamıştır. Çoğu çalışma; proje aşamasında kalmıştır. Bölgeyi koruma ve canlandırma amacıyla "Buldan'ı Koruma ve Yaşatma Programı" kapsamında ilçede yaptığımız incelemeler ve rölöve çalışmalarımız bu makalenin temelini oluşturmuştur. Bu makale kapsamında; geleneksel Türk Evi ve özellikleri aktarılmış, Buldan ilçesi tarihi, kentin dokusu ve çevresel özelliklerinden bahsedilerek bölgenin turizm potansiyeli ve koruma gerekliliği aktarılmıştır. Ayrıca geleneksel Türk Evi'nin özelliklerini taşıyan Buldan evlerinin malzeme seçimi, tasarımı, plan yapısı ve cephe düzeni gibi özelliklerini barındıran ve özgünlüğünü koruyabilmiş olan "Eklemeli Konak" yapısının; rölöveleri ışığında tanıtımı yapılarak korunması ve canlandırılması gerekliliğine ilişkin görüşler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Buldan, Kültürel Turizm, Türk Evi, Buldan Evleri, Kentsel Koruma

Local Culture and History in the Context of Architectural Tours Safranbolu Tourism Example

Bilgehan Bakırhan^a and Murat Oral^b

^aKarabük University, Faculty of Architecture, Turkey

bilgehanbakirhan@karabuk.edu.tr

^bSelçuk University, Faculty of Architecture, Turkey

oralm@selcuk.edu.tr

Abstract

Cultural tourism includes travels to be done for trying different cultures. The curiosity and desire about learning different cultures for people have also created cultural tourism. Architectural works and artifacts have an important role in the development of the tourism industry. A great deal of the tourism potential of many developed countries in the world is consist of architectural monuments. In Introduction of local culture and history, in forming of turistic trips architectural tours have also great importance. The architectural tours consist of modern and contemporary architecture along with masterpieces which having historical values. The tourism sector in our country has an important position in terms of architectural and cultural sense of preference. Safranbolu which is one of the best preserved places of Turkish urban culture has made progress in the development of cultural tourism. With its mansion houses which were built with wooden, stone, mud-brick materials and also mosques, fountains, cervanserais, bazaars and traditional texture were listed on UNESCO World Heritage Sit in 1994. During this studying by paying attention to regional culture and history with together architectural tours, tourism in Safranbolu has been examined.

Keywords: Architectural Tours, Architectural Culture, Cultural Tourism, Safranbolu Tourism, Architecture and Tourism

Mimarlık Turları Bağlamında Yöresel Kültür ve Tarih: Safranbolu Örneği

Özet

Kültürel turizm, kültürler arası farklılıkların paylaşılmasıyla ortaya çıkar. İnsanların farklı kültürleri öğrenme merakı ve arzusu kültür turizmlerini oluşturmaktadır. Mimari kültür ve eserler, turizm sektörünün oluşmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Dünyada pek çok gelişmiş ülkenin turizm potansiyelinin büyük bir bölümünü mimarlık ürünleri oluşturmaktadır. Bu ürünlerin tanıtımında; mimarlık turları, yöresel kültür ve tarihin tanıtılmasında ve turistik programların oluşturulmasında büyük önem taşımaktadır. Mimarlık turları, tarihi değere sahip yapılarla beraber çağdaş mimariye sahip güncel ve modern yapılar için de kullanılmaktadır. Ülkemizde de turizm sektörü mimari ve kültürel anlamda tercih edilirligi bakımından önemli bir konuma sahiptir. Türk kentsel tarihinin en iyi korunmuş mekânlarından biri olan Safranbolu örneği, turistik açıdan en çok ziyaret edilen yerlerdendir. Ahşap, taş ve kerpiç malzeme ile inşa edilen konak görünlü karkas evleri, camileri, çeşmeleri, han ve hamamları, arastaları ve geleneksel şehir dokusuyla, bütünü sit alanı olarak ilan edilen ve ülkemiz turizm sektöründe en çok tercih edilen mekânlardan biridir. Bu çalışmada mimarlık turları bağlamında yöresel kültür ve tarihi açısından Safranbolu turizmi örneği incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık Turları, Mimari Kültür, Kültüresel Turizm, Safranbolu Turizmi, Mimarlık ve Turizm

Ancient Greek and Roman Theaters in Anatolia and Their Relationship with Tourism

Banu Büyükgün^a and Bora Aldemir^b

^aMuğla Sıtkı Koçman University, Lecturer, Turkey

banubuyukgun@mu.edu.tr

^bMuğla Sıtkı Koçman University, Lecturer, Turkey

boraaldemir@mu.edu.tr

Abstract

The origin of ancient Greek drama was based on dionysiac festivities. Evolving from a stage area of tramped earth set in front of a natural hill on which spectators might sit and watch religious ceremonies, the early theatres emerged in the 6th century BC and were built of wood. At the end of the 5th century BC stone material was used in the theater constructions. In the 4th century BC, the theatre had acquired the architectural form which became more or less the standard across the Greek and later Roman periods. Theatron / cavea leaning on a slope in the ancient Greek period, supported with vaults in the Roman period consist of semi-circular bank of seating, skene which is the stage opposite to it and the orchestra, the flat area where the chorus stood, sang, and danced are the main architectural parts of theatre buildings. These parts were developed in order to be able to watch the shows in the best possible way and to provide the acoustics. In Turkey, ancient Greek and Roman theater structures are widespread especially in Western Anatolia. The theaters of Halicarnassos (Muğla, Bodrum), Priene (Aydın, Güllübahçe), Miletos (Aydın, Balat), Aphrodisias (Aydın, Geyre), Ephesos (İzmir, Selçuk), Pergamon (İzmir, Bergama), Aspendos (Antalya, Belkıs), Side (Antalya, Side) and Hierapolis (Denizli, Pamukkale) are the important examples in Anatolia. In addition to well preserved conditions of the old structures; completed archeological excavations, conservation and restoration works increase the level of attention when compared to other structures in the ancient settlements. The impressive dimensions of the structures, and the easily perceivable functions by non-specialists may also be effective in increased attention. Nowadays, Halikarnassos and Aspendos theaters are used occasionally for performances. In this study, it is aimed to research the ancient theaters, their preservation and restoration works, and to evaluate their usage and their relationships with tourism.

Keywords: Ancient Greek and Roman theaters, ancient settlements, cultural heritage and tourism, heritage tourism, archeological sites and tourism.

Anadolu'daki Antik Tiyatro Örnekleri ve Bu Tiyatroların Turizmle İlişkisi

Eski Yunan tiyatrosunun/dramasının kökeni Dionysos şenliklerine dayanır. Seyircilerin dinsel törenleri izleyebilecekleri bir yamaç ve bunun önündeki gösteri alanı olan düz toprak alandan geliştirilen ilk tiyatrolar MÖ 6. yüzyılda ortaya çıkmış ahşap yapılardır. MÖ 5. yüzyılın sonunda tiyatro yapılarında taş kullanılmaya başlanmıştır. MÖ 4. yüzyılda tiyatro yapıları Eski Yunan ve daha sonraki Eski Roma mimarisindeki standart mimari formunu elde etmiştir. Eski Yunan Dönemi'nde yamaca yaslı, yarım daireyi aşan; Eski Roma Dönemi'nde ise tonozlarla desteklenmiş yarım daire formundaki oturma sıralarından oluşan theatron / cavea kısımları, bunun karşısındaki sahne binası olan skene ve bunların arasındaki gösterilerin gerçekleştirildiği düz alan olan orkestra antik tiyatro yapılarının temel mimari kısımlarıdır. Bu kısımlar gösterilerin en iyi şekilde izlenebilmesi ve seyirciye oyuncuların sesinin ulaştırılması için zamanla geliştirilerek oluşturulmuştur. Eski Yunan ve Eski Roma dönemlerine ait tiyatro yapıları olan antik tiyatroların ülkemizdeki yoğunluklu yayılım alanı Batı Anadolu'dur. Halikarnassos (Muğla, Bodrum), Priene (Aydın, Güllübahçe), Miletos (Aydın, Balat), Aphrodisias (Aydın, Geyre), Ephesos (İzmir, Selçuk), Pergamon (İzmir, Bergama), Aspendos (Antalya, Belkıs), Side (Antalya, Side) ve Hierapolis

(Denizli, Pamukkale) antik kentlerindeki tiyatro yapıları Anadolu'nun önemli örneklerindedir. Bu yapıların iyi korunmuş olmalarının yanı sıra kazılarının gerçekleştirilmiş olması ve yapılan koruma, restorasyon çalışmaları zaman zaman ziyaretçiler için antik kentteki diğer yapılara oranla daha dikkat çekici olmalarına neden olmuş olabilir. Bunda, yapıların ihtişamlı boyutları ve uzman olmayan kişiler tarafından da kolaylıkla anlaşılabilen işlevleri de etkili olmalıdır. Bu yapılardan Halikarnassos ve Aspendos tiyatroları gibi örnekler günümüzde zaman zaman gösteri alanı olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada antik tiyatro örnekleri, bu yapıların koruma ve onarım çalışmaları hakkında bilgi verilerek, günümüzde kullanımları ve turizm ile ilişkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Antik Tiyatrolar, Antik Kentler, Kültürel Miras ve Turizm, Miras Turizmi, Arkeolojik Alanlar ve Turizm.

Evaluation of Traditional Milas Houses From Sustainable Tourism Perspective

Bora Aldemir^a and Banu Büyükğün^b

^a*Muğla Sıtkı Koçman University, Lecturer, Turkey*

boraaldemir@mu.edu.tr

^b*Muğla Sıtkı Koçman University, Lecturer, Turkey*

banubuyukgun@mu.edu.tr

Abstract

Tourism is evaluated as an economic tool for development of local regions. Main local triggers for tourism can be evaluated as nature, cultural heritage and entertainment. Sustainability has a growing attention both in architecture and tourism literature. Sustainability can be defined as the respectfulness to nature and resources while corresponding the needs of modern humanity. Sustainable tourism takes attention to conserve resources of touristic activities and protect natural and cultural features of the region supporting touristic activities with the participation of local community. Milas region is surrounded by touristic destinations which have significant tourism resources. Natural and cultural resources of the region contribute to the increase in tourist numbers. However, architectural features of old Milas houses is not given enough importance. In addition, conservation and restoration of these houses facing financial and cultural difficulties which can be overcome by the development of tourism industry. In order to preserve traditional Milas houses and to develop local economy, sustainable tourism should be considered. Residents/owners of traditional houses complain about the Government's strict preservation policies and restoration applications as they take long bureaucratic approval processes and cost huge amounts of financial resources. In addition, old architectural features of traditional houses limit the comfort of modern daily life. For these reasons, residents lose their intention to preserve traditional houses. If the residents recognize the financial and cultural benefits of sustainable tourism, their desires to preserve these traditional houses will increase. This study aims to promote the traditional Milas houses and to use them in order to develop sustainable tourism activities. In this sense, a brief history and typology of architectural features of traditional Milas houses are explained and functional use of these traditional houses is evaluated.

Keywords: Sustainability, sustainable architecture, sustainable tourism, cultural tourism, traditional Milas houses

Shared Areas: A Theoretical Study on the Interplay between Locals and Visitors at the World Heritage Sites within the Scope of Göreme National Park and the Rock Sites of Cappadocia

Burak Murat Demirçivi

Aksaray University, Tourism Faculty, Tourism Management Department

E-mail: burak_murat_de@hotmail.com

Abstract

Mutual utilization of some (functional) areas at the World Heritage sites by host communities and visitors may create potential coincidences and conflicts between these two stakeholders. As tourism products, World Heritage properties are expected to maximize benefits from tourism while minimizing the negative socio-cultural, economic and environmental impacts. In order to fulfil both conditions and to protect the community's interests in the best way, several questions that what kind of goals should be set for the community and how those goals will be implemented are waiting for answers. Answers to these questions become more complicated when a given host community is far from being a homogeneous entity and may even cause conflict of interests between groups. Planning, development, implementing, and management policies must effectively put the locals in the centre in order to prevent the problems stemming from common utilization of areas by visitors and locals of the World Heritage sites. Therefore, commonly-held goals and expectations in the community should be identified carefully. While a World Heritage property is operated as a tourism product, all policies should take the community's interests, sensitivities, cultural background, and cultural identity into consideration and should be determined according to these criteria. Upon the inscription of Göbekli Tepe on the World Heritage List in 2018, totally 18 properties are listed on the World Heritage List from Turkey. Nevşehir Göreme National Park and the Rock Sites of Cappadocia, a World Heritage property which has both natural and cultural features, is one of three properties inscribed on the List from Turkey for the first time in 1985 along with Sivas Great Mosque and Hospital of Divriği and Historic Areas of İstanbul. This study aims to theoretically and observationally investigate and present solutions to the problems stemming from common utilization of areas by visitors and locals in several dimensions such as environment, quality of life, economy, and community-based management, and to make some suggestions based on these within the scope of Göreme National Park and the Rock Sites of Cappadocia.

Key Words: Community-Based Management, Göreme National Park and the Rock Sites of Cappadocia, Heritage Tourism, Locals, World Heritage Properties

Paylaşılan Alanlar: Göreme Millî Parkı ve Kapadokya Kayalık Bölgeleri Özelinde Dünya Mirası Alanlarda Yerel Halk ve Ziyaretçi Etkileşimi Üzerine Kuramsal Bir Çalışma

Özet

Dünya Mirası varlıklarının bulunduğu yerlerdeki ziyaretçiler ile ev sahibi toplumun bazı (işlevsel) alanları ortak kullanmaları bu iki paydaş arasında potansiyel çakışma ve çatışmalara sebep olabilmektedir. Turizm ürünü olarak Dünya Mirası varlıklarının turizmden sağlanan faydayı arttırırken olumsuz sosyokültürel, ekonomik ve çevresel etkileri en aza indirmeleri beklenmektedir. Her iki koşulu da sağlamak ve toplumun çıkarlarını da en iyi biçimde korumak adına toplum için hangi amaçların belirlenmesi gerektiği ve bu amaçların nasıl uygulanacağı yanıtlanmayı bekleyen sorular olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu soruların cevapları, toplum homojen bir yapıda değilse daha karmaşık bir hâle gelmekte ve gruplar arasında çıkar çatışmalarına dahi sebep olabilmektedir. Dünya Mirası alanlarda ziyaretçiler ve yerel halkın ortak mekân kullanımından kaynaklı problemleri önlemek adına yerel halkın etkin bir biçimde planlama, geliştirme, uygulama ve yönetim politikalarının merkezinde yer alması gerekmektedir.

Bu nedenle, toplumda genel olarak kabul gören amaçlar ve beklentiler dikkatli bir biçimde tespit edilmelidir. Bir Dünya Mirası varlık turistik anlamda işletilirken tüm politikaların toplumun çıkarlarını, hassasiyetlerini, kültürel geçmişini ve kimliğini hesaba katması ve bu ölçütlere göre belirlenmesi gerekmektedir. Dünya Mirası Listesi'ne son olarak 2018 yılında Göbekli Tepe'nin (Şanlıurfa) dâhil olmasıyla Liste'de Türkiye'den toplam 18 miras yer almaktadır. Hem doğal hem de kültürel niteliklere sahip bir Dünya Mirası varlık olan Nevşehir Göreme Millî Parkı ve Kapadokya Kayalık Bölgeleri, 1985 yılında Sivas Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası ve İstanbul Tarihî Alanları ile birlikte Türkiye'den Liste'ye dâhil olan ilk üç varlıktan biridir. Bu çalışma, Göreme Millî Parkı ve Kapadokya Kayalık Bölgeleri özelinde yerel halk ve ziyaretçilerin ortak mekân kullanımından kaynaklı sorunların çözümlerini çevre, hayat kalitesi, ekonomi ve toplum temelli yönetim gibi çeşitli boyutlarda teorik ve gözlemsel olarak incelemeyi, ortaya koymayı ve bunlardan yola çıkarak birtakım öneriler getirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dünya Mirası Varlıklar, Göreme Millî Parkı ve Kapadokya Kayalık Bölgeleri, Kültürel Miras Turizmi, Toplum Temelli Yönetim, Yerel Halk

**Authenticity in Ottoman Timber Houses Reused for Touristic Purposes in
Sultanahmet, Istanbul (Case Studies: Dersaadet Hotel and Emine Sultan Hotel)**

Behnaz Mohammadi Kheirabadi^a and Mahshid Modabber Dabagh^b

^aEastern Mediterranean University, Northern Cyprus

bezmkh@gmail.com

^bEastern Mediterranean University, Northern Cyprus

mahshidmodabber@gmail.com

Abstract

Historic buildings reflect the character and identity of the place and the community which they belong to, and they are tangible links between the past and future. On the other hand, when the authenticity of a historic building degrades, the contribution of the historic buildings to identity of place also declines. Authenticity of cultural heritage buildings is accepted as one of the foremost values and it has been emphasized in many international charters on conservation and it needs to be protected to save the cultural significance and values in the conservation and reuse process. In recent decades, reuse of these buildings has become a very much favorable practice, however, inappropriate methods may affect their authenticity and specific features negatively. Istanbul, as a city of a very rich history and numerous historic buildings, hosts the best examples of the art and architecture of Ottoman period. Many buildings of the Ottoman Period are adapted for new purposes, one of them being tourism. Ottoman timber houses are one of the plentiful examples of Ottoman Architecture, which have been widely reused for tourism purposes and many of them have the problem of losing authenticity. This research studies the authenticity of two selected case studies after being conserved for their new tourism function in Sultanahmet district, Istanbul. This is a qualitative research which uses literature reviews on the characteristics of Ottomans timber houses and wood culture. Data is gathered by direct observation and using photographs, architectural plans and sketches. Finally, analysis is done in designed tables according to the relevant charters.

Keywords: Reuse, Conservation, Authenticity, Identity, Ottomans Timber House

Impact of Paradoxes in Rural Tourism Planning Strategies

Banu Bekci^a, Deryanur Dinçer^b and Çiğdem Bogenc^c

^aRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

banu.bekci@erdogan.edu.tr

^bRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

deryanur.dincer@erdogan.edu.tr

^cRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

cigdem.bogenc@erdogan.edu.tr

Abstract

The concept of "Garden City", which Howard addressed in 1850, emerged as a radical alternative to the social and environmental problems caused by the urban model of the 20th century. It appears to be a composition of positive elements of urban and rural life. Developed as a spatial expression of social order, this model includes approaches to planning in urban areas beyond merely aesthetic or beneficial functions. In this study, rural planning strategies will be developed by considering the paradoxes of "Part / Whole, Designing / Planning, Short-term / Long-term" paradoxes in rural landscape planning in aesthetic and beneficiary functions.

Keywords: Paradox, Planning, Rural Planning, Landscape, Strategy

Kırsal Turizm Planlama Stratejilerinde Paradoksların Etkisi

Özet

Howard'ın 1850 yılında ele aldığı "Bahçe Kent" kavramı, 20. Yüzyılın kent modelinin yol açtığı toplumsal ve çevresel sorunlara karşı radikal bir alması olarak karşımıza çıkmakta olup kentsel ve kırsal yaşamın olumlu öğelerinin bileşimi olarak görülmektedir. Toplumsal düzenin mekânsal ifadesi olarak geliştirilen bu model planlamanın kentsel alanlarda salt estetik ya da yararlı işlevlerinin ötesinde yaklaşımlar içermektedir. Bu çalışmada estetik ve yararlı işlevler kırsal peyzaj planlamada "Parça/Bütün, Tasarlama/Planlama Kısa Vade/Uzun Vade" paradoksları ele alınarak irdelenerek, kırsal planlama stratejileri geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Paradoks, Planlama, Kırsal Planlama, Peyzaj, Strateji

Ecological Accommodation Buildings in the Scope of Sustainable Tourism: Application Proposal for Safranbolu

Cenk Murat Koçoğlu^a and Taşkın Deniz^b

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

cenk-murat@hotmail.com

^bKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

taskindeniz@karabuk.edu.tr

Abstract

In order for tourism to achieve sustainable development, it is necessary for accommodation businesses to exhibit a sustainable and ecological understanding. Due to increasing environmental pollution, damaged natural life and negative causes of global warming, both locals and tourists want accommodation structures that harmonize with the environment, that reduce the environmental damage to the minimum, and visual in terms of sustainability. From this point of view, it is important that the accommodation facilities to be constructed comply with the criteria of sustainable accommodation in the design, construction and operation stages. In sustainable accommodation, it is necessary to make use of natural building materials suitable to the characteristics of the geographical area where the facility will be constructed to provide accommodation structures that are compatible with the cultural and traditional values of the geography, establishing with the awareness that it will live not only today's user but also next generation in order not to damage the natural resources and the living. In recent years, there has been a shift to natural resources from the architecture to the interior design of the accommodation in all matters. In this context, the purpose of the research is to demonstrate the feasibility of design examples of sustainable accommodation structures in the world in Safranbolu, located in the UNESCO World Heritage List. For this purpose, the most important designs of sustainable accommodation structures in the world will be examined in terms of architectural and interior design, and examples of suitable accommodation designs will be provided in a manner that will match the cultural values of Safranbolu.

Keywords: Sustainable Tourism, Sustainable Accommodation Buildings, Safranbolu

Sürdürülebilir Turizm Kapsamında Ekolojik Konaklama Yapıları: Safranbolu İçin Uygulama Önerisi

Özet

Turizmin sürdürülebilir bir yapıya kavuşması için konaklama işletmelerinin de sürdürülebilir ve ekolojik bir anlayış sergilemesi gereklidir. Her geçen gün artan çevre kirliliği, doğal hayatın zarar görmesi, küresel ısınmanın getirdiği olumsuzluk gibi nedenlerle hem yerli halk hem de turistler, çevreye uyum sağlayan, çevre zararını en aza indiren ve sürdürülebilirlik açıdan göze hoş gelen konaklama yapılarının tasarlanmasını istemektedirler. Bu açıdan ele alındığında inşa edilecek konaklama işletmelerinin tasarım, inşaat ve işletme aşamalarında sürdürülebilir konaklama kriterlerine uygun olması önem kazanmaktadır. Sürdürülebilir konaklama yapılarında bir yandan doğal kaynaklara ve canlılara zarar vermeden sadece günümüzün kullanıcılarını değil gelecek neslin de yaşayacağı bilinciyle tesisleşmek diğer yandan tesisin yapılacağı coğrafî mekânın özelliklerine uygun doğal yapı malzemelerinin kullanılması ve o coğrafyanın kültürel ve geleneksel değerlerine uyum sağlayan konaklama yapılarının ortaya konması gereklidir. Son yıllarda konaklama yapılarının mimarisinden iç mekân düzenine kadar tüm konularda doğal kaynaklara bir yönelme söz konusudur. Bu kapsamda araştırmanın amacı; Dünya'daki sürdürülebilir konaklama yapılarına ait tasarım örneklerinin, UNESCO Dünya Miras Listesi'nde yer alan Safranbolu'da uygulanabilirliğini ortaya koymaktır. Bu amaçla Dünya'daki

önemli sürdürülebilir konaklama yapılarına ait tasarımlar hem mimari hem de iç mekân tasarımı açısından incelenerek, Safranbolu'nun kültürel değerlerine uyacak tarzda uygun konaklama yapı tasarımları örneklerinin ortaya çıkarılması sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Turizm, Sürdürülebilir Konaklama Yapıları, Safranbolu

The Importance of Sustainable Landscape Planning in the Integration of Tourism and World Heritage Resources: The Case of Safranbolu City

Turizm ve Dünya Mirası Kaynaklarının Entegrasyonunda Sürdürülebilir Peyzaj Planlamasının Önemi: Safranbolu Kenti Örneği

Cumhur Güngöroğlu

Karabük University, Faculty of Forestry, Turkey

cumhurgungoroglu@karabuk.edu.tr

Özet

Dünya miras kaynakları doğal veya insan eliyle ortaya çıkmış eşsiz yapıtların, buldukları devlete ait olmanın ötesinde tüm insanlığın ortak mirasının bir parçası olduğu temel anlayışını içermektedir. Ama Dünya Mirası Listesi'ne dahil edilen alanların korunmasına yönelik en yüksek çabayı göstermek, Sözleşme'ye taraf devletlere yönelik bir hukuki yükümlülük olarak ortaya çıkmaktadır. Bu alanların Dünya Miras Kaynağı olarak tescil edilmeleri onlara ulusal ve uluslararası düzeyde önemli bir destinasyon olma değeri de addetmektedir. Bu alanların sahip oldukları doğal ve/veya kültürel miras kaynak değerlerinin tüm insanlık için korunarak turizm faaliyetlerinin yürütülebilmesi koruma ve kullanma dengesinin sağlanmasını da beraberinde gerektirmektedir. Sürdürülebilir peyzaj planlama alanların taşıdıkları doğal ve/veya kültürel özellikler bağlamında belli başlı teorik ve uygulamaya yönelik amaç ve kapsamlar içermektedir. Safranbolu eşsiz kültürel ekosistem özellikleri yanında bu kültürel özelliklerin oluşmasını sağlayan doğal özelliklere sahip hala yaşayan bir Dünya Miras Kentidir. Kentin Dünya mirası kaynak değeri üç ayrı peyzaj parçasından oluşmaktadır. Bu parçaların kendine özgü kültürel-doğal miras değerleri ve bu miras değerlerinin oluşmasını sağlayan kendine özgü peyzaj karakterleri ve fonksiyonları bulunmaktadır. Safranbolu kentinin tarihi mimari yapı karakteristiği esasen "Çukur" olarak adlandırılan kentin tarihi merkezinde hâkim olarak görülmektedir. Bu tarihi kent parçası Safranbolu Dünya Miras Değerinin turizm bakımından asıl cazibe merkezini oluşturmaktadır. Bu tarihi kentin karakteristik yapı özelliklerinin kanyon tipi doğal topografya ile oluşturduğu kent silüetinin devamlılığı ise planlama açısından ayrı bir kaynak değerini oluşturmaktadır. Diğer parçalar "Kıranköy" ve "Bağlar" çevre arazi kullanımlarıyla iç içe geçmiş bir şekilde bulunmaktadır. Bu üç parçaya ait dünya miras değerinin sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için bunların çevresinde yer alan diğer doğal ve kültürel ekosistem parçalarını da entegre eden bütüncül bir peyzaj planlamaya ihtiyaç bulunmaktadır. Bu planlamanın temel prensibi, var olan kültürel değerlerin korunması ve geliştirilmesi öncelikli olmak üzere ortaya çıkan turizm potansiyelinin kullanılmasına ait amaçların birbirine hiyerarşik biçimde entegre edilmesine dayanmaktadır. Bu entegrasyonun sağlanabilmesi için amaçların uygulanacağı mekânsal bir zonlama konseptine ihtiyaç bulunmaktadır. Bu bağlamda "Çukur", "Kıranköy" ve "Bağlar" planlama alanlarına ait kültürel mirasın korunması ve geliştirilmesini öncelik alan bir kültürel miras zonu kurulması önceliklidir. Bunun çevresinde ise turizmi alt ve üst yapı ile destekleyen turizm gelişim zonu öngörülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Peyzaj Planlama, Dünya Mirası, Turizm, Safranbolu

Evaluation of Tourism Potential of Handüzü Plateau in Güneysu District

Güneysu İlçesi Handüzü Yaylası'nın Turizm Potansiyelinin İrdelenmesi

Deryanur Dinçer^a, Çiğdem Bogenç^b and Banu Bekci^c

^aRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

deryanur.dincer@erdogan.edu.tr

^bRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

cigdem.bogenc@erdogan.edu.tr

^cRecep Tayyip Erdogan University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Turkey

banu.bekci@erdogan.edu.tr

Özet

Kırsal alanlarda ortaya çıkan kırsal turizm, çok yönlü ve çeşitli bir aktivitedir. Kırsal turizm, kültür, doğa ve tarımla bütünleşen, ayrıca diğer turizm çeşitleriyle de kolayca birleştirilebilen bir turizm türüdür. Ayrıca, kırsal alanların kalkınmasının da en önemli araçlarından birisi olan kırsal turizmin, doğal ve kültürel mirasın korunmasında ve dünyaya tanıtılmasında önemli bir işlevi vardır. Bunun yanında, turizmin yıl içindeki dağılımını ve sezonunu belirleyen, coğrafi koşullar, turistik talep, turizm türü, turizm politikası ve dünya genelinde zaman zaman yaşanan olaylar gibi etkenler vardır. Bu nedenle, belirli birkaç aya ya da sadece bir mevsime bağlı kalan turizm, birçok çevresel, sosyo-kültürel sorunlara yol açmakta, ekonomik beklentiler yerine gelmemektedir. Oysa kırsal turizm iklimle yüzde yüz bağlantılı olmayan bir turizm türüdür. Kırsal turizmin mevsimlik olmaması bu potansiyele sahip yöreler için bir avantaj olarak karşımıza çıkmaktadır. Küreselleşme ve buna bağlı olarak hızlı nüfus artışı ile birlikte özellikle sanayileşmiş ülkelerde ve büyük kentlerde yaşayan insanların modern hayatın yorgunluğunu doğayla iç içe olabileceği alanlarda atma gereksinimi kırsal turizme olan talebin artmasına neden olmuştur. Bu çalışmada, Rize ili, Güneysu ilçesinde yer alan Handüzü yaylası, eşsiz florası, yaşam kültürü, yaban hayatı, kolay ulaşılabilirliği ve benzer alanlarla bağlantılı oluşu göz önüne alınarak tercih edilmiştir. Kırsal yapının incelenmesi ve analiz edilmesi için çeşitli kurumlar tarafından yapılan çalışmalar, ilgili literatürler yerinde tespit ve incelemeler yapılarak, alanın kırsal turizm potansiyeli SWOT Analiz Tekniği kullanılarak analiz edilmiştir. Bunun sonucunda, kırsal yapının turizm potansiyeli güçlü-zayıf yanları ile fırsatları ve tehditleri belirlenmiştir. SWOT Analiz sonuçları baz alınarak, alanın kırsal turizm potansiyeli ortaya konulmuş; bütüncül, sürdürülebilir, koruma kullanma temelli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Turizm, Kırsal Turizm, Handüzü yaylası, Rize, Güneysu, Kırsal Peyzaj

Evolution of Urban Fabric in Cultural Heritage Through Tourism: The Case of Amasya İçerişehir

Duygu Kalkan Açikkapı^a and Ayşegül Sondaş^b

^aAmasya University, Faculty of Architecture, Turkey

duygukalkan@amasya.edu.tr

^bGazi University, Faculty of Architecture, Turkey

aysegulsondas@gmail.com

Abstract

İçerişehir quarter has an essential place in the collective memory of the residents and travelers to the city, located in the city center of Amasya, owing to its relationship with Yeşilirmak River and the historic urban fabric that reveals its differentiation in the town from the point of spatial and cultural history. Variations and distinctions observed in the process of the historic built environment in the quarter of İçerişehir contain buildings constructed with different functions and construction techniques during different time periods. However, these changes do not always create positive results in the district. The main reasons for the damage caused by the land use change in the historical texture faced with the social cleansing of low-income tenants or displacement of the users. The impact of the tourism and rent-oriented conservation process related to real estate speculation whereas the existence of laws in the conservation works. All these factors destroy the identity of the built environment. Tourism has a significant impact on the changing of functions and users of historical buildings. As a result of this change, the spaces no longer belong to the use of the public, and they become a favorite tourist haunt and instead of being the places that are used and experienced continuously transformed into fictional spaces which used temporarily. This process becomes vital for us to understand the physical changes in the years and the damages in the collective memory of İçerişehir which has become the showcase of the city. In this context, the conservation works were first carried out in İçerişehir in 1979, which includes the Yalıboyu Evleri as cultural heritage areas. The damage was given to the historical fabric as a result of the physical and spatial changes and concluded by the loss of Tangible and Intangible Cultural Heritage. This study aims to reveal the transformation in the quarter of İçerişehir, which leads both the historical and spatial aspects of the city, and to emphasize the impact of tourism decisions which has an essential place in the formation of the district. As a consequence, it aims to show the spatial, functional and cultural changes that have occurred with the result of tourism development which gained momentum over the years. It emphasizes the impact of the formation on the neighborhood and urban identity and reveals the changes and transformations in this process and the ones that can survive until today. It discusses the role of tourism-oriented conservation efforts in the conservation concern and the damaging impact on urban identity and the response of the residents.

Keywords: İçerişehir, Historic Urban Fabric, Conservation, Tourism, Amasya

Kültürel Miras Alanlarındaki Kent Dokusunun Turizm Etkisiyle Dönüşümü: Amasya İçerişehir Örneği

Özet

Amasya kent merkezinde yer alan İçerişehir, gerek Yeşilirmak ile kurduğu ilişki, gerekse kentin tarihsel süreç içerisinde mekânsal ve kültürel olarak geçirdiği farklılaşmaları gözler önüne seren tarihi kent dokusuna sahip olmasından dolayı kentin, kentlilerin ve kente gelenlerin hafızasında önemli bir yere sahiptir. Farklı dönemlerde inşa edilen, farklı işlev ve tekniğe sahip birçok yapıyı barındıran, kentin odağı halindeki İçerişehir'de tarihsel süreç içerisinde değişimler ve farklılaşmalar gözlemlenmektedir. Ancak bu değişimler her zaman bölgede olumlu sonuçlar

yaratmamaktadır. Değişimlerin tarihi dokuda meydana getirdiği tahribatın temel nedenleri arasında, yapılı çevrenin kullanıcıları tarafından terk edilmesi veya terk edilmeye zorlanması, turizm ve rant odaklı koruma süreci, yapılan koruma çalışmalarında yasaların bulunmasına rağmen uygulama alanında bu yasaların göz ardı edilmesi bulunmaktadır. Tüm bu etmenler ise yapılı çevrenin kimliğinin yok olmasına neden olmaktadır. Tarihi dokuda yer alan mekânların işlevlerinin ve kullanıcılarının değişmesinde turizmin büyük etkisi görülmektedir. Bu değişimin sonucunda, mekânlar artık kentlinin kullanımına ait olmaktan çıkıp, kenti ziyarete gelen turistlerin uğrak mekânı haline gelmekte, kent belleği ve deneyimi içerisinde sürekli kullanılan mekânlar olmak yerine geçici olarak kullanılan kurgusal mekânlara dönüşmektedir. Bu süreç, kentin vitrini haline gelen İçerişehir'de yıllar içerisinde gerçekleşen fiziksel değişimin hangi boyutta ve kent belleğindeki değişimin ne ölçüde olduğunu anlayabilmemiz açısından önemli bir hale gelmektedir. Bu doğrultuda kültürel miras alanı olarak belirlenen Yalıboyu Evleri'nin de yer aldığı İçerişehir'de 1979 yılında gerçekleştirilen ilk koruma çalışmalarından günümüze kadar bu mahallede yer alan yapıların tespiti, geçirdiği fiziksel ve mekânsal değişimler sonucunda tarihi dokuya verilen zarar ve yitirilen soyut ve somut kültürel miras belirlenecektir. Bu çalışmadaki amaç, kentin hem tarihi açıdan hem de mekânsal açıdan şekillenmesinde önderlik yapan İçerişehir'deki dönüşümü ortaya çıkarmak ve bu değişimin oluşmasında önemli bir yere sahip olan turizmin ne denli etkili olduğunu vurgulamaktır. Turizmin ön plana çıkması ile oluşan mekânsal, işlevsel ve kültürel değişikliklerin yıllar içerisinde nasıl bir ivme kazandığı, farklı zaman dilimlerinde İçerişehir'de yapılan tespitler sonucunda meydana çıkmaktadır. Mahallenin farklılaşması sonucunda kurgulanan mekânların mahalle ve kent kimliği üzerindeki etkisi vurgulanacak, bu süreç içerisinde gerçekleşen değişim-dönüşümler ve günümüze kadar gelebilenler-korunanlar ortaya konulacaktır. Turizm odaklı koruma çalışmalarının korumadaki yeri ve kimlik üzerindeki etkileri ve bu etkilere karşı kent sakinlerinin verdiği tepki tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İçerişehir, Tarihi Doku, Koruma, Turizm, Amasya

Spatial Perception Impact of the Refunctioned Traditional Housing on Tourists: The Case of Konya

Edibe Begüm Özeren^a, Mine Ulusoy^b and Ömer Özeren^c

^aKarabuk University, Faculty of Architecture, Turkey

edibebegum@karabuk.edu.tr

^bKonya Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

mulusoy@selcuk.edu.tr

^cSelçuk University, Faculty of Architecture, Turkey

omerozeren@outlook.com

Abstract

Today, historical environments are gradually disappearing due to the effects of rapid urbanization and population growth. Historical structures provide new functions by integrating them with new living spaces and forms, contributing to their survival. Historical housing in the historic area have been out of residence since they have not been able to respond to the requests of users over time. Traditional housings are provided with new functions for reuse. Traditional housings have become commercial and social spaces with new functions. Konya city hosts the tourists from all over the world because of the having Mevlana Museum. According to the Ministry of Culture and Tourism, Mevlana museum is the most visited museum with 20 million 509 thousand 746 visitors in 2017. Historical Menguc Street which is located near the Mevlana Museum of the Karatay county where is one of the central county of Konya, has a lot of traditional houses. Seven of the 9 housings on Menguc Street have been given a new function with street health work. This street health project has helped to revive the historic streets. On this occasion, Historical Menguc Street has become a tourism destination center with street renovation works. Restaurant function has been given for the reuse of a historic residence on Menguc Street. This historic residence is Lokmahane restaurant which tourists come to taste the traditional Konya cuisine. Survey questions were sent to a tourist group of 11 different countries from 14 people who came to the selected Lokmahane restaurant for this study. It was aimed to measure spatial perception and emotional effects in changing places with the questions. Survey questions; socio-demographic questions and physical assessments of structure, daylight sufficiency, artificial lighting and color adaptation were asked in multiple choice. Questions about the current use of structure; participants were asked about their satisfaction with their current use, spatial motive, and what other usage preferences they had. To participatories, functionalities of the structure, the adequacy of the spatial dimensions, and the negativity of the structure questions are asked. The evaluation question with spatial effect adjectives; spatial perception which use to measure the emotional effects in the changing space, 10 adjectives determined from the state of psychological behavior in Simonds 1961; such as Comfort, Thriller, Horror, Joy, Serenity, Original, Useful-Functional, Dynamic Movement, Near-Hot-Sincere Emotion, were asked to participants in Likert scale with 5 senses. User satisfaction will be evaluated in the space where the new function related, with these questionnaires is given. The survey results will be calculated in the digital environment.

Key Words: Historical buildings to gain new functions for tourism purposes, Konya City, Menguc Street, Spatial Perception, Traditional Housing

Yeniden İşlevlendirilen Geleneksel Bir Konutun Turistler Üzerinde Mekânsal Algı Etkisi: Konya Örneği

Özet

Günümüzde hızlı kentleşme ve nüfus artışının etkisiyle, tarihi çevrelerin giderek yok olmasına neden olmaktadır. Tarihi yapılara, yeni yaşam alanları ve biçimleriyle bütünleştirilerek yeni işlev vermek onların yaşatılmasına katkı sağlamaktadır. Tarihi çevredeki geleneksel konutlar zamanla kullanıcıların isteklerine cevap veremediği için konut işlevi dışına çıkmıştır. Geleneksel konutlara yeni işlev verilerek yeniden kullanımı sağlanmaktadır. Geleneksel konutlar yeni işlevleri ile ticari ve sosyal mekânlara dönüşmüştür. Konya kenti Mevlana Müzesi olması sebebiyle tüm dünyadan gelen turistlere ev sahipliği yapmaktadır. Kültür ve Turizm Bakanlığı verilerine göre, Mevlana müzesi 2017 yılındaki ziyaretçi sayısı 20 milyon 509 bin 746 kişi ile en çok ziyaret edilen müzedir. Konya merkez ilçelerinden olan Karatay ilçesi Mevlana Müzesi yakınında yer alan tarihi Mengüç Caddesi'nde geleneksel konutlar yoğun olarak yer almaktadır. Mengüç Caddesi üzerinde bulunan 9 adet konuttan 7 tanesine sokak sağlıklaştırma çalışması ile yeni işlev verilmiştir. Bu sokak sağlıklaştırma çalışması ile tarihi sokağın yeniden hayat bulması sağlanmıştır. Bu sayede Tarihi Mengüç Caddesi sokak yenileme çalışmaları ile turizm destinasyon merkezi haline gelmiştir. Mengüç Caddesi üzerinde bulunan tarihi bir konutun yeniden kullanılması amacıyla restoran işlevi verilmiştir. Bu tarihi konut turistlerin geleneksel Konya yemeklerini tatmak için geldikleri Lokmahane restorandır. Bu çalışma için seçilen Lokmahane restorana gelen 14 kişilik 11 farklı ülkeden bir turist kafilesine anket soruları yöneltilmiştir. Anket sorularıyla mekânsal algı, değişen mekândaki duygusal etkileri ölçmek hedeflenmiştir. Anket soruları; sosyo-demografik sorular ve yapının fiziksel değerlendirme soruları, günışığı yeterliliği, yapay aydınlatma ve renk uyumu değerlendirmeleri çoktan seçmeli olarak sorulmuştur. Yapının bugünkü kullanımıyla ilgili sorular; katılımcılara bugünkü kullanımındaki hoşnutluk, mekânsal motive, başka hangi fonksiyondaki kullanım tercihleri sorulmuştur. Katılımcılara yapının fonksiyonelliği, mekânsal büyüklüklerin yeterliliği, yapının bugünkü kullanımıyla ilgili olumsuzluklar sorulmuştur. Mekânsal etkiyi sıfatlarla değerlendirme sorusu; mekânsal algı, değişen mekândaki duygusal etkileri ölçmek için, Simonds 1961'de psikolojik davranış hallerinden belirlenen 10 adet sıfat; Rahatlık, Gerilim, Korku, Neşe, Dinginlik, Özgün, Kullanışlı-Fonksiyonel, Dinamik Hareket, Yakın-Sıcak-Samimi Duygu, Geçmişe Özlem gibi duygular 5'li Likert ölçekte katılımcılara sorulmuştur. Bu anket soruları ile ilgili yeni işlev verilen mekândaki kullanıcı memnuniyetleri değerlendirilecektir. Anket sonuçları sayısal ortamda hesaplanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Konut, Konya Kenti, Mekânsal Algı, Mengüç Caddesi, Tarihi binalara turizm amaçlı yeni işlev kazandırma

Ecomuseums as Tool for Conservation of Cultural Heritage

Elmas Erdoğan^a and Döndü Merve Çetinkaya^b

^aAnkara University, Faculty of Agriculture, Turkey

eerdogan@ankara.edu.tr

^bAdana Science and Technology University, Directorate of Construction and Technical Works, Turkey

mcetinkaya@adanabtu.edu.tr

Abstract

Cultural heritage is the combination of values that are peculiar for region or a locality formed throughout history by the interaction of communities and meaningful for humanity. ICOMOS and UNESCO have classified the concept of cultural heritage in international conventions as 4 categories namely concrete cultural heritage, intangible cultural heritage, underwater cultural heritage and natural heritage. Cultural heritage areas are economic sources of income for social, physical and spatial development of the region for their locality. However, sustainability must be ensured in such was as not to hamper the conservation of such resources. For the preservation cultural heritage, first of all, it is necessary to define, understand the importance and value of these heritage sites, create a comprehensive awareness for conservation in society and to include them as participants /partners in the conservation processes of the local people. Cultural heritage sites continuously deteriorated by rapid changes in the environment as well as the social and economic conditions. Impairment or destruction of any part of the cultural heritage of the whole world means the impoverishment of the cultural heritage of nations in terms. The most fundamental elements that threaten cultural heritage are natural and human causes. Natural causes, such as climatic changes, flora and fauna demands caused by natural disasters and human based causes; vandalism, terror, wars, theft and looting it is impossible to put into please of these cultural heritage values disappearing day by day due to these reasons. The concept of the conservation of cultural heritage sites as tourism resources has become necessity, especially with the development of the concept of cultural tourism which needs special measures and protection strategies. In order to protect cultural heritage sites from these major effects, these areas should be used or refactored for their continuous maintenance. So, at this stage ecomuseums has to be taken into consideration as a method of conservation which is a model mainly directed by the local people. Ecomuseums emerged as one of the most new approaches which was first applied in tools. Ecomuesum is a museum concept based on the participation of local people in the particular geographical area for the preservation of historical, natural and cultural resources. Ecomuesums are conservation integrated participatory approaches. Unlike traditional museums, ecomuseums are living museums allow the visitors to interpret and experience the settlements and cultural heritage areas, places, spaces and lifestyles in their own identity. Ecomuseums can be established either for national parks, archeological sites or for traditional settlements an heritage areas. The main theme is the experienced life and space/area as an open air museum. While national parks include historical archaeological and cultural values emphasizing local life style. While there are direct formal interventions in open-air museums, the basis of the concept of ecomuseums is the interaction between the conservation approach of national parks and the local cultural texture of open-air museums with its blended natural and cultural values.

Keywords: Cultural Heritage, Conservation, Sustainability, Ecomuseums

Kültürel Mirasın Korunmasında Bir Yöntem Olarak Ekomüzeler

Özet

Kültürel miras bir toplumun bireylerinin tarih boyunca etkileşimleri ve eylemleri sonucunda belirli bölge ya da yörelerde ortaya çıkan ve tüm insanlık için anlam taşıyan değerlerdir. ICOMOS

ve UNESCO uluslararası sözleşmelerde kültürel miras kavramını, somut kültürel miras, somut olmayan kültürel miras, sualtı kültürel mirası ve doğal miras olarak sınıflandırmıştır. Kültürel miras alanları buldukları bölgenin sosyal, fiziksel, mekânsal gelişimi için ekonomik gelir kaynağı olabilmektedir ancak bu kaynak olma değeri koruma koşullarına engel olmayacak biçimde sürdürülebilirliği sağlanmalıdır. Kültürel mirasın korunması için, öncelikle bu miras alanlarının tanımlanması, öneminin ve değerinin kavranması, toplumda koruma bilincinin etkin biçimde oluşturularak yerel halkın koruma süreçlerine katılımcı/paydaş olarak dâhil edilmesi gerekmektedir. Kültürel miras hem geleneksel bozulma nedenleri ile hem de değişen sosyal ekonomik şartlar ve buna bağlı olarak oluşan bozulma ve tahripler nedeni ile hızla yok olma tehdidi altındadır. Kültürel mirasın herhangi bir parçasının bozulması ya da yok olması, bütün Dünya milletlerinin kültürel miras açısından yoksullaşması anlamına gelmektedir (UNESCO, 1972). Kültürel miras üzerinde tehdit oluşturan temel unsurlar, doğal ve insan kaynaklı nedenlerdir. Doğal nedenler, değişen iklim koşulları, flora ve fauna doğal afetler şeklinde ve insan kaynaklı sebepler ise; bakımsızlık, vandalizm, terör, savaşlar, hırsızlık, yağma şeklinde sınıflandırılmaktadır. Tüm bu sebepler nedeni ile yok olan kültürel mirasın yerine konulması da neredeyse imkânsız olmaktadır. Kültürel miras alanlarının korunması kavramı özellikle kültür turizmi kavramının da gelişmesi ile özel önlemler ve koruma stratejileri gerektiren bir olgu haline gelmiştir. Kültürel miras alanlarının bu etkilerden korunabilmesi için yeniden işlevlendirilerek bakım ve kullanım koşullarının sınırlandırılması gerekmektedir. Bu aşamada bir koruma yöntemi olarak ekomüzeler gündeme gelmektedir. Ekomüzeler, 1970'li yıllarda yeni müzecilik yaklaşımlarından biri olarak ortaya çıkmıştır. Ekomüzeler sınırları belirli bir coğrafi bölgede yerel halkın katılımı ile tarihi, doğal, kültürel kaynakların yaşatılarak korunması temeline dayalı bir müzecilik anlayışıdır. Ekomüzelerde koruma, katılımcı yaklaşım ile bütünleştirilmiştir. Geleneksel müzelerden farklı olarak, yerleşimlerin, kültürel mirasın, mekânların ya da nesnelerin ziyaretçiler tarafından yorumlanmasına ve deneyimlenmesine olanak sağlayan yaşayan müzelerdir. Ekomüzeler, milli parklar ve açık hava müzelerinden yola çıkılarak geliştirilmiş ancak içinde güncel yaşam ve tarihin deneyimlendiği alan ve mekânlardır. Milli parklar, tarihi arkeolojik ve kültürel değerler içermekle birlikte doğal yaşama vurgu yaparken, açık hava müzeleri, yerel yaşamı öne çıkaran kurgusal bir yaklaşım olarak ortaya çıkmıştır. Açık hava müzelerinde doğrudan biçimsel müdahaleler bulunurken ekomüze kavramının temelini, milli parkların koruma yaklaşımı ile açık hava müzelerinin yerel kültür dokusunun doğal ve kültürel değerler ile olan etkileşimi oluşturmaktadır. Ekomüzelerin oluşumu ve uygulama alanlarından yola çıkılarak, kültürel miras alanlarının toplumdan soyutlanarak değil, toplum ile birlikte korunması ve bireylerde koruma bilincinin oluşturulması için ekomüze bir koruma yöntemi olarak uygulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, kültürel miras alanlarının koruma kullanma dengesinin sağlanabilmesi ile güncel evrensel yaklaşımlar çerçevesinde ekomüzelerin bir yöntem olarak kullanımının irdelenmesidir. Bu kapsamda öncelikle uluslar arası ve ulusal ölçekte literatür taraması yapılarak, ekomüzelerin kültürel miras alanında bir koruma yöntemi olarak uygulama olanakları tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Koruma, Sürdürülebilirlik, Ekomüzeler

Urban Archeology and Tourism

Elmas Erdoğan^a and Selin Temizel^b

^aAnkara University, Faculty of Agriculture, Turkey

eerdogan@ankara.edu.tr

^bBozok University, Faculty of Agriculture, Turkey

selin.temizel@bozok.edu.tr

Abstract

Urban archeology has emerged and developed as a scientific field of study as a result of the inadequacy of existing conservation concepts as well as an answer to the problems, methods and legal aspects of multilayered settlements as physical remains of various civilizations existing either above or underground the urban environments. The main goal of the urban archeology is to ensure the sustainability and transformation of the physical and cultural values without harm, due to the changing living conditions in multilayered cities. In this context, planning and design studies in the urban areas subject to urban archeology compromises detailed cultural and historical researches as well as the application of correct restoration techniques and methods. By the World Tourism Organization (WTO); tourism is defined as "the travel and accommodation activities for leisure, business or other similar purposes that they do not exceed one year out of the place where the people reside". In this context, economic, social and cultural effects of tourism in Turkey was noticed after the 1940's, and showed improvement after the 1960's. However, the tourism sector has been developed after the regulations introduced by the Tourism Incentive Law No. 2634, which came into force in 1982. In this process, Turkey has become one of the most favorite demanded country at international level as far as World averages are concerned. At the point of evaluating the urban environments with their cultural assets belonging to different cultures within the scope of tourism only in economic terms cause damages on the urban identity and archeology. In this context, urban development preserving the historical and cultural continuity with the existing settlement layers in the urban fabric gains importance. The evaluation of urban archaeological sites within tourism is a phenomenon strengthening the urban and social identity of nations. In this declaration, first of all urban archeology is going to be introduced conceptually and the relation between tourism and urban archeology will be set. Then, the problems of the conservation and transfer to future generations of urban archeological areas as cultural heritage areas will be discussed. At the final stage, the problems and potentials of the settlements that are subject to urban archeology will be identified and suggestions for tourism development will be offered.

Key Words: Urban Archeology, Archeology, Multilayered Cities, Tourism, Conservation

Kentsel Arkeoloji ve Turizm

Özet

Kent arkeolojisi, mevcut koruma kavramı, yöntemler ve yasaların, farklı uygarlıklar tarafından bugüne kadar yerleşim görmüş, yer altında ve yer üstünde tüm bu uygarlıklara ait fiziksel kalıntılar barındıran çok katmanlı kentlerde karşılaşılan sorunlar karşısında yetersiz kalması sonucu bilimsel bir çalışma alanı olarak ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Kent arkeolojisinde amaç, çok katmanlı kentlerde, değişime uğrayan yaşam koşullarına rağmen fiziksel ve kültürel birikimin sürekliliğinin zarar verilmeden sürdürülebilirliğinin sağlanmasıdır. Bu kapsamda kent arkeolojisine konu olan kentsel alanlarda planlama ve tasarım çalışmaları detaylı kültürel ve tarihi araştırmalar olduğu kadar doğru restorasyon teknik ve yöntemlerinin uygulanmasını da içermektedir. Dünya Turizm Örgütü (WTO) tarafından turizm; "kişilerin ikamet ettiği yer dışındaki bir yere bir yılı aşmamak üzere, boş zaman değerlendirme, iş veya diğer benzeri

amaçlarla yaptıkları seyahat ve konaklama aktiviteleri" olarak tanımlanmaktadır. Bu bağlamda, Türkiye'de turizmin ekonomik, sosyal ve kültürel etkileri 1940'lardan sonra fark edilmiş, ancak 1960'lı yıllardan sonra gelişim göstermiştir. 1982 yılında yürürlüğe giren 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun getirdiği düzenlemeler ise turizm sektörüne ivme kazandırmıştır. Bu süreçte Türkiye, yabancı turizm talebinde Dünya ortalamasının üstünde bir değere sahip ender ülkelerden biri olmuştur. Kentlerin sahip oldukları kültürel miras alanları ile farklı uygarlıklara ilişkin yerleşim katmanlarının korunarak turizm kapsamında değerlendirilmesi noktasında sadece ekonomik faktörlerin göz önünde bulundurulması hareket edilmesi, kent kültürü ve arkeolojisine zarar verebilmektedir. Bu bağlamda tarihsel ve kültürel sürekliliğin kentlerdeki mevcut yerleşim katmanları ile korunarak kentsel gelişimin sağlanması önem taşımaktadır. Kentsel arkeolojik alanların turizm kapsamında değerlendirilmesi kentsel ve toplumsal kimliği güçlendiren bir olgudur. Bu bildiride kavramsal olarak kent arkeolojisi tanımlanarak kent arkeolojisi-turizm ilişkisi irdelenecektir. Kültürel miras değeri olarak arkeolojik alanların gelecek kuşaklara aktarılabilmesinde koruma sorunsalı ele alınarak bir turizm kaynağı olarak kentsel arkeolojinin söz konusu olduğu yerleşmelerin sorun ve olanakları tartışılarak turizm kullanımları kapsamında önerilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Arkeoloji, Arkeoloji, Çok Katmanlı Kentler, Turizm, Koruma

The Role of Tourist in the Conservation of Cultural Heritage: A Meaning Maker? / A Destructor?

Ebru Harman Aslan

İskenderun Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

ebru.aslan@iste.edu.tr

Abstract

In the literature on conservation and management of cultural heritage, there is a negative perception towards tourists, and in this context tourists are seen as a reason for the destruction of heritage sites that are mostly fragile and vulnerable to damage. Tourists unavoidably cause damage to heritage in three main ways. First, they may physically damage the structures and artefacts they visit. Secondly, their physical presence in large numbers may destroy the ambience of the heritage sites. Thirdly, tourists require ancillary services facilities (Ashworth, 2009). These needs, ranging from tour buses to high-rise hotel blocks near the heritage sites, can harm the aesthetic integrity of these sites. Despite all this, the need for tourism and tourists to conserve the cultural heritage is a reality accepted by everyone, including conservation experts and heritage managers. This leads to a dilemma; on the one hand, tourists are regarded as an economic resource for the maintenance and conservation of cultural heritage; on the other hand, they are perceived as a source of destruction that harms the authenticity of heritage. As a contemporary concept, heritage is in a state of continuous creation and re-creation. Individuals, groups, communities, nations and a range of institutions interpret and value parts of the material culture of the past, so the identities and social and cultural meaning of heritage are created (Smith, 2006). How do tourists, known for their destructive features, have a part in this process of creation? It is argued that tourists, who are defined as cultural outsiders, do not have sufficient level of knowledge, contextual background and sensitivity about the heritage sites they visit. Therefore, there is a prejudice that tourists are lacking in the depth of understanding and reproducing the values and meaning of heritage sites. The purpose of this study is to explore and discuss the role of tourists in the creation process of cultural heritage values and meaning. To achieve this goal, a qualitative research approach will be conducted. Hatay St. The Pierre Church has been designated as a case study area as it is in the tentative list of UNESCO World Heritage and the most visited tourist destination of its region, and as well as being visited by different social communities. It is intended to identify the cultural values and meaning attributed to this heritage site by tourists by means of conducting a structured survey with open-ended questions.

Keywords: Cultural heritage, tourist, cultural values and meaning, conservation, Hatay St. Pierre Church

Kültürel Mirasın Korunmasında Turistin Rolü: Bir Anlam Yaratıcısı mı?/Bir Tahrip Edici mi?

Özet

Kültürel mirasın korunması ve yönetimine ilişkin literatürde, turistlere yönelik olumsuz bir algı vardır ve bu bağlamda turistler, sıklıkla kırılabilir ve hasara açık durumda olan miras alanlarının tahribatının bir nedeni olarak görülmektedir. Turistler, miras alanlarında kaçınılmaz olarak üç ana yolla hasara neden olurlar. Birincisi, turistlerin yapılara ve eserlere doğrudan fiziksel olarak verdiği hasardır. İkincisi, fiziksel varlıklarının sayıca fazlalığı, miras alanının ambiyansını zedeleyebilir. Üçüncüsü ise turistler, yan hizmet tesislerine gereksinim duyar (Ashworth, 2009). Miras alanı önüne park eden tur otobüslerinden, miras alanı yakınında yükselen otel bloklarına kadar değişiklik gösteren bu ihtiyaçlar, miras alanının estetik bütünlüğüne zarar verebilir. Tüm bu hususlara karşın, kültürel mirasın korunması için turizme ve turiste duyulan ihtiyaç, koruma uzmanları ve miras alan yöneticileri dâhil herkes tarafından kabul edilen bir gerçekliktir. Bu durum bir ikileme yol açmaktadır; bir taraftan turistler, miras alanlarının bakımı ve korunması için

ekonomik kaynak olarak görülürken; diğer taraftan, orada bulunmalarıyla miras alanlarının özgünlüğünü zedeleyen bir tahribat unsuru olarak algılanırlar. Çağdaş bir kavram olarak miras, sürekli bir yaratılma ve yeniden yaratılma durumu içindedir. Bireyler, gruplar, topluluklar, uluslar ve bir dizi kurum geçmişin maddi kültürünün parçalarını yorumlar ve değer atfeder; böylece kimlikler ve mirasın sosyal ve kültürel anlamı yaratılır (Smith, 2006). Miras alanlarını tahrip edici nitelikleriyle anılan turistler, bu anlam yaratım süreci içerisinde nerede durmaktadır? Kültürel yabancı olarak tanımlanan turistlerin, genellikle ziyaret ettikleri miras alanına ilişkin yeterli bilgi düzeyine, bağlamsal arka plana ve duyarlılığa sahip olmadığı ileri sürülmektedir. Bu sebeple, turistlerin miras alanlarının değerlerini ve anlamını kavrama ve yeniden üretme derinliğinden yoksun olduğuna yönelik bir önyargı mevcuttur. Bu çalışmanın amacı, kültürel mirasın değerinin ve sosyal ve kültürel anlamının oluşmasında turistlerin rolünü araştırmak ve tartışmaktır. Bu amaca ulaşmak için, nitel araştırma yaklaşımı kullanılacaktır. Hatay St. Pierre Kilisesi hem Dünya Miras Geçici Listesi'nde bulunması ve bulunduğu bölgede en çok ziyaret edilen turistik mekân olması, hem de farklı sosyal topluluklar tarafından ziyaret edilmesi nedeniyle örnek alan olarak belirlenmiştir. St. Pierre Kilisesini ziyaret eden turistlerle yapılandırılmış açık uçlu anket çalışması yapılarak, miras alanı turistler tarafından atfedilen kültürel değerlerin ve anlamın tespit edilmesi hedeflenmektedir.

Keywords: Kültürel Miras, Turist, Kültürel Değer ve Anlam, Koruma, Hatay St. Pierre Kilisesi

The Architectural Design of the Convention Venues: Comparison between European and Asian Venues

Eda Kocabaş^a and Ayşegül Acar^b

^a*Istanbul Medeniyet University, Faculty of Tourism, Turkey*

eda.kocabas@medeniyet.edu.tr

^b*Karabuk University, Faculty of Tourism, Turkey*

aysegulacar@karabuk.edu.tr

Abstract

Although the convention industry can be seen as a new emerging and fast-growing industry, it can be seen the first examples of conventional activities and events even from the Ancient Greek and Roman Period. During that period of time, conventions or gatherings had been organized in colosseums, arenas or amphitheaters. Convention industry forms temporary global communities in the host destination generally in a foreign land which is expected to be different in their surroundings. Nowadays, in the meeting destination, convention venues are purpose-built facilities whose primary aim is to accommodate and host meetings, conventions, congresses and exhibitions upon request. These facilities differ from region to region in terms of their interior and exterior architectural design and functionality. These differences also originate from cultural, historical and societal differences. Europe and Asia are the two regions that can be compared and analyzed in this manner. Convention centers in Asia and Europe certainly differ from each other to the extent of their design and architecture and functionality. Besides, the point of tourist attraction varies in both regions as the services and facilities that are presented and exhibited are definitely unlike. And, there is a very limited number of researches or fieldwork within this topic. Therefore, here in this research, the architectural design of the European and Asian convention venues will be compared and their contribution to destination appeal will be examined. This conceptual study will point out the unique differences among the purpose-built convention centers in European and in Asian regions throughout the history until today. Also, the research will continue to evaluate the future developments and trends in European and Asian convention venues.

Key Words: Destination Marketing, Purpose-built Venues, Interior Architecture, Venue Functionality, Convention Tourism, Future Venues.

Old Van City as an Example of Historical Cities Subject to Tourism

Faruk Alaeddinoğlu^a and Erkan Konyar^b

^aVan Yüzyüncü Yıl University, Faculty of Letters, Turkey

alaeddinoglu@yyu.edu.tr

^bIstanbul University, Faculty of Letters, Turkey

konyar@istanbul.edu.tr

Abstract

By the end of the twentieth century and throughout the twenty-first century, local and national managers found tourism as a mean of change and development, so they turned to historical cities that have traces of human history. However, it is very difficult and costly to develop the old urban cities. The main two cost of developing these properties are the cost of preparing the area for restoration and development, and more importantly the cost of marketing which has to create an image in the visitors mind of these cities. However, there are some cities that do not need much work for them as they have a tremendous history and a magical atmosphere. Old Van City is an excellent example of these cities. In this context, Old Van City is a tourist attraction site that will not only be noticed in the minds of tourists with its natural formation and visibility, but also with its history that extends for hundreds or even thousands of years which makes it special for having a great story. However, the purpose of developing the city should not only be communicated in the minds of visitors, but it should also be capable of giving emotion, attraction, sensitivity and excitement. It is also possible to say that there are doubts about promoting for the city in the national and international tourism level in an easy way. We can expand more on the following questions: What image should be created in the mind of visitors for the old city of Van? Is it necessary to create a unique personality of the Old Van City? What "personality and identity" elements of Old Van City should be addressed to visitors? And so on. Therefore, in this paper, mainly, the answers to the above questions will be sought and the issues of the Old Van City, which has been the capital city of Urartu and bearing the deep traces of the Seljuk and Ottoman Empires, will attract attention of the new intellectual tourists of the world.

Keywords: Old Van City, Urartu, Historical Tourism

Turizme Konu Olan Tarihi Kentlere Bir Örnek Eski Van Kenti

Özet

20. yüzyılın sonlarında ve 21. yüzyılda yerel ve ulusal yöneticiler turizmi bir değişim ve ekonomik kalkınma aracı olarak görmekte ve insanlık tarihinde izler bırakmış eski kent dokularını turizme kazandırmaya çalışmaktadırlar. Ancak, eski kent dokularını turizme kazandırmak oldukça zor ve maliyetli bir iştir. Bu eserlerin onarımı ve tanıtım ve pazarlama çalışmaları için yapılan harcamalar büyük rakamlara ulaşabilmektedir. Eski Van Kenti gibi arkeolojik değerler dikkate değer tarihleri ve büyümlü atmosferleri nedeniyle önemli bir turistik çekicilik oluşturmaktadır. Bu bağlamda Eski Van Kenti hem doğal hem de kültürel geçmişi ve binlerce yıllık tarihiyle öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, kentin ayağa kaldırılarak turistik açıdan yeniden işlevlendirilmesi için yoğun çabalara ve maddi kaynaklara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bağlamda kentin turistik açıdan geliştirilmesi için öncelikle bazı sorulara cevap aranmalıdır. Eski Van Kentini turistlerin zihninde doğru konumlandırmak için ne yapılması gerekir? Eski Van Kentinin kendine has özelliklerinin ortaya konulması gerekli midir? Eski Van Kentinin hangi kimlik öğeleri ön plana çıkarılmalıdır? Bu çalışmada öncelikle, yukarıdaki sorulara cevaplar aranacak, Urartu'ya başkentlik yapmış olan ve Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluğu'nun derin izlerini taşıyan Eski Van Kenti'nin dünyanın yeni entelektüel turistlerinin ilgisini çekip çekmeyeceği konuları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eski Van Kenti, Urartu, Tarih Turizmi, Selçuklu

A Study on the Evaluation of Tourism Potentials and Traditional Houses of Akseki Emiraşıklar Village

Akseki Emiraşıklar Köyü Geleneksel Konut Mimarlığı ve Turizm Potansiyellerinin Değerlendirilmesi Üzerine Bir Çalışma

Fatma Nur Bacak^a and Esra Yıldız^b

^aGazi University, Master's Degree Students, Turkey

fatmanurbacak@gmail.com

^bNecmettin Erbakan University, Faculty of Engineering and Architecture

mimaresrayaldiz@gmail.com

Özet

Geleneksel konut mimarlığı yöresel kimliğin mekan üzerinden okunabilmesi için önemli bir kavramdır. Bu kavram aynı zamanda kültürel mimari mirasımızı yansıttığı; yörenin sahip olduğu yerel olma, plan ve cephe karakterleri, yapım tekniği ve yapı malzemesi, süsleme özellikleri gibi özgün öğelere sahip olduğu için de son derece önemlidir. Kültür ve insan bileşeninin kesişim noktası olan bu yapıların korunması ve gelecek nesillere aktarılması açısından gereken eylemlerin yapılması gerekmektedir. Ancak gelişen teknoloji, kentlere yapılan göçler, çağdaş yaşam konfor arayışı ve buna benzer sebeplerden ötürü geleneksel konutlarda yaşayanların sayısı gitgide azalmaktadır. Yapıların sahihsiz kalması, terk edilmesi, bakım onarım geçirmemesi de bu yapıları yok olma safhasına getirmektedir. Antalya ili Akseki - İbradı bölgesinde yoğunlaşan "Düğmeli evler" yere ve yöreye özgü yapı malzemelerinin kendine has yapım tekniği ile birlikte kullanıldığı geleneksel konut mimarlığı örneklerindedir. Plan tekniği açısından I,L,T plan şemalarına sahip olan düğmeli evlerde ayazlık, aralık, kafesönü, evöğün, ahıraltı olarak adlandırılan mekanlar karşımıza çıkmaktadır. Kuru duvar tekniği kullanılarak inşa edilen bu yapılar hem yapım tekniği ve yapı malzemesi açısından hem de cephede yatay ahşap hatıllar ve 15- 30 cm uzunluklara sahip cepheye dik olarak yerleştirilen ahşap uzantılarla cephe değeri açısından özgündür. Akseki ilçesine bağlı Emiraşıklar köyü de geleneksel düğmeli evleri bünyesinde barındırmakta ve yöreye kültür turizmi açısından fırsatlar sunmaktadır. Emiraşıklar köyü turizm potansiyelleri açısından ayrıca değerlendirilecek olursa, köyde 4 adet tescilli düğmeli evin yer almasıyla kültür turizmi, tescile değer ve yöresel özellikler taşıyan yapılar ihtiva etmesiyle yayla turizmi, Emir ve Genç Dede türbelerinin varlığıyla inanç turizmi, köyün güneyinde yer alan Ali Paşa Konağı'nın konaklama açısından ve lama alpaka ve devekuşu çiftliğinin bulunmasıyla tarım ve çiftlik turizmi açısından değerlendirilebilir nitelikte olduğu saptanmıştır. Yörede bulunan ormanların da kuş gözlemciği, fotoğrafçılık ve tırmanış sporları açısından elverişli yapısının olmasıyla köyün sahip olduğu potansiyeller açısından önemlidir. Yapılan bu çalışmada Akseki ilçesine bağlı olan Emiraşıklar köyündeki bu potansiyellerin değerlendirilmesi, turizme katkı sağlaması için yapıların yeniden kullanımı, müze olarak değerlendirilmesi ve var olan diğer potansiyellerin ortaya çıkarılması açısından sorunlar ele alınmış olup, Swot analizi ile artı eksi yönler ve çevresel durum saptanmış, gelecek kuşaklara aktarılması için belgeleme çalışmaları yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: kırsal mimarlık, geleneksel konut mimarlığı, Akseki, Düğmeli Evler, Emiraşıklar

Türük Korgan Project in Terms of Culture and Tourism Geography

Güzin Kantürk Yiğit^a and Ünal Özdemir^b

^aKarabuk University, Faculty of Letters, Turkey

gkanturkiyigit@karabuk.edu.tr

^bKarabuk University, Faculty of Letters, Turkey

uozdemir@karabuk.edu.tr

Abstract

Türük Korgan a comprehensive project that includes history, culture, tourism and sports fields. Türük Korgan has visualized the period of the fifth annex of the second Kağan Kül Tigin period that 1500 years ago. It started to be built in Safranbolu district. Safranbolu where is taken in UNESCO World Heritage List form 18 field in Türkiye. It is one of the important tourism areas with its 17th and 18th century Ottoman civil architecture. The city, based on very ancient history and rich culture, became a center of economic wealth during the most powerful period of Ottoman Empire. Safranbolu presents all the traditional characteristics of Turkish social life with its original historical and cultural environment (Somuncu ve Yiğit, 2010: 21). Türük Korgan, give you the possibility to travel time by reflecting the air of that period with its otage/tent architectural style and its contents. Türük Korgan has two services areas called "Ötüken-Yış" and "Urkun-Bolık". This Project is like an openair museum for history, culture and sports tourism with its various service areas. The Otuken-Yış means administrative administration. In the Urkun-Bolık section, there are 50 otage/tent that have 100 beds, Kültigin Museum, restaurant, cafeteria, representative ISsık Lake, Saka Yakut Tuva village that 40 beds are planned. In this Project area, Sayokan, Turkish Sword Art-Yesüken, Riding horse, Equestrian, Archery, horse archery, horse war games will be held. In addition to the training of these branches, horse acrobatics trainings will also be given. Türük Korgan will be the World centre of Turkish Martial Art- Sayokan and Turkish Sword Art-Yesüken. It will also be a place where the mosque, souvenir, bookshops, seminars, camping activities and kindergarten are organized. This study was conducted with the aim of giving information about the Türük Korgan Project and creating an awareness. For this purpose, explanatory case study has been used which is one of the qualitative research methods used to give information about a situation. Supporting this Project as soon as possible will greatly contribute to Safranbolu and Turkey.

Keywords: Türük Korgan, Tourism, Culture, Geography, Safranbolu

Kültür ve Turizm Coğrafyası Açısından Türük Korgan Projesi

Özet

Türük Korgan bir tarih, kültür, turizm ve spor boyutlarını içeren, geniş kapsamlı bir projedir. "Türük Korgan", sözcüğü projede Türklerin müstahkem yeri, kalesi anlamında kullanılmıştır. Türük Korgan günümüzden 1500 yıl öncesi, "Türük-Bil" devletinin 5. hanedanlığının ikinci kağanı Kül-Tigin döneminin görselleştiği, o dönemin mimari yapılarıyla tasarlanmış bir projedir. Safranbolu'da yapımına başlanmıştır. Safranbolu, Türkiye'den UNESCO Dünya Miras Listesine alınmış 18 alandan biridir. 17. ve 18. yy Osmanlı sivil mimarisini yaşatması ile önemli bir kültürel turizm alanlarındandır. Çok eski bir tarih ve zengin bir kültür üzerine temelli olan kent, Osmanlı İmparatorluğu'nun en güçlü dönemi boyunca ekonomik zenginliğin bir merkezi olmuştur. Safranbolu, günümüz döneminde, özgün tarihsel ve kültürel çevresiyle Türk sosyal yaşamının bütün geleneksel karakteristiğini sunmaktadır (Somuncu ve Yiğit, 2010: 21).

Türük Korgan, otağ şeklinde mimarisi ve içeriğiyle o dönemin atmosferini yansıtacak zamanda yolculuk yapma olanağını sağlayacaktır. Türük Korgan'da "Ötüken-Yıış" ve "Urkun-Bolık" adlı iki hizmet alanı bulunmaktadır. Bu proje çeşitli hizmet alanlarıyla tarih, kültür ve spor turizm için açık hava müzesi konumundadır. Ötüken-Yıış" merkezi, idari yönetim anlamına gelmektedir. Urkun-Bolık bölümünde 100 yataklı 50 otağ, Kül-Tigin müzesi, lokanta, kafeterya, temsili Issık göl ve 40 yataklı Saka-Yakut-Tuva köyü yer alması planlanmaktadır. Bu proje alanında Sayokan, Türk Kılıç Sanatı-Yesüken, Binicilik, Okçuluk, atlı okçuluk ve atlı savaş oyunları yapılacaktır. Bu dalların eğitimleri yanında, atlı akrobasi eğitimleri de verilecektir. Türük Korgan, Türk Savaş Sanatı-Sayokan ve Türk Kılıç Sanatı-Yesüken'in dünya merkezi durumunda olacaktır. Ayrıca Türk savaş sanatlarıyla ilgili eğitim, seminer, kamp faaliyetlerinin düzenlendiği alanlar, mescit, hediyelik eşya, kitapçı, kreş otağlarının yer aldığı bir yaşam alanı olacaktır. Ulusal-uluslararası alanda Türk savaş sanatlarının eğitim hizmetlerini, seminerlerini, kamplarını, oyunlarını ve yarışmalarını düzenleme faaliyetleri bu sahada yapılacaktır. Bu çalışma Türük Korgan Projesi hakkında bilgi verme ve bir farkındalık oluşturmak amacıyla yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda bir durum hakkında bilgi vermek için kullanılan nitel araştırma yöntemlerinden açıklayıcı durum çalışması kullanılmıştır. Bu projenin desteklenerek bir an önce hayata geçmesi Safranbolu ve Türkiye için büyük katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türük Korgan, Turizm, Kültür, Coğrafya, Safranbolu

Financial Culture and its Place in Tourism - Analyzes for Kilistra Rural

Maddi Kültür ve Turizmdeki Yeri - Kilistra Kırsalı için Analizler

Hatice Aktaş^a and Dicle Aydın^b

^aNecmettin Erbakan University, Physical Science Institute, Turkey

haticeyarar@gmail.com

^bNecmettin Erbakan University, Faculty of Engineering and Architecture

dicleaydin@konya.edu.tr

Özet

En geniş anlamıyla bir toplumun tarih boyunca elde ettiği maddi ve manevi miras olarak tanımlanan kültür kavramı, bir dizi sosyal sürecin bileşkesi, toplumların yaşama biçimi ve çevreye uyumu, doğanın sunduklarına karşılık, insanoğlunun ortaya koyduğu hemen her şeydir. Kültür, öğrenilen bir kavram olması itibarıyla, geçmişin de geleceğe iletilmesi olarak sürekliliği olan, yeni olanın da bu sürece dâhil olması ile değişimi ihtiva eden bir niteliğe sahiptir. Kültür bir toplulukla ve o topluluğun bulunduğu/yaşadığı yer ile ilgilidir. Dolayısıyla coğrafya, kültürel sisteme ait olan bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Günümüzde kırsal alanlar kültürü en yalın olarak okuduğumuz coğrafyalar olarak zenginliklere sahiptir. Söz konusu zenginlikler “kırsal turizm” adı altında sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma araçları olarak üzerinde durulan ve kazanımları olan bir uygulama alanı olarak karımıza çıkmaktadır. Kırsal alanların turizm amaçlı kullanımı, doğal olma, doğal güzelliklere sahip olma, bilinçli kullanıcının tercihi, kültürel miras zenginliği, kentlerin yoğunluğundan uzaklaşma gibi nedenlerle yaygınlaşmaktadır. Maddi kültür unsuru olarak kırsal mimari ve nitelikleri, ait olunan toplumun yaşam tarzı, geçim kaynakları, davranış örüntüleri ve bulunan coğrafyanın biçimlendirmesiyle kırsal turizmde ilgi çekici değerler olmaktadır. Bu çalışma da Kilistra antik kentinin maddi kültür yönüyle turizm açısından analiz edilmesi hedeflenmiştir. Kilistra (Lystra ya da Gökyurt) Konya şehrinin 34 km güney batısına, bir höyük üzerine konumlanmış, Aziz Paulus’un Hristiyanlığı yaymak amacıyla havari olarak gönderildiği, dinler tarihi açısından önemli yerleşim yerlerinden birisidir. Tüf şeklinde kolay işlenebilen kaya oymaları doğal çevreye değer katan görsel unsurlardır. Kilistra kırsal mimarisi, topografyaya ve yaşam tarzına uyumlu mekân organizasyonu, ailedeki birey sayısına uygun esnek kullanımı, dış mekâna uzanan ahşap strüktürlü cumbası ile karakteristik özelliklere sahiptir. Henüz turizm amaçlı yaygın ve bilindik bir yer olmayan Kilistra kırsalının turizme kazandırılması için özellikle yapı kültürünün neler olduğunun maddi kültür bağlamında belirlenmesi benzer örnekler bağlamında bu çalışmada ortaya koyulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kilistra, Maddi Kültür, Kırsal Turizm, Kırsal Mimari

An Aftermath: Thoughts on the Bilbao Effect

Hakan Anay

Osmangazi University, Department of Architecture, Turkey

hakan.anay@yahoo.com

Abstract

It was once reported that before its opening, Frank Gehry, the architect of Guggenheim Bilbao museum, went over a hill and he saw, in his words, "it" shining there and as he stand there looking down to urban Bilbao, he thought "What the fuck have I done to these people?" Undoubtedly this was a curious moment for the architect that made him feel uneasy for his makings. No one might know for sure, but possibly that "vantage point," permitted (or even forced) the architect to "see" the building (in some type of context) for the first time which in turn avail him to perceive and evaluate it afresh; with reference to something, or anything that surrounds it. A twist of fate, a building which seems to be absolutely incompatible with whatever that surrounds and precedes it, a building keeping itself alien even to its own architect, turned into a great success –beyond the expectations of its commissioners aiming to revitalize a declining "industrial" city- in turn made Bilbao a world-famous tourist attraction. No doubt Gehry's approach to the design was quite novel and the building was one of a kind –at that time- but its affect upon the city was so unprecedented that the phenomenon itself gained a (honorary) title known as "The Bilbao effect" or "The Guggenheim Effect." Although first coined by the mass media, the title was quickly embraced and adopted by architectural circles to describe and point to similar phenomena and discuss related "type" of architecture. Guggenheim Bilbao Museum was one of the epitomes of an emerging approach to architecture while at the same time representing a new "use" for architecture for the decision makers. This situation was beneficial for both sides: On one side of the equation, for the decision makers it was an easy victory without putting much intellectual effort on issues such as regional concerns, local conditions/values, sustainable environment, urbanistic qualities, physical or climatic conditions; for them even the buildings did not need to function perfectly, the key was the "impression" which the building imposed on the observer and how it was received globally. So the motto was "Just call a famous architect and enjoy the show!" On the other side of the equation, architects, once lost their god-like prestigious position at the midst of the last century, seemed to gain an upper hand, a new powerful status. While architects were enjoying the benefits of free play, almost infinite freedom and autonomy (one could build almost everything), this also meant for them to take part in a newly developing new market established upon a new type of tourism. All around the world, architects sought to design "buildings that nobody have ever seen before," to attract people." This was a new horizon for architecture, and a new path for architects to follow, coming together with a new task, an infinite set of possibilities, and a great profit. Architects became starchitects, buildings became iconographic objects, tourist magnets. But there was the other side of the coin. Recently, China, one of the greatest commissioners of such a type of architecture declared that they did not want such buildings anymore. Actually China's president's response was less than a polite request, rather a strong evaluation: "no more weird buildings." The problem was cultural incompatibility. It seems that after 20 years of euphoria, it is time for an aftermath for both sides. Decision-makers seem to be starting to undertake this task. Within the abovementioned framework the basic motivation of the present study is to take a first step towards this direction. While providing a short review and a genealogy, the study intends to open into discussion the phenomena known as "The Bilbao Effect," with examples, to provide a sketch of an aftermath.

Keywords: The Bilbao Effect, Tourism, Architecture, Context, Cultural Incompatibility

Bir Muhasebe: Bilbao Etkisi Üzerine Düşünceler

Özet

Açılmadan hemen önce Guggenheim Bilbao Müzesi'nin mimarı Frank Gehry'nin bir tepeye çıkıp "O'nu" parlarken gördüğü ve orada Bilbao kentine bakarken "ben bu insanlara ne yaptım" dediği söylenir. Şüphesiz bu bir mimar için yaptıklarından rahatsızlık duymasına yol açan garip bir andır. Kimse gerçekten ne olduğunu bilemez ancak muhtemelen bu "bakış açısı" mimarı binasına ilk kez bir bağlamda; onu çevreleyen herhangi bir şeye referansla bakma fırsatı yaratmış, bunun sonucunda binayı yeni bir gözle görmesini ve değerlendirebilmesini olanaklı kılmış, hata onu buna zorlamıştı. Kaderin cilvesi, onu çevreleyen ve ondan önce her ne varsa tümüyle uyumsuz gibi görünen, hatta mimarına bile yabancı bir bina -ölmekte olan bir kenti canlandırmayı amaçlayan destekçilerinin bile beklentilerinin ötesinde- büyük bir başarıya ulaştı ve Bilbao'yu dünyaca ünlü bir turist çekim noktası haline getirdi. Şüphesiz Gehry'nin tasarıma yaklaşımı benzersiz, sonuç ürün de -o dönem için- daha önce görülmedik bir şeydi ancak binanın kent üzerindeki etkisi o kadar benzersizdi ki olgu "Bilbao Etkisi" ya da "Guggenheim Etkisi" olarak bilinen bir onur unvanı kazandı. Her ne kadar medya tarafından yakıştırıldıysa da bu unvan daha sonra mimarlık çevrelerinde de kabul gördü ve benzeri yaklaşımları ve benzeri türde yapıları tanımlamak için kullanılmaya başlandı. Guggenheim Bilbao Müzesi yapıldığı dönemde mimarlığa yeni bir yaklaşımın ve aynı zamanda işveren için de mimarlığın yeni bir kullanımının bir örneğiydi. Durum her iki taraf için de faydalıydı: Denklem bir tarafında olan işveren için bu tarz bir yaklaşım yerel sorunlar, bölgesel koşullar/değerler, sürdürülebilir bir çevre, kentsel nitelikler, fiziksel ya da iklimsel koşullar gibi hususların çok problem edilmesinin gerekmediği kolay bir başarıydı. Binaların iyi işleme bile gerekmiyordu, önemli olan binanın izleyen üzerinde yarattığı "etki" ve binanın küresel olarak nasıl değerlendirildiğiydi. Düstur "ünlü bir mimarı çağır ve gösterinin keyfine var" olarak özetlenebilirdi. Denklem öbür ucunda olan ve geçen yüzyılın ortalarında tanrısal güçlerini kaybetmiş mimarlar içinse gene üst düzeyde yeni bir güçlü konum edinmek anlamına geliyordu. Mimarlar bir yandan serbest tasarımın, neredeyse tamamen sonsuz bir özgürlük ve otonominin (isteyen istediğini inşa edebilirdi) keyfini çıkarırken, bu bir yandan da onlar için yeni bir tür turizm üzerine kurulu bir pazardan pay alma anlamına da geliyordu. Dünyanın her yerinde mimarlar, insanların ilgisini çekmek için, "daha önce kimsenin görmediği" şeyler yaratmak için sıraya girdiler. Bu mimarlık için yeni bir ufuk, mimarlar içinse, yeni amaçlar yeni olanaklar ve bol karla birlikte gelen izlenmesi gereken bir yoldu. Mimarlar yıldız mimar, yapılsa turist müknaatları nesnelere haline geldiler. Ancak madalyonun bir de öteki yüzü var. Yakın zamanda bu türde mimarlığın en büyük destekçilerinden biri olan Çin, bu türde binaları artık istemediğini ilan etti. Çin başkanının tepkisi kibar bir talepten çok sert bir değerlendirmeydi. Kurduğu "daha fazla ucube bina istemiyoruz" cümlesinin alt açılımı kültürel uyumsuzluğu işaret etmekteydi. Bugün, öyle görünüyor ki yirmi yıllık öforiden sonra her iki taraf için bir değerlendirme yapma zamanı geldi. Çin örneğinden çıkarılacak yorum İşverenin bunu yapmaya başlamış olduğu. Özetlenen bağlamda, bu çalışmanın temel çıkış noktası bu yönde ilk adımı atmak. Bir gözden geçirme ve gen haritasını takiben bu çalışmanın niyeti "Bilbao Etkisi" olarak bilinen olguyu, masaya yatırmak ve örnekler eşliğinde tartışmaya açmak.

Anahtar Kelimeler: Bilbao Etkisi, Turizm, Mimarlık, Bağlam, Kültürel Uyumsuzluk

Cultural Tourism in Safranbolu Place of Kırankoy Greek Center

Havva Sacide Kılıç^a and Aysun Özköse^b

^aKarabuk University, Faculty of Architecture, Turkey

sacidekilig@karabuk.edu.tr

^bKarabuk University, Faculty of Architecture, Turkey

aysunozkose@gmail.com

Abstract

Safranbolu has an important place in terms of cultural tourism today with its historical city texture and traditional Ottoman houses. Tourism continues to play an important role when the Ottoman urban texture is maintained on a daily basis. Tourism is seen as a means of preserving cultural heritage in historical settlements. For this reason, the opportunities for tourism in Safranbolu have been increasing since the years of protection concerns have arisen. In this sense, it can be said that conservation and tourism are feeding each other. While the historic settlements, which are important to the survival and reflection of past cultures, increasing the tourist value of the region, the revival of tourism in the region also provides the economic development needed for conservation activities. In this respect, the survival of the cultural values of Safranbolu is related to the expression of all values of Safranbolu in tourism. Tourism activities in Safranbolu started from the 90's. With the city being taken to the UNESCO World Heritage List in 1994, this momentum has accelerated as much as every day. However, these activities based on the cultural tourism in Safranbolu until the years of exchange between the Greek people "Kıranköy" region has not benefited enough. In the cultural tourism area, although the "Bazaar" region at the 1st grade and the "Bağlar" region at the 2nd level, the "Kıranköy" region known as the old Greek neighborhood did not reach the deserved place in the cultural tourism because of the neglect of the architectural heritage in this area. However, just as Anatolia is in other Ottoman cities, cultural and architectural heritage; is a joint work of the Muslim Turks and non-Muslim Greeks settled in the city. In Kıranköy, there are about 200 examples of civil architecture, as well as monumental constructions such as Ayastefanos Church (Ulucami), İskalyon Mektebi (Headquarter, Preservation Council of Cultural Assets in Karabük), Rum Baths. Kıranköy, which maintained its existence as a historical Greek old settlement in this respect, deserves to be as interesting as tourism as Safranbolu's "Bazaar". If we take a closer look at these regions, it is understood that living cultures are also largely changing depending on belief systems. In this context, the separation of the Muslim-non-Muslim settlement areas has a significant place in the formation of the Ottoman city. Thus, the relations and limitations in social life have been carried out through the connections and limitations established in the space. Therefore, it is not only the material items of the city which are mentioned as "preserved urban texture". When the gradualization of everyday life, which constitutes these material items, can be read through the space, the urban texture can literally be "preserved". It is an important feature of Safranbolu's preserved city doctrine that the interaction of the Greek and Turkish settlements with respect to the reflection of the Ottoman cultural mosaic can be watched. The non-Muslim Greek part could not be protected as much as the architectural heritage of Greek when it is separated from Safranbolu. For this reason, Safranbolu tourism is a significant deficiency. Therefore, in order to point out this incompleteness, to create awareness and to contribute to its elimination, Kıranköy Greek settlement's place in tourism will be examined in this study. In addition to the tourism operators and employees, the surveys to be carried out within the scope of the study will try to understand the awareness of the existing tourist participants about the Greek architectural heritage. Also in the questionnaires applied in Kıranköy region; it will also be questioned whether the cultural heritage that has to be protected in the region is maintained. Cultural tourism is revitalized in the name of sustainability of the region's

conservation and cultural tourism in Kıranköy will be presented in order to be part of developing tourism in Safranbolu.

Keywords: Cultural Heritage, Safranbolu, Kıranköy, Conservation, Tourism

Safranbolu'daki Kültürel Turizmde Eski Rum Mahallesi Kıranköy'ün Yeri

Özet

Safranbolu, tarihi kent dokusu ve geleneksel Osmanlı evleriyle günümüz kültür turizmi açısından önemli bir yere sahiptir. Osmanlı kent dokusunun günümüze değin sürdürülmesinde turizm önemli bir görev üstlenmektedir. Turizm, tarihi yerleşim yerlerinde kültürel mirasın korunmasının aracı olarak görülmektedir. Bu nedenle koruma kaygılarının ortaya çıktığı yıllardan itibaren Safranbolu'da turizme yönelik olanaklar da artmaktadır. Bu yönüyle koruma ve turizmin birbirlerini besledikleri söylenilebilir. Geçmiş kültürlerin yaşatılması ve yansıtılması yönüyle önem taşıyan tarihi yerleşimler bölgenin turistik değerini artırırken, bölgede turizmin canlanması da koruma faaliyetlerinde gereksinim duyulan ekonomik kalkınmayı sağlamaktadır. Bu bakımdan Safranbolu kültürel değerlerinin yaşatılması, Safranbolu'nun tüm değerleriyle turizmde ifade edilmesiyle ilintilidir. Safranbolu'da turizm faaliyetleri 90'lı yıllardan itibaren başlamıştır. Kentin 1994 yılında UNESCO Dünya Miras Listesine alınması ile bu ivme günümüze kadar giderek hızlanmıştır. Ancak Safranbolu'daki kültürel turizme dayanan bu faaliyetlerden mübadele yıllarına kadar Rum halkın yaşadığı "Kıranköy" bölgesi yeterince yararlanamamıştır. Kültürel turizmde kentin 1. Derecede "Çarşı" bölgesi, 2. Derecede "Bağlar" bölgesi ilgi alanı olmasına rağmen, eski Rum mahallesi olarak bilinen "Kıranköy" bölgesi bu alandaki mimari mirasın korunması, restorasyonu bağlamında ihmal edilmiş olması nedeniyle kültürel turizmde hak ettiği yere ulaşamamıştır. Hâlbuki tıpkı Anadolu'nun diğer Osmanlı kentlerinde olduğu gibi, kültürel ve mimari miras; kentte yerleşmiş olan Müslüman Türk ve gayrimüslim Rumların ortak eseridir. Kıranköy'de korunması gereken yaklaşık 200 adet sivil mimari örneği konutun yanı sıra Ayastefanos Kilisesi (Ulucami), İskalyon Mektebi (Karabük Kültür Varlıklarını Koruma Kurulu), Rum Hamamı gibi anıtsal yapılar da bulunmaktadır. Bu yönüyle tarihi bir Rum yerleşimi olarak varlığını sürdüren Kıranköy de turizm yönünden Safranbolu'nun "Çarşı" kesimi kadar ilgiyi hak etmektedir. Bu bölgelere daha yakından bakmak gerekirse birlikte yaşam kültürünün büyük oranda inanç sistemlerine bağlı olarak da değişim gösterdiği anlaşılmaktadır. Bu bağlamda Müslüman-gayrimüslim yerleşim alanlarının büyük oranda ayrılması, Osmanlı kentinin oluşumunda önemli bir yere sahiptir. Böylelikle toplumsal yaşamdaki ilişkiler ve sınırlamalar, mekânda kurulan bağlantılar ve sınırlamalar aracılığıyla yürütülmüştür. Dolayısıyla "korunmuş kent dokusu" olarak bahsedilen, kentin yalnız maddi öğeleri değildir. Bu maddi öğeleri oluşturan günlük yaşam kademelenmesi, mekân üzerinden okunabildiğinde, kent dokusu gerçek anlamıyla "korunmuş" olabilir. Osmanlı kültürel alışımını yansıtması yönüyle Rum ve Türk yerleşimlerinin birbiriyle etkileşiminin izlenebilmesi, Safranbolu'nun korunmuş kent dokusunun önemli bir özelliğidir. Gayrimüslim Rum kesimin mübadele sonucu Safranbolu'dan ayrılmasıyla Rumlara ait mimari miras yeteri kadar korunamamıştır. Bu nedenle Safranbolu turizmi açısından önemli bir eksiklik oluşmaktadır. Dolayısıyla bu eksikliğe işaret etmek, farkındalık yaratmak ve giderilmesine katkı sağlamak adına bu çalışmada eski Rum mahallesi Kıranköy yerleşiminin turizmdeki yeri irdelenecektir. Çalışma kapsamında uygulanacak olan anketlerle turizm işletmecileri ve çalışanlarına ek olarak mevcut turist katılımcıların Rum mimari miras konusundaki farkındalıkları ve kullanıcıların gözünden bölgedeki korunması gereken kültürel mirasın sürdürülüp sürdürülmediği de sorgulanacaktır. Bölgede korumanın sürdürülebilirliği adına kültürel turizmin canlandırılarak ve Kıranköy bölgesindeki kültürel turizmin Safranbolu'da gelişen turizmin bir parçası olabilmesi için öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Safranbolu, Kıranköy, Koruma, Turizm

Accessibility in Archaeological Heritage; Xanthos-Letoon Ancient Cities

Hilal Tuncer

Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Engineering and Architecture

hilaltuncer@mehmetakif.edu.tr

Abstract

Considering “outstanding universal value” notion; World Cultural Heritage Assets are central points in terms of local, regional, national and international context. In addition to their cultural value, these areas economically profitable as being related with the tourism sector. Turkey has 16 cultural and 2 mixed, 18 heritage sites located on the UNESCO World Heritage List; 73 cultural, 2 natural, 2 mixed, 77 heritage sites located on the Tentative List. Xanthos-Letoon Archaeological Areas were put on the list on 1988 World Heritage Session. Xanthos and Letoon are two separate archaeological sites in same neighbourhood of Lycia province and included on the World Heritage List as one asset. Technical and cultural works at the sites are still being carried out. In this research, there will be analysis considering visitor management and identification about the accessibility of the sites. Visitor management evaluation forms were created. This study will indicate the results of comparison between Turkey and Italy which has 54 heritage assets on World Heritage List. Site visits were undertaken to Xanthos-Letoon ancient cities from Turkey and Agrigento archaeological site from Italy in terms of visitor management; so accessibility will be analysed according to the evaluation works. Archaeological areas which have similar typology will be researched according to the literature review, positive/negative situation will be assessed and solution-oriented recommendation will be offered on accessibility. It is aimed to emphasize “accessible tourism” becomes common by raising awareness and law-legislation drafts.

Key Words: Accessibility, Archaeological Heritage, Xanthos-Letoon

Arkeolojik Miras'ta Erişilebilirlik Üzerine; Xanthos-Letoon Antik Kenti

Özet

Dünya Kültürel Miras Alanları sahip oldukları üstün evrensel değer kavramı ile yöresel, bölgesel, ulusal ve uluslararası bağlamda odak noktalarıdır. Bu alanlar kültürel değerlerine ek olarak turizm sektörü ile iç içe olması sebebiyle ekonomik olarak getiri sağlamaktadır. Türkiye UNESCO Dünya Kültürel Miras Listesi'nde 16'i kültürel, 2'si karma olmak üzere 18 miras alanı; geçici listede ise 73'ü kültürel, 2'si doğal ve 2'si karma olmak üzere 77 varlığı ile yer almaktadır. Xanthos-Letoon Antik Kentleri 1988 yılında yapılan oturumda listeye dâhil edilmiştir. Xanthos ve Letoon Antik Kentleri iki ayrı sit alanı olup Likya eyaletine ait komşu kentlerdir ve Dünya Kültürel Miras Listesi'ne birlikte dâhil edilmiştir. Alanlar ile alakalı teknik ve kültürel çalışmalar devam etmektedir. Bu çalışmada Xanthos-Letoon Antik Kentlerinde ziyaretçi yönetimine dair analiz çalışmaları yapılarak alan erişilebilirliğine dair tespit çalışmaları yapılacaktır. Ziyaretçi yönetimine dair tespit formları oluşturulmuştur. Bu çalışmada Türkiye Dünya Kültürel Miras Listesi'nde 54 kültürel ve doğal mirası bulunan İtalya ile karşılaştırılacaktır. Türkiye'den Xanthos-Letoon ve İtalya'dan Agrigento arkeolojik alanları ziyaretçi yönetim planlaması yerinde incelenmiş olup; karşılaştırmalı erişilebilirlik analizi yapılacaktır. Literatür taraması ile benzer tipolojiye sahip arkeolojik alanlardaki ziyaretçi durumları incelenerek olumlu/olumsuz durum değerlendirmesi yapılarak çözüm odaklı öneriler getirilecektir. Farkındalığın ve ilgili yasa-yürütme çalışmalarının artması ile günümüzde yaygınlaşan erişilebilir turizm olgusuna dikkat çekilmek istenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Erişilebilirlik, Arkeolojik Miras, Xanthos-Letoon

Adaptive Reuse of Historic Buildings for Tourism: The importance of Intangible Values

Hülya Yüceer^a and Hacer Başarır^b

^a*Adana Science and Technology University, Department of Architecture, Turkey*

hyuceer@adanabtu.edu.tr

^b*Eastern Mediterranean University, Department of Architecture, North Cyprus*

hacerb@gmail.com

Abstract

In countries where the tourism income is an important source in local economies, most property owners tend to change the function of their historic buildings or assign new uses if they are obsolete. On the other hand, when the majority of the architectural heritage stock is subject to such transformations, it is evident that starting from the building scale to urban scale, the whole atmosphere or the intangible qualities of buildings or places begin to change, which may turn to a disadvantage with respect to tourism activity. The majority of tourists, especially those who are aiming at cultural purposes, are attracted not only by the physical characteristics but also by the feeling they experience upon walking in the streets of a city or entering into a building. Taking the case of the Municipal Market (Kyrenia Bandabuliyası), this research aims to underpin the importance of considering intangible values of architectural heritage in adaptive reuse projects. With the restoration of Kyrenia Bandabuliyası, its authentic function has changed from a Bazaar (fruit and vegetable market) to a touristic attraction, housing cafes, bars, restaurants, souvenir, handicraft and jewellers shop. Execution of the physical quality can be deemed as a success and the theory of adaptive reuse of converting a building originally designed for one purpose to an economically viable new purpose comes into discussion, as where once the Municipal Market thrived with movement, colours and smells stands empty. In such discussions, to assess the success of a building transformation it should not be purely based on the physical quality between the architectural past and present, although an important factor, in certain cases such as the Kyrenia Bandabuliyası, it may go beyond this and further into peoples response and interaction with it, its intangible dimension. Using data obtained from questionnaires, semi-structured interviews and observations, the study assesses the general response of both locals and tourists, if the process of adaptive reuse, its new functions and its underlining intentions have been successful, or should it have solely been restored into its original function as a Bandabuliyası (fruit and vegetable bazaar). The paper comprises of six parts. Following the introduction in the first part, the second part reviews the literature on the adaptive reuse of historic buildings, tourism for cultural purposes and the relation in between the two. In the third part, the methodology is set up both for assessing the satisfaction of users and the state of buildings after adaptive reuse processes. The fourth part introduces the case study area and buildings. The buildings' physical conditions prior to and following their reuses are evaluated in terms of contemporary approaches in conservation. Surveys are prepared to measure the expectations of local residents and visitors, and their level of satisfaction. These surveys were conducted with eighty people – forty local people and forty visitors. Later, the responses are analysed, first for each group separately, and then by comparing the responses of the local people and visitors. In the fifth section, conclusions obtained from the surveys are discussed together with the reasons why Bandabuliyası cannot be considered as a successful adaptive re-use implementation after its restoration. The paper concludes by emphasizing the need to research and understand more fully the intangible dimensions and that public and tourist response is crucial to the success of a re-functioned building.

Keywords: Adaptive Reuse, Historic Buildings, Intangible Values, Architectural Heritage, Cultural Tourism

Tarihi Yapıların Turizm Amaçlı Yeniden İşlevlendirilmesi: Somut Olmayan Değerlerin Önemi

Özet

Turizm gelirinin yerel ekonomilerde önemli bir kaynak olduğu ülkelerde, mülk sahipleri tarihi binalarının turizme hizmet etmek üzere işlevlerini değiştirme veya atıl olmaları durumunda yeni kullanımlar tahsis etme yoluna gitmektedir. Öte yandan, mimari miras stoğunun büyük çoğunluğu bu tür dönüşümlere maruz kaldığında, yapıdan kentsel ölçüğe kadar tüm mekânların ya da mekanların somut olmayan niteliklerinin değişmeye başlayacağı açıktır. Bu durum şartlara bağlı olarak turizm faaliyeti açısından bir dezavantaja da dönüşebilir. Turistlerin, özellikle de kültürel amaçlı seyahat hedefleyenlerin pek çoğu, bir şehrin sokaklarında yürürken ya da tarihi bir yapıya girdiklerinde, bu mekânların sadece fiziksel özelliklerinden değil, aynı zamanda mekânların onlara yaşattığı duygudan da etkilenmektedir. Bu bağlamda, çalışmamız, Girne Bandabuliyası (Belediye Pazarı) örneği üzerinden yeniden işlevlendirme projelerinde mimari mirasın somut olmayan değerlerini dikkate almanın önemini vurgulamayı amaçlamaktadır. Girne Bandabuliyası'nın restorasyonu ile özgün işlevi bir kapalı pazar olan yapı (meyve ve sebze pazarı) turistik cazibe, barınma kafeleri, barlar, restoranlar, hediyelik eşya, el işi ve kuyumcu dükkânına dönüştürülmüştür. Fiziksel anlamda koruma projesi bir başarı olarak kabul edilebilir olsa da, bir zamanlar barındırdığı renkleri, kokuları, sesleriyle özgün bir mekân olan Bandabuliyası'nın bugünkü boş mekânları tarihi yapıların yeniden işlevlendirilmesi konusunu tartışmaya açılmaktadır. Bu tür tartışmalarda, bir bina dönüşümünün başarısını sadece yapının geçmişiyle bugünü arasında nasıl bir fiziksel bağ kurulduğuna dayandırarak değerlendirmek doğru olmaz. Girne Bandabuliyasında olduğu gibi bunun ötesine geçerek yerel halkın ve diğer kullanıcıların algısı ve yapıyla olan etkileşimlerine, bir başka deyişle yapının somut olmayan değerlerine dayanmalıdır. Anketlerden, yarı yapılandırılmış görüşmelerden ve gözlemlerden elde edilen verileri analiz ederek, bu çalışma hem yerel halkın hem de turistlerin yapının yeni işlevi için görüşlerini değerlendirmektedir. Çalışma altı bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde yer alan girişin ardından, ikinci bölüm tarihi binaların yeniden kullanımı, kültürel amaçlar için turizm ve ikisi arasındaki ilişki üzerine literatürü gözden geçirmektedir. Üçüncü bölümde, yeniden kullanım süreçlerinden sonra kullanıcıların memnuniyetini ve binaların durumunu değerlendirmek için metodoloji kurulmuştur. Dördüncü bölüm vaka çalışma alanını ve binaları tanıtmaktadır. Yapının fiziki durumu, yeniden kullanımdan önce ve sonra, korumadaki çağdaş yaklaşımlar açısından değerlendirilmektedir. Yerel halkın ve ziyaretçilerin beklentilerini ve memnuniyet düzeylerini ölçmek için anketler hazırlanmış olan anketler seksen kişi - kırk yerel insan ve kırk ziyaretçi ile gerçekleştirilmiştir. Anket sonuçları her grup için ayrı olarak ve ardından yerel halkın ile ziyaretçilerin yanıtları karşılaştırılarak analiz edilmiştir. Beşinci bölümde, anketlerden elde edilen sonuçlara dayanarak, Bandabuliyası'nın restorasyon sonrasında neden başarılı bir yeniden kullanım uygulaması olarak değerlendirilemeyeceği tartışılmıştır. Çalışma, yeniden kullanım projelerinde tarihi yapıların somut olmayan değerlerinin daha fazla araştırılması ve anlaşılması gereğini vurgulayarak son bulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeniden İşlevlendirme, Tarihi Binalar, Somut Olmayan Değerler, Mimari Miras, Kültür Turizmi

Architectural Tourism Potentials of Buildings Remained After Turkish Greek Population Exchange: Niğde's Exchanged Villages

İlknur Acar Ata^a and Mehmet Emin Başar^b

^a*Selcuk University, Faculty of Architecture, Turkey*

ilknuracar1@gmail.com

^b*Selcuk University, Faculty of Architecture, Turkey*

mebasar@selcuk.edu.tr

Abstract

The Turkish-Greek population exchange took place between the two countries in 1923 as a result of the Lausanne Treaty. With population exchange, non-Muslim Greeks and Armenians emigrated to Greece from Turkey's several cities and places to live in Greece, bringing to Turkish Muslims were placed. To describe the exchange as merely the forced migration of people from one country to another, this phenomenon, which is examined by many areas of expertise, is to reduce the base. The influence of the Turkish-Greek population exchange on people, cultures, cities, socio-economic values in both countries still continues today. Greeks and Armenians from Turkey back to their religion in many cities, left the public and civil structures. Each structure which is shaped according to the religious, cultural, economic and ethnic structure remaining after the exchange; have qualities of cultural heritage with historical, aesthetic aspects. Some of the structures with a 100-year history disappeared over time, and a significant portion has been registered and tried to be protected. Niğde is a city which has a long line of time from the Early Ages in Cappadocia. Before 1923 in Niğde, the majority of the non-Muslim majority villages are each a distinct source of multidirectional research with their unique and common architectural values. In this study, the selected villages in Niğde had high scale churches with the indication of non-Muslim civilization in the past and the architectural potentials that still preserved the architectural texture today are high social, cultural and economic settlements. The aim of this study is to propose the architectural tourism potentials of the constructions which persisted in our country after the Turkish-Greek exchange, to reveal and develop over the Niğde's exchanged villages. Religious and civil architectural structures, settlement texture, social, demographic and economic characteristics that will lead each village to the forefront will be examined. Architectural tourism-focused rehabilitation, conservation and survival practices need to be transformed into projects where exchanged villages can receive international support. At the end of the study, a holistic strategic plan was established to preserve and sustain the architectural structures of the exchanged villages, which can be realized with the support of local governments and religious partners.

Keywords: Architectural Preservation and Sustenance, Cappadocia Region, Exchanged Villages, Greek-Turkish Population Exchange, Niğde, Tourism Potential

Türk Yunan Nüfus Mübadelesi Sonrası Kalan Yapıların Mimari Turizm Potansiyelleri: Niğde'nin Mübadil Köyleri

Özet

Türk-Yunan nüfus mübadelesi 1923 yılında Lozan antlaşması sonucunda iki ülke arasında gerçekleşmiştir. Mübadeleyle Türkiye'nin birçok kentinden gayr-i müslim Rum ve Ermeni Yunanistan'a göç etmiş; yerlerine Yunanistan'da yaşayan Türk Müslümanlar getirilerek yerleştirilmiştir. Mübadeleyi sadece insanların başka bir ülkeden diğerine zorunlu göçü olarak nitelendirmek, birçok uzmanlık alanı tarafından incelenen bu olguyu basite indirmek olur. Türk-Yunan nüfus mübadelesinin her iki ülkede de insanlar, kültürler, kent, sosyo-ekonomik değerler üzerindeki etkileri günümüzde hala devam etmektedir. Türkiye'den giden Rumlar ve Ermeniler gerilerinde birçok kentte dini, kamu ve sivil yapıları bırakmışlardır. Mübadele sonrası kalan dini,

kültürel, ekonomik ve etnik yapısına göre şekillenmiş her bir yapı; tarihi, estetik nitelikleriyle kültürel miras niteliğine sahiptir. 100 yıllık geçmişe sahip yapıların bir kısmı zaman içerisinde yok olmuş, önemli bir kısmı ise tescillenerek koruma altına alınmaya çalışılmıştır. Kapadokya Bölgesi'nde yer alan İlkçağdan günümüze kadar uzun zaman çizgisine sahip Niğde mübadeleyi yaşamış bir kenttir. Niğde'de 1923 yılı öncesi Gayr-i Müslimlerin çoğunlukta olduğu büyük ölçekli dini yapılara sahip mübadil köylerin her biri kendine özgü ve ortak mimari değerleriyle çok yönlü araştırmalara açık birer kaynak niteliğindedir. Bu çalışmada Niğde içerisinde örnek seçilen köyler, geçmişinde gayr-i müslim cemaatin fazla olduğunun göstergesi büyük ölçekli kiliselere sahip ve günümüzde hala mimari dokusunu koruyabilmiş mimari potansiyelleri günümüz sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan yüksek yerleşimlerdir. Bu çalışmada amaçlanan Türk-Yunan mübadele sonrasında varlığını yurdumuzda sürdüren yapıların mimari turizm potansiyellerini Niğde'nin mübadil köyleri üzerinden ortaya koymak ve geliştirebilmek için önerilerde bulunmaktadır. Her bir köyün öne çıkmasını sağlayan dini ve sivil mimari yapıları, yerleşim dokusu, sosyal, demografik ve ekonomik özellikleri irdelenecektir. Mimari turizm odaklı yeniden işlev, koruma ve yaşatma uygulamaları, mübadil köylerin uluslararası ölçekte destek alabilecekleri projelere dönüştürülmeleri gerekmektedir. Çalışma sonunda ele alınan mübadil köylerin mimari yapılarının korunması ve yaşatılmasına yönelik, yerel yönetimlerin ve mübadillerin desteğiyle gerçekleştirilebilecek bütüncül bir stratejik plan oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kapadokya Bölgesi, Niğde, Mimari Koruma ve Yaşatma, Mübadil Köyler, Turizm Potansiyeli, Türk-Yunan Mübadelesi

Ulukışla Öküz Mehmet Pasha Social Complex's the Reflected Surface from the Past: Reuse Value

İlknur Acar Ata^a and Bahtiyar Eroğlu^b

^a*Selcuk University, Faculty of Architecture, Turkey*

ilknuracar1@gmail.com

^b*Selcuk University, Faculty of Architecture, Turkey*

beroglu@selcuk.edu.tr

Abstract

One of the main goals of the architectural conservation discipline is to maintain the existence of our historical structures which have reflected the past. The original function of the historic building may lose its effectiveness over time, the use of construction does not lead to continuous maintenance and this leads to a deterioration over time and even a complete loss of construction. As important as the first step in preserving the restoration work, which is documented by measured drawing and restitution plan, it is also important to re-function for physical and functional continuity of the structure after restoration. Ulukışla Öküz Mehmet Pasha Social Complex, located in the Ulukışla District of Niğde Province, is one of the monuments in the monumental quality with the architectural style and mass. The complex had a multifaceted value in terms of social, cultural and economic sense with its architectural units having functions of accommodation, trade and worship in the past for district and region. Over time, many functions change, the complex has undergone restoration, today the General Directorate of Foundations and the local government continue their existence with a conservation and livelihood-oriented attitude. In this study, the effects of the reuse value of Ulukışla Öküz Mehmet Pasha Social Complex on social, cultural and economical aspects of urban and citizen effects and contributions were evaluated. The common features of using the new and old functions were discussed, including the provision of functions such as small shops, the presence of bus agencies, and the existence of different venues that have been customized daily, such as movie theaters and internet cafes. The suggestion of a new function to feed Ulukışla residents to the Complex in terms of tourism positively can be achieved by a method related to the reuse values of historical buildings in Niğde on the macro scale. At the end of the study, it was proposed to use the information center oriented interactive units which will support the tourism types of Niğde to the Complex with a reuse value in terms of qualifications that will provide accommodation, a boutique hotel with entertainment and recreation units and culture presentation.

Key Words: Architectural Conservation, Niğde, Ulukışla Öküz Mehmet Pasha Social Complex's, Reuse Value, Re-Functioning

Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliyesi'nin Geçmişten Günümüze Yansıyan Yüzü: Yeniden Kullanım Değeri

Özet

Geçmişin aynası olan tarihi yapılarımızın günümüzde varlıklarını sürdürmeleri mimari koruma disiplininin ana hedeflerinden birisidir. Tarihi yapının ilk fonksiyonu zaman içinde etkinliğini kaybedebilir, yapının kullanılmaması sürekli bakımının sağlanmamasına ve bu da zamanla bozulmalara ve hatta daha sonrasında tümüyle yapının kaybına neden olur. Yapıyı belgeleyen rölöve, restitüsyon çalışmaları korumada ilk adım olarak ne kadar önemliyse restorasyon sonrasında yapıya yeniden işlev kazandırarak onun fiziksel ve fonksiyonel sürekliliğini sağlamak da bir o kadar önemlidir. Niğde İli Ulukışla İlçesi'nde bulunan Öküz Mehmet Paşa Külliyesi mimari üslubu ve kütlesi ile anıtsal nitelikteki menzil külliyelerinden birisidir. Külliye geçmişte konaklama, ticaret ve ibadet işlevlerine sahip mimari birimleri ile sosyal,

kültürel, ekonomik anlamda ilçe ve bölge açısından çok yönlü bir değere sahiptir. Zaman içerisinde pek çok işlev değişikliği, restorasyon geçiren külliye; Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün ve yerel yönetiminin yapıcı koruma ve yaşatma odaklı tutumuyla bugün hala varlığını sürdürmektedir. Bu çalışmada Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliyesi'nin yeniden kullanım değerinin sosyal, kültürel ve ekonomik yönden kente ve kentliye etkileri ve katkıları değerlendirilmiştir. Yeni ve eski işleviyle kullanımının ortak yönleri olan arasta da küçük dükkânların, otobüs acentalarının bulunması ve günümüze adapte edilmiş farklı mekânların varlığı sinema salonu, internet kafe gibi fonksiyonların verilmesi incelenmiştir. Külliye 'ye Ulukışla sakinlerini olumlu yönde turizm açısından besleyecek yeni fonksiyon önerileri, makro ölçekte Niğde'de var olan tarihi binaların yeniden kullanım değerleriyle ilişkili bir yöntemle sağlanabilir. Çalışma sonunda bu yöntemle Külliye'ye Niğde'nin turizm çeşitlerini destekleyecek ve konaklamayı sağlayacak niteliklerde yeniden kullanım değerine sahip, eğlenme, dinlenme birimleriyle bir butik otel, kültür tanıtımını yapan bilgi merkezi odaklı interaktif birimler önerilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Mimari Koruma, Niğde, Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliyesi, Yeniden Kullanım Değeri, Yeniden İşlevlendirme

Singapore's Cultural Constructions

Jesse E. Shircliff^a and Voon Chin Phua^b

^a*Gettysburg College, PA, USA*

shirje01@gettysburg.edu

^b*Gettysburg College, PA, USA*

vphua@gettysburg.edu

Abstract

Singapore's lack of resource exports make tourism a key industry. It has been argued that incoming tourists, who outnumber locals two-to-one, have been absorbed into Singapore's daily life and have a constituent presence in government decision making. The government-backed Singapore Tourism Board (STB) has redesigned ethnic districts and physical landscapes to project certain heritage narratives and its latest brand image. As a result, STB's strategic planning potentially transforms local lifestyle and identity through deliberate representations of heritage culture. At the same time, Singapore advertises itself as a country where the future meets the past, a dialectic captured by Singapore's historic and modern architectural structures. This project seeks to examine how the narratives developed by STB structure the physical landscape and, in turn, how such development affects tourists' and locals' interpretations of Singaporean culture. We collected data from the STB website and other websites related to Singapore tourism. We also interview locals and tourists about their perceptions of the physical landscape and its connection to Singapore's culture. Preliminary research suggests that the STB leverages historical landscapes, exaggerating certain elements and modernizing others to construct a certain story. Simultaneously, STB designs and advertises new architectural structures to provide a delicate balance between historic and modern culture. Still, the sanitized version of history is noted by locals and tourists, and the extent that modernity captures Singapore's heritage remains debatable. This project ends by discussing the implications of STB's tourism development strategy to create a distinct brand and image about what Singapore is or ought to be.

Key words: Government Planning, Heritage/Cultural Tourism, Interpretations

Evaluation of Industrial Heritage and Tourism Relationship on Turkey Tourism Planning

Mehmet Uysal

Culture and Tourism Ministry, Turkey

uysalmehmet70@gmail.com

Abstract

The concept of industrial heritage has emerged in the 1970s in an effort to ensure the conservation and sustainability of the evidence of human history. Industrial heritage includes tangible or intangible industrial culture remnants such as industrial areas, factories, warehouses, workshops, machines, residences, religious or educational buildings, transportation infrastructure, work and labor organizations. Architectural monuments form the basis of industrial heritage. Industrial heritage values have become an important tourism product in line with the targets such as increasing income from the tourism sector, diversification of tourism and spreading all over the world with the influence of the growing of the tourism sector after 1990's years. Today, industrial heritage tourism routes in European countries allow the sustainable development of tourism and architectural structures and fields from industrial heritage values attract tourists with their different thematic uses. Compared with European countries, despite the beginning of industrialization is the later period in Turkey, there is significant industrial heritage values. The purpose of this study are to examine industrial heritage and tourism relation in Turkey, evaluate the role of industrial heritage in tourism planning and indirectly raise awareness to industrial heritage which is under threat of destruction.

Keywords: Tourism, Cultural Tourism, Industrial Heritage, Industrial Heritage Routes, Industrial Heritage Tourism

Endüstriyel Miras ve Turizm İlişkisinin Türkiye Turizm Planlaması Kapsamında Değerlendirilmesi

Özet

Endüstriyel miras kavramı insanlık tarihinin kanıtı niteliğindeki değerlerin korunmasını ve sürdürülebilirliğini sağlama çabaları doğrultusunda 1970'li yıllar ile birlikte ortaya çıkmıştır. Endüstriyel miras, endüstri ile ilgili alanlar, fabrikalar, depolar, atölyeler, makineler, konutlar, dini veya eğitim amaçlı yapılar, ulaşım altyapıları, iş ve işçi örgütlenmeleri gibi somut veya soyut sanayi kültürü kalıntılarını içermektedir. Mimari eserler endüstriyel mirasın temelini oluşturmaktadır. Endüstriyel miras değerleri 1990'lı yıllardan sonra turizm sektörünün giderek büyümesinin etkisiyle turizm sektöründen elde edilen gelirin artırılması, turizmin çeşitlendirilmesi ve bütün yıla yayılması gibi hedefler doğrultusunda önemli bir turizm ürününe dönüşmüştür. Günümüzde, Avrupa ülkelerindeki endüstriyel miras turizm rotaları turizmin sürdürülebilir kalkınmasına olanak tanımakta, endüstriyel miras değerlerinden mimari yapı ve alanlar farklı tematik kullanımlarıyla turistlerin ilgisini çekmektedir. Türkiye, Avrupa ülkeleri ile karşılaştırıldığında daha geç dönemlerde sanayileşme adımlarını atmasına rağmen, önemli endüstriyel miras değerlerine sahiptir. Çalışma kapsamında, Türkiye'de endüstriyel miras ve turizm ilişkisinin incelenmesi, endüstriyel mirasın turizm planlamasındaki yerinin değerlendirilmesi ve dolaylı olarak da yok olma tehdidi altındaki endüstriyel miras değerlerine farkındalık oluşturulması/arttırılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Kültürel Turizm, Endüstriyel Miras, Endüstriyel Miras Rotaları, Endüstriyel Miras Turizmi

Spatio-Temporal Variation of Forest Trees Surrounding the Bartın-Kirazlıköprü Dam Reservoir: Landscape Evaluation around the Concept of Recreation

Melih Öztürk^a and Ercan Gökyer^b

^aBartın University, Faculty of Forestry, Turkey

melihozturk@bartin.edu.tr

^bBartın University, Faculty of Forestry, Turkey

egokyer@bartin.edu.tr

Abstract

Bartın-Kirazlıköprü dam, which the construction has been initiated in 1999, is about to be finished nowadays. The reservoir of the dam covers approximately 4.64 km² surface area. This relatively huge reservoir is surrounded especially by the forest stands composed dominantly of the European hornbeams (*Carpinus betulus* L.), silver lindens (*Tilia tomentosa*), oaks (*Quercus* sp.), oriental beeches (*Fagus orientalis* Lipsky), oriental planes (*Platanus orientalis* L.) and black poplars (*Populus nigra*). Abdipaşa town settlement is located at the eastern edge of the reservoir. New highway construction campaign, which includes tunnels and viaducts, has already been completed along the southern side of the reservoir. Besides, the old road with one-lane road stands along the other, northern side of the reservoir. Therefore, the travelers have the recreation opportunity along their way throughout the reservoir. In order to sustain their recreation potential, the forests in harmony with the water surface constitute the reservoir landscape. Hence, spatio-temporal variation of the forest stand trees influences the recreation potential of the travelers along their reservoir journey. The reservoir landscape also offers scenery for the parked travelers who seek to enjoy their environment. In this study, the altitudinal and horizontal variation and seasonal configuration of these forest stand trees, are analyzed and discussed from the point of the travelers' perception and associated recreation potential. For this purpose, the spatial distribution of these stand trees together with their spring, summer, autumn and winter physiological alteration are displayed and evaluated in terms of their phenological stages in particular. On the other hand, requirements and deficiencies for the aim of the travelers' recreation potential are suggested within the concept of this study. The consequences of this study are not only significant from the recreational point, but also from the natural and environmental concerns. In fact, conservation measures should be taken to avoid degradation for the sustainability of the reservoir and forest landscape. Otherwise, the nature of the whole landscape will be exposed to the social and economic interferences and pressures for sake of the excessive built-up environment.

Keywords: Dam Reservoir, Seasonal Variation, Tree Phenology, Recreation, Traveler Perception, Forest Landscape

Bartın-Kirazlıköprü Baraj Gölü Haznesini Çevreleyen Orman Ağaçlarının Mekânsal ve Zamansal Değişimi: Rekreasyon Kapsamında Peyzaj Değerlendirmesi

Özet

İnşaatına 1999 yılında başlanılan Bartın-Kirazlıköprü barajı bugünlerde tamamlanmak üzeredir. Baraj gölü haznesi yaklaşık 4.64 km² yüzölçümünü kaplamaktadır. Bu nispeten büyük sayılabilecek hazne, özellikle Avrupa gürgenleri (*Carpinus betulus* L.), gümüşü ıhlamlar (*Tilia tomentosa*), meşeler (*Quercus* sp.), doğu kayınları (*Fagus orientalis* Lipsky), doğu çınarları (*Platanus orientalis* L.) ve karakavaklardan (*Populus nigra*) oluşan orman meşcereleri ile çevrilidir. Abdipaşa kasabası yerleşimi haznenin doğu kıyısında yer almaktadır. Tünelleri ve viyadükleri içeren yeni otoyol inşaat faaliyeti hâlihazırda tamamlanmış durumda olup, haznenin güney tarafı boyunca uzanmaktadır. Ayrıca, tek şeritli olan eski yol, haznenin kuzey tarafı boyunca yer almaktadır. Bu nedenle, yolcular için hazne boyunca devam eden yol güzergâhında rekreasyon imkanı söz

konusudur. Rekreasyon potansiyelinin devamlılığı adına, su yüzeyi ile uyumlu olan ormanlar haznenin peyzajını oluşturmaktadır. Dolayısıyla, orman meşcere ağaçlarının mekânsal-zamansal değişimi, hazne güzergahındaki seyahat boyunca yolcuların rekreasyon potansiyelini etkilemektedir. Hazne peyzajı, çevrelerinden keyif almak isteyen park etmiş yolcular için de manzara sunmaktadır. Bu çalışmada, orman ağaçlarının yükseltiye bağlı ve yatay değişimleri ile mevsimsel düzen ve dizilişleri, yolcuların algısı ve ilgili rekreasyon potansiyelleri açısından incelenmekte ve tartışılmaktadır. Bu amaçla, meşcere ağaçlarının ilkbahar, yaz, sonbahar ve kış fizyolojik değişimleri ile birlikte mekânsal dağılımı, özellikle fenolojik süreçleri çerçevesinde sergilenmekte ve değerlendirilmektedir. Öte yandan, bu çalışmanın kapsamı doğrultusunda, yolcuların rekreasyon potansiyeline yönelik gereksinimleri ve eksiklikleri ortaya konulmaktadır. Bu çalışmanın sonuçları sadece rekreasyon açısından değil, aynı zamanda doğal ve çevresel kaygılar açısından da önemlidir. Nitekim hazne ve orman peyzajının sürdürülebilirliği adına, bozulmayı önlemek için, gerekli koruma önlemleri alınmalıdır. Aksi takdirde, tüm peyzajın doğası, gereğinden fazla bayındırlık uğruna, sosyal ve ekonomik müdahalelere ve baskılara maruz kalacaktır.

Anahtar Kelimeler: Baraj Gölü Haznesi, Mevsimlik Değişim, Ağaç Fenolojisi, Rekreasyon, Yolcu Algısı, Orman Peyzajı

Evaluation of the Re-Functioning of Historical Buildings in Antakya from the Perspective of Tourism

Melisa Diker^a and Canan Nalça^b

^a*İskenderun Technical University, Faculty of Architecture, Turkey*

melisa.diker@iste.edu.tr

^b*İskenderun Technical University, Faculty of Architecture, Turkey*

canan.nalca@iste.edu.tr

Abstract

Antioch has hosted many civilizations throughout history, and it has traces of these civilizations in the urban texture. This multilayered structure has also affected Antakya's urban development and architecture. In addition, Antakya's climate, spatial data, cultural values and similar features have formed courtyard structure and the buildings associated with the narrow street in the city. Therefore, Antakya which reflected local architecture with traditional buildings and street pattern, is an important city that draws attention in terms of tourism. Today, a rapid change is occur at the region where historical pattern is taking place and new functions are being obtained to the historical constructions. In order to meet the demands and needs of today, historical building which is assigned new functions, constantly being used and be sustainable within the city. However, re-functions which are only taking into account commercial and touristic concerns, can damage the values that make them a part of cultural heritage. For this reason, it is an important issue that the function attributed to the historical structure is compatible with historical environment both physically and socially. In this study, the impact of re-functions of historic buildings to the historical pattern and tourism, , are being investigated within the framework of protection components in a street cross section selected from Antakya. The social and physical changes in that street have been analyzed by photo-documentation, survey with user residents and tourists. As a result of the study, the positive and negative consequences of the new functions, which are obtained to traditional-historical construction, are explained in terms of tourism and conservation. It is thought that the study will lead to revitalize tourism in the city by giving priority to historical and cultural values.

Keywords: Re-Functioning, Antakya, Historical Buildings, Tourism, Conservation

Antakya'da Tarihi Yapıların Yeniden İşlev Kazanmasının Turizm Açısından Değerlendirilmesi

Özet

Antakya; tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır ve kent dokusu içinde bu medeniyetlerin izlerini barındırmaktadır. Bu çok katmanlı yapı, Antakya'nın kentsel gelişimini ve mimarisini de etkilemiştir. Buna ek olarak Antakya'nın iklimi, konumsal verileri, kültürel değerleri ve buna benzer özellikler Antakya'da, avlulu yapı biçimini ve kent dokusunda dar sokak ile ilişkilenen yapı birlikteliğini oluşturmuştur. Dolayısıyla Antakya, geleneksel yapıları ve sokak dokusu ile yöresel mimariyi yansıtan, turizm açısından dikkat çeken önemli bir kenttir. Günümüzde tarihi dokunun yer aldığı bölgede hızlı bir değişim gerçekleşmekte ve tarihi yapılara yeni işlevler yüklenmektedir. Değişen zamanın istek ve ihtiyaçlarını karşılamak için yeni işlevler yüklenen tarihi yapılar, sürekli kullanılmakta ve kent içinde sürdürülebilir olmaktadır. Fakat sadece ticari ve turistik kaygılar gözetilerek gerçekleştirilen yeniden işlevlendirmeler, yapıların kültürel miras niteliği kazanmalarını sağlayan değerlerine zarar verebilmektedir. Yapıların özgünlüğüne ve mimari karakteristiklerine zarar vermemek amacıyla, yapılan müdahaleler ve ekler koruma bilinciyle yapılmalıdır. Bunun için yapıya atfedilen işlevin hem fiziki hem de sosyal anlamda tarihi çevreye uyumlu olması önemli bir konudur. Bu çalışmada, Antakya'dan seçilen bir sokak kesitinde, tarihi yapılarda gerçekleşen yeniden işlevlendirmelerin tarihi dokuya ve turizme

olan etkisi, koruma bileşenleri çerçevesinde araştırılmaktadır. Belirlenen sokaktaki sosyal ve fiziksel değişimler fotoğraf ile belgeleme, kullanıcı sakinleri ve turistler ile yapılan anket yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışma sonucunda geleneksel-tarihi yapılara yüklenen yeni işlevlerin, turizm ve koruma açısından olumlu ve olumsuz sonuçları açıklanmaktadır. Çalışmanın tarihi ve kültürel değerleri ön plana çıkararak kentte turizmi canlandırmak için yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeniden İşlevlendirme, Antakya, Tarihi Yapılar, Turizm, Koruma

Evaluation of Religious Building and Belief Tourism Relations in Antakya

Melisa Diker^a and Nilgün Çolpan Erkan^b

^aİskenderun Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

melisa.diker@iste.edu.tr

^bYıldız Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

nilerkan@yildiz.edu.tr

Abstract

Antakya was a city where Jews were settled 2300 years ago. Paganism belief was prevalent in the periods of Helen, Rome, Byzantine, Crusaders and then Christianity was prevalent. Islam was dominant religion in periods of Arab, Seljuk, Mamluk and Ottoman. St. Pierre church which is accepted as the first cave-church of the world and Habibi Neccar mosque which is accepted as the first mosque in Anatolia, located in Antakya, thus makes city valuable in terms of belief tourism. Antakya where Jews first settled in Anatolia, is a city of tolerance where different beliefs can be found in peace in its on-site. Today, it is possible to see religious buildings which belong to different beliefs on the same street in Antakya city. But in Antakya, this cultural richness have not recognized enough in Turkey and in the world.

The purpose of this study, to detect the design problems that prevent the perception, knowing and visiting of these buildings in the urban pattern where religious buildings are concentrated and to development of various proposals to resolve these problems. In this context, firstly, in the city of Antakya, which gained identity through religious buildings, the reasons for the inadequate development of belief tourism due to the urban design problems are revealed. In the study, interviews with the local people were conducted and in addition to make the literature survey and documentation with photographs, drawings. And as a result of the observations, the routes that local and foreign tourists traveled in the urban pattern were determined. Later on, design problems related to religious buildings and their surroundings on these routes were examined. Some design ideas, which are thought to contribute to the development of the city in terms of religious tourism, have been presented in the light of information provided from observations and interviews. As a result of the study, ideas that increase the perceptibility of the religious buildings which are the identity items, together with suggestions to support and to develop belief tourism for Antakya region and possible alternative travel route are presented.

Keywords: *Belief Tourism, Antakya, Religious Building, Perceptibility.*

Antakya'da İnanç Turizmi ve İbadet Yapıları İlişkisinin Değerlendirilmesi

Özet

Antakya, 2300 yıl önce Yahudilerin yerleştiği bir kent iken Helen, Roma, Bizans, Haçlılar Dönemlerinde Paganlık ve sonrasında Hristiyanlık dinlerinin odağı; Arap, Selçuklu, Memlük ve Osmanlı Dönemlerinde ise İslamiyet'in hâkim olduğu bir kent olmuştur. Dünyanın ilk mağara kilisesi kabul edilen St. Pierre kilisesinin ve Anadolu'nun ilk camisi kabul edilen Habibi Neccar camisinin Antakya'da konumlanması, bu kenti inanç turizmi açısından değerli kılmaktadır. Ayrıca Yahudilerin Anadolu'da ilk yerleştiği yer olarak bilinen Antakya farklı inanışları bünyesinde barış içinde barındırabilen bir hoşgörü kentidir. Günümüzde, Antakya kent dokusunda, farklı inanışlara ait ibadet yapılarını aynı sokak üzerinde görebilmek mümkündür. Fakat Antakya, kültürel olarak sahip olduğu bu zenginliği Türkiye'de ve dünyada yeterince tanıtamamaktadır.

Bu çalışmanın amacı ibadet yapılarının yoğunlaştığı kentsel dokuda bu yapıların algılanmasını, bilinmesini ve bağlı olarak ziyaret edilmesini engelleyen tasarım sorunlarını saptayarak, bu sorunların giderilmesi için çeşitli önerilerin geliştirilmesidir. Bu kapsamda öncelikle

ibadet yapıları ile kimlik kazanan Antakya kent dokusunda inanç turizminin yeterli düzeyde gelişmemesinin kentsel tasarım sorunlarına bağlı nedenleri ortaya konulmaktadır. Çalışmada literatür taraması, fotoğraf ve çizimlerle belgeleme yanında, yerli halk ile görüşmeler gerçekleştirilmiş ve gözlemler sonucunda yerli ve yabancı turistlerin kentsel doku içinde izlediği güzergâhlar belirlenmiştir. Daha sonra bu güzergâhlardaki ibadet yapıları ve çevreleri ile ilgili tasarım sorunları irdelenmiştir. Gözlemler ve görüşmelerden sağlanan bilgiler ışında kentin inanç turizmi açısından geliştirilmesi yönünde katkı sağlayacağı düşünülen bazı tasarım fikirleri sunulmuştur. Çalışma sonucunda kimlik ögesi olan ibadet yapılarının algılanabilirliğini arttıran fikirler ile birlikte Antakya yöresi için inanç turizmini destekleyecek ve geliştirecek, başta olası gezi güzergâh alternatifleri olmak üzere öneriler sunulmaktadır.

Anahtar kelimeler: *İnanç Turizmi, Antakya, İbadet Yapıları, Algılanabilirlik.*

Designing Experiences: Presentation of Archaeological Sites

Meltem Özten Anay^a and Hakan Anay^b

^aAnadolu University, School for the Handicapped, Turkey

mozten@anadolu.edu.tr

^bEskişehir Osmangazi University, Department of Achitecture, Turkey

hakan.anay@yahoo.com

Abstract

As an important part of cultural and historical heritage, archaeological sites possess a number of facets to deal with, each having a complex relation with each other and the whole. First, an archaeological site, infused with information is an object of scientific research, and connected with it a set of acts such as preservation to ensure the heritage's future life. Archaeological excavations, while at the center of such studies, are almost always accompanied by various disciplinary studies such as documentation in various scales from object to urbanistic; historical, anthropological, epigraphic, geographic, and similar studies addressing different facets, preservation and restoration studies also in various scales from object to urbanistic; even pilots and scuba divers might find their place in such a complex phenomenon. In turn that precise complexity requires a well-organized scheme; an organization that would ensure both the responsibilities towards different facets, and the workflow of many professionals working together. Of course as well as an archeological site is concerned this is only the tip of the iceberg. Above all, a historical and cultural heritage could not be interpreted as a hermetically sealed entity it itself, studied and preserved for its own sake, or for the sake of research, scientific studies, or academy. It is, and it must be incorporated within the existing cultural environment, even though it might be the product of a remotely different cultural climate. This final statement implicitly puts the emphasis on so-called "tourism," in the word's most general understanding. The site must be accessible to the public. People should be able to visit and experience the site, better, learn from it, which in turn presents a problem with its own specificities. First of all an archaeological site, by nature (i.e. it is often two dimensional, presenting incomplete information and environment) is different from, a city, say, Hong Kong, or an architectural piece, such as Guggenheim Bilbao, or any other already alive cultural product, all presenting a more holistic and controlled environment to the audience. An archeological site, on the other hand, to have such a function, requires much to deal with. This problem could be addressed from various viewpoints. For example it might be seen as a technical, and mostly an infrastructural problem to be answered by this means; for example providing parking to busses and cars, shelter to visitors, paving paths, providing sanitary facilities, a café and a souvenir shop, perhaps a small museum, and lots of information boards giving the essentials to the visitors. Yet from another point of view, presentation a cultural heritage with such unique characteristics, demands much more, presenting an archeological site must be seen as essentially a design problem. This being said, the phenomenon becomes more complex, as it might fall into the domain of a number of disciplines (some design, some non-design) including urban design, landscape design, art, and archeology, and of course architects might have much to say about their own playground, but so do decision-makers. The present study on the other hand, abstracts such a complex problem (atic) down to a single concept: "experience." It departs from the assumption that owing to its specificities, visiting an archeological site is essentially about "experiences," and in turn, the problem of presenting an archeological site itself must be taken as "designing experiences" (i.e. not as designing a path or a route, an information panel, or a café for the site, or a shelter but instead a plot, a scheme, a story, a scenario to yield before the visitors.).

Following this assumption, it views the problem from the experience-intensive conceptual and theoretical framework of so-called "experience design," a newly developing design discipline

in corporation with architecture. Such an undertaking we believe would be beneficial for both architecture and tourism, as it would establish a new type of relation between the two.

Keywords: Architecture, Tourism, Archeological Sites, Experience Design.

Deneyimler(i) Tasarlamak: Arkeolojik Alanların Sunumu

Özet

Tarihi ve kültürel mirasımızın önemli bir parçası olarak arkeolojik alanlar ele alınması gerekli, her biri birbiriyle ve bütünle karmaşık ilişkiler sunan çok sayıda husus içerirler. Her şeyden önce, bedeninde taşıdığı bilgi bütünüyle bir arkeolojik alan, bilimsel çalışmaların ve buna paralel olarak bu bilginin gelecekte de var olmasını sağlayacak koruma çalışmalarının konusudur. Bu bilimsel çalışmaların merkezinde yer alan arkeolojik kazılara, neredeyse her zaman farklı disiplinler eşlik eder. Bunların arasında nesne ölçeğinden kent ölçeğine çeşitli belgeleme çalışmaları, olgunun farklı yönlerine hitap eden kentsel, tarihi, antropolojik, epigrafik, coğrafi, jeolojik çalışmalar, gene nesne ölçeğinden kentsel ölçeğe koruma ve restorasyon çalışmaları, arkeolojik kazıların parçası olagelmıştır; bir pilot ya da dalgıç bile bir kazıda kendine yer bulabilir. Bunun karşılığında bu karmaşık yapı iyi organize olmuş bir şema, hem farklı disiplinlerin sorumluluklarını yerine getirmeyi sağlayacak hem de bunların birlikte çalışmalarına olanak sağlayacak bir örgütlenme talep eder. Şüphesiz ki bir arkeolojik alan söz konusu olduğunda bu buz dağının sadece görünen kısmıdır. Her şeyin ötesinde bir kültür varlığı kendi içine kapalı, kendi hatırına ya da bilimsel araştırma veya akademi aşkına korunması gereken bir olgu değildir. Kendisi başka, yabancı (ve muhtemelen yaşamayan) bir kültürel iklimin ürünü de olsa mevcut kültürel çevrenin bir parçası halinde ele alınmalıdır. Bu son ifade ister istemez kelimenin en geniş anlamıyla "turizm" üzerine bir vurgu yapar. Alan kamunun erişimine açık olmalıdır. İnsanlar alanı ziyaret edip deneyimlenmeli, eğer mümkünse ondan bir şeyler öğrenmelidir. Bu husus kendi şahsına münhasır bir problem arz eder. Her şeyden önce bir arkeolojik alan doğası gereği (söz gelimi genelde iki boyutludur, pek tamamı yapı yoktur, bütüne dair bir fikir, ya da bütünsel bilgi vermez), bir kentten, diyelim ki Hong Kong'dan, bir mimari eserden, örneğin Guggenheim Bilbao'dan, ya da benzeri bir yaşayan kültür varlığından farklıdır. Bu örneklerin her biri hâlihazırda yaşamaktadır ve ziyaretçilerine daha bütüncül ve kontrollü deneyimler sunarlar. Oysaki bir arkeolojik alanın böylesine bir işlevi olması için çok şeye ihtiyacı vardır. Bu sorunsal farklı açılardan ele alınabilir. Örneğin sorun teknik ya da altyapısal olarak görülebilir ve bu doğrultuda problem örneğin otobüslere ve otomobillere bir park yeri planlayarak, ziyaretçilere bir gölgelik sunarak, gezi yolları döşeyerek, bilgi panoları tasarlayarak, sıhhi altyapı sağlayarak, bir de kafe, belki de küçük bir müze inşa ederek ele alınabilir. Başka bir bakış açıysa böylesine biricik özelliklere sahip kültür varlıklarının sunulmasının daha fazlasını talep edeceği ve bunun özde bir tasarım problemi olduğu söylenebilir. Bu minvalde olgu (ve ilişkili problem), kentsel tasarım, peyzaj mimarlığı, sanat ve arkeoloji gibi (bazıları tasarım bazılar tasarım dışı) birçok disiplinin alanına girmesi nedeniyle daha karmaşık bir hal alır ve arka bahçesi hakkında mimarlığın söyleyecek çok şeyi vardır, tabii ki karar veren kurumların da. Öte yandan bu çalışma bu karmaşık problematiği tek bir kavrama indirger : "Deneyim." Bir arkeolojik alanı ziyaret etmenin, doğası gereği, özde "deneyime" dair olduğu ve bu bağlamda aslında bu alanların sunumunun özde "deneyim tasarımı" olarak nitelendirilebileceği varsayımından hareket eder (örneğin bir patika ya da rota, bir bilgi panosu tasarlamak, ya da bir kafe inşa etmekten çok bir hikâye oluşturmak, bir senaryo yazmak, ziyaretçilerin deneyimlenebileceği bir şema oluşturmak ve alanın sunumunu bir şema dâhilinde peş peşe önümüzde açılan deneyimler silsilesi şeklinde gerçekleştirmek).

Bu varsayımı takiben yukarıda tanımlanan problemi yeni gelişen bir tasarım disiplini olan "deneyim tasarımının" deneyim-merkezli incelenmiş kavramsal ve kuramsal çerçevesini, mimarlık alanıyla ortak bir biçimde kullanarak ele alır. Böylesine bir çabanın (yeni bir çerçeveyi eski bir

1st International Conference on Tourism and Architecture, Safranbolu, Turkey
1. Uluslararası Turizm ve Mimarlık Konferansı, Safranbolu, Türkiye

sorun alanına uygulamanın) hem mimarlık hem de turizm açısından, iki disiplin arasında yeni bir ilişki türü kuracağından, faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık, Turizm, Arkeolojik Alanlar, Deneyim Tasarımı

Evaluation of Environmental Problems Historical Buildings in City Branding: The Example of Konya-Seljuk Architecture

Merve Özkaynak^a and Erol Dönek^b

^aAmasya University, Faculty of Architecture, Turkey

merve.ozkaynak@hotmail.com

^bAmasya University, Merzifon Vocational School, Tukey

eroldonek@windowslive.com

Abstract

With the rise of globalization in the 20th century, the competition environment has increased by removing the distances between the countries and this has created many alternatives for the consumers. Developing communication and transportation technologies provide convenience for people to travel and learn. Brand and branding concepts that are increasingly important are now evaluated not only in products and companies but also in cities. As a result of these developments, becoming a center of attraction, branded cities can take a step forward by differentiating from others. Administrators of the city due to global competition; to increase tourism and attract investors to cities with the aim of creating a brand value and try to keep these values at a high level. This is the brand city concept that many elements shape at this point; it can be characterized as a unique value of the city by differentiating it from other cities with its unique cultural, natural, human characteristics, historical structures. The city branding is trying to transfer the understanding that the urban quality is high to the target audience. In accordance with this purpose; activities aimed to increase people's desire to continue their lives, to invest, to receive education and to visit can be evaluated in this context. For this purpose, it is necessary to take the foreground of the cultural and historical heritage transferred from past generations to the day-to-day. There are many cities with a branding potential in terms of their historical, cultural and natural richness in Turkey. In this sense, the concept of city branding and the importance of bringing the historical heritage to the forefront of forming a brand city has been examined in the context of Konya city. Konya, which has many civilizations and has been the capital of Seljuk State, has many historical buildings and these buildings are visited by many local and foreign tourists. In this study, the role of Seljuk State Period structures which are important in the branding of the city of Konya is examined. For this purpose, architectural and planning problems that negatively affect the tourism and branding around Seljuk structures; design, transportation and accessibility, landscaping materials, building materials and workmanship, informing and guidance elements were identified and documented with photographs and solutions to the identified problems were proposed.

Keywords: Konya, Brand City, Seljuk Architecture, City Branding

Şehir Markalaşmasında Tarihi Yapıların Çevre Sorunlarının İncelenmesi: Konya-Selçuklu Mimari Yapıları Örneği

Özet

20. yüzyıla damgasını vuran küreselleşme olgusu ile ülkeler arası mesafelerin ortadan kalkmasıyla rekabet ortamı artmış ve bu durum tüketiciler için pek çok alternatif oluşturmuştur. Gelişen iletişim ve ulaşım teknolojileri insanlara seyahat etme ve bilgi edinme noktasında kolaylıklar sağlamaktadır. Giderek önem kazanan marka ve markalaşma kavramları, sadece ürünler ve firmalar özelinde değil, artık şehirler üzerinden de değerlendirilmektedir. Bu gelişmeler neticesinde bir cazibe merkezi olmayı başararak markalaşan şehirler, diğerlerinden farklılaşarak bir adım öne çıkabilmektedir. Küresel rekabet nedeniyle şehrin üst düzey yöneticileri; turizmi artırmak ve yatırımcıları şehre çekmek gibi amaçlarla şehirlere birer marka değeri yüklemeye ve

bu değerleri üst düzeyde tutmaya çalışmaktadırlar. İşte bu noktada pek çok unsurun şekillendirdiği marka şehir kavramı; şehrin kendine özgü kültürel, doğal, beşeri özellikleri, tarihi yapıları vb. olguları ile diğer şehirlerden farklılaşarak özgün bir değer ortaya koyması olarak nitelendirilebilir. Şehir markalaşması ile kentsel kalitenin yüksek olduğu anlayışı hedef kitleye aktarılmaya çalışılmaktadır. Bu amaç doğrultusunda; insanların yaşamlarını devam ettirme, yatırım yapma, eğitim alma ve ziyaret etme isteklerini artırmak amacıyla yapılan faaliyetler bu kapsamda değerlendirilebilmektedir. Bu hedeflere ulaşmak amacıyla geçmiş nesillerden günümüze kadar aktarılan kültürel ve tarihi mirası ön plana çıkarmak atılması gereken adımların başında gelmektedir. Türkiye’de tarihi, kültürel ve doğal zenginlikleri bakımından markalaşma potansiyeline sahip pek çok şehir bulunmaktadır. Bu anlamda şehir markalaşması kavramı mercek altına alınarak, marka şehir oluşturmada tarihi mirası ön plana çıkarmanın önemi Konya şehri bağlamında incelenmiştir. Birçok medeniyetin beşdiği olan ve Selçuklu Devleti’ne başkentlik yapmış Konya’da çok sayıda tarihi yapı bulunmakta ve bu yapılar yerli ve yabancı pek çok turist tarafından ziyaret edilmektedir. Bu çalışmada, Konya şehrinin markalaşmasında önemli bir yeri olan Selçuklu Dönemi eserlerinin rolü incelenmektedir. Bu doğrultuda Selçuklu yapılarının çevresindeki turizmi ve markalaşmayı olumsuz etkileyen mimari ve planlama sorunları; tasarım, ulaşım ve erişilebilirlik, peyzaj öğeleri, yapı malzemeleri ve işçilik, bilgilendirme ve yönlendirme unsurları başlıklar altında incelenerek tespit edilmiş, fotoğraflarla belgelenmiş ve belirlenen sorunlara çözüm önerileri getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Konya, Marka Şehir, Selçuklu Mimarisi, Şehir Markalaşması.

Evaluation of Cultural Heritage in the Context of Cultural Tourism: The Case of Sille

Merve Özkaynak^a and Mine Ulusoy^b

^aAmasya University, Faculty of Architecture, Turkey

merve.ozkaynak@hotmail.com

^bKonya Technical University, Faculty of Architecture and Design, Turkey

mulusoy@selcuk.edu.tr

Abstract

Humankind has traveled from day to day to trade, eat and drink, see different places and explore. This concept, which is called tourism today, can be defined as travels made outside the places where people are permanently resident. This concept, which is called tourism today, can be defined as travels made outside the places where people are permanently resident. Today, new reasons have been added to tourism movements. The concept of tourism can be defined as travel made for purposes such as sports, health, entertainment, desire to see different places except where they live for a certain period of time. People who act for such a variety of purposes have contributed to the development of the concept of tourism today, which is congress, belief, culture, health, sports and many more. People who want to explore the geographical, cultural, historical features and architectural structures that cities have are adopting cultural tourism as an alternative tourism concept. One of the main reasons for the development of cultural tourism is that people in different regions want to get to know their physical, social, cultural and architectural identities over time. The potentials of cities or rural areas should be used most effectively in order to provide social, economic and cultural benefits from tourism. Located in a neighborhood connected to the Konya Province and having a historical background of about 5700 years, Sille point to with its people who have different cultural backgrounds in history. It is known that in the history of Sille, both the Christian and the Muslim population lived together. In addition to the baths and fountain structures in Sille, there are churches and mosque structures, as the people are both Muslims and Christians. Sille, which was carved into the rocks thanks to the characteristics of the rocks coming from the volcanic peaks, was also preserved as an archaeological site. Sille's cultural heritage, which has a traditional architectural texture, attracts many local and foreign tourists today. In this study, Sille houses one of the most important attraction points of Konya cultural tourism. Sille's local identity elements are aimed at introducing a tourism route Sille, taking into consideration the elements of cultural tourism.

Keywords: Tourism, Konya, Cultural Heritage, Cultural Tourism, Sille.

Kültür Turizmi Bağlamında Kültürel Mirasın İncelenmesi: Sille Örneği

Özet

İnsanoğlu var olduğu günden bugüne ticari, yeme-içme, farklı yerler görme ve keşfetme amaçlı seyahat etmiştir. Günümüzde turizm olarak adlandırılan bu kavram; insanların sürekli ikamet ettikleri yerler dışında yapılan seyahatler olarak ifade edilebilir. İlk turizm hareketleri insanoğlunun doğasında var olan merak ve araştırma ihtiyacı ile gündeme gelmiştir. Bugün ise turizm hareketlerine yeni nedenler eklenmiştir. Turizm kavramı genel olarak, insanların belirli bir süre için sürekli yaşadıkları yerin dışında farklı yerler görme arzusu, spor, sağlık, eğlence gibi amaçlarla yapılan seyahatler olarak tanımlanabilir. Bu gibi pek çok amaçla hareket eden insanlar, bugün kongre, inanç, kültür, sağlık, spor ve daha birçok çeşidi olan turizm kavramının gelişmesine katkıda bulunmuşlardır. Kentlerin sahip oldukları coğrafi, kültürel, tarihi özellikler ile mimari yapıları keşfetmek isteyen insanlar, kültür turizmini alternatif bir turizm anlayışı olarak benimsemişlerdir. Kültür turizminin gelişmesinin temel nedenlerinden birisi, farklı yörelerdeki insanların zaman içerisinde oluşturdukları fiziki, sosyal, kültürel ve mimari kimliklerini daha iyi

tanımak istemelerinden kaynaklanmaktadır. Turizmden sosyal, ekonomik ve kültürel kazanımlar sağlamak amacıyla kentlerin veya kırsal alanların potansiyelleri en etkin şekilde kullanılmalıdır. Konya İli'ne bağlı bir mahalle konumunda bulunan ve yaklaşık 5700 yıllık tarihi geçmişe sahip olan Sille, tarihte farklı kültür yapısına sahip olan halkı ile dikkat çekmektedir. Sille tarihinde hem Hristiyan hem de Müslüman nüfusun bir arada yaşadıkları bilinmektedir. Sille'de hamam ve çeşme yapılarına ilaveten halkın hem Müslüman hem Hristiyan olması sebebi ile hem kilise hem de cami yapıları mevcuttur. Volkanik tüften meydana gelen kayaların oymaya elverişli özelliği sayesinde yamaca oyulmuş Erken Hristiyanlık dönemi kiliselerin de bulunduğu Sille, günümüzde arkeolojik sit alanı olarak korunma altına alınmıştır. Geleneksel mimari dokuya sahip olan Sille'nin kültürel miras yapıları, günümüzde pek çok yerli ve yabancı turistin ilgisini çekmektedir. Bu çalışmada Konya kültür turizminde önemli çekim noktalarından biri olan Sille'de dini yapılar, geleneksel Sille evleri, hamamlar, çeşme ve köprüler incelenerek turizm değeri ortaya konmuştur. Sille'ye ait yerel kimlik unsurları kültür turizmi öğeleri göz önünde bulundurularak, bir turizm güzergahı olan Sille'nin tanıtımı hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Konya, Kültürel Miras, Kültür Turizmi, Sille.

In The Context of Sustainable City State Slow City Movement and Examination for Eflani

Sürdürülebilir Şehir Kurgusu Bağlamında Yavaş Şehir Hareketi Ve Eflani İçin İrdeleme

Merve Tuna Kayılı^a and Beyza Onur Işıkoğlu^b

^aKarabük University, Faculty of Architecture, Turkey

mervetunakayili@karabuk.edu.tr

^bKarabük University, Faculty of Architecture, Turkey

beyzaonur@karabuk.edu.tr

Özet

Yavaş şehir hareketi, sürdürülebilir ve yaşanabilir şehirler oluşturulması kapsamında, nüfusu 1.500 ile 50.000 arasında olan küçük kentlerin veya büyük kasabaların dâhil olabildiği uluslararası bir ağdır. Dünyada bilinen adı ile “Citta Slow” İtalyanca Citta (Şehir) ve İngilizce Slow (Yavaş) kelimelerinden oluşmaktadır. Yerel kimliğini ve özelliklerini koruyarak dünya sahnesinde yer almak isteyen kasabalar ve kentler, küreselleşme ile şehirlerinin dokusunu, sakinlerini ve yaşam tarzının standartlaştırılmasını engellemek amacıyla bu birliğe katılmaktadır. Birlik adaylarından çevre, altyapı, kentsel kalite için teknoloji ve tesisler, yerel üretimin korunması, konukseverlik ve bilinçlendirme konularını içeren altmış adet ölçütün yerine getirilmesini ve periyodik olarak ilerleme raporlarının yazılmasını istemektedir. Bu ölçütlerden en az yarısını başarmış olan veya başaracağını garantisini veren şehirler yavaş şehir olabilmektedir. Türkiye’de ve Dünya’da örnekleri artarak devam eden yavaş şehirler, tek tipleşmeden uzaklaşma, özgünlük ve yerellik kavramlarıyla şehrin iç dinamikleri bütünleştirilerek, dünya çapında marka şehir olma yolunda ilerlemektedir. Türkiye’de 2009 yılından itibaren 15 “yavaş şehir” unvanı kazanmış şehir ya da mahalle bulunmaktadır. Yavaş şehirlerin ulusal ve uluslararası tanınırlığının artmasıyla halkın yaşam kalitesinin yükselmesi, bu sayının artarak devam edeceğini göstermektedir. Bu çalışmada, Karabük iline bağlı Safranbolu gibi turistik bir şehre yakınlığı ile öne çıkan, doğal güzellikleri ve tarihi değerleri bulunan Eflani ilçesinin yavaş şehir olabilmesine yönelik ihtiyaçları yavaş şehir ölçütleri kapsamında değerlendirilecek ve şehrin iç dinamiklerinin bu hareketle bütünleşimine yönelik önerilerde bulunulacaktır. Şehrin yavaş şehir ilan edilmesiyle Eflani’nin iç turizmine katkısı irdelenecektir. Eflani şehrinin ileride olası yavaş şehir hareketine katılımı durumunda, bu çalışmanın genel bakı rehberi olması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yavaş Şehir, Eflani, Sürdürülebilir Şehir

A Content Analysis on the Documentary Films Competing in International Safranbolu Golden Saffron Documentary Film Festival

Mustafa İnce

Karabük University, Safranbolu Vocational School, Turkey

mince7@hotmail.com

Abstract

Safranbolu, a UNESCO world heritage site is an important cultural tourism destination. The natural beauties, culture, and architecture of Safranbolu are crucial for the development of tourism both regionally and nationally. In this context, various promotional activities and events are organized in order to increase tourist numbers, tourism revenues and diversification of tourism activities in the region. The most important event is the International Safranbolu Golden Saffron Documentary Film Festival, which has been held since 2000 in order to draw attention to cultural heritage and preservation and contribution to the development of tourism.

The Festival which its main theme is "cultural heritage and preservation is held every year with a different subsidiary theme. In this study, the main themes of the professional films competing in the Festival; namely Hakikat Olan Rüya Konjic Köprüsü, Afroditin Kenti Afrodisyas, Mostar'ın Eski Köprüsü Starı Most, Sular ve Sırlar Kenti Kütahya, Safranbolu' da Bir Zamanlar, Maneviyatını Koruyan Şehir İstanbul, Tamirci and Son Usta were examined and the cultural heritage (mainly archaeological sites, architectural structures etc.), preservation, sustainability and tourism issues were analyzed using content analysis. In these films, it is seen that preservation of cultural heritage, documentation of architectural works, archiving and sustainability issues were emphasized. In this study, the contribution of cultural studies, promotional and social activities to the promotion of the tourism destination were examined and also related literature was used.

Keywords: International Safranbolu Golden Saffron Documentary Film Festival, Cultural Heritage, Preservation, Tourism, Architecture.

Safranbolu Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivalinde Yarışan Belgesel Filmler Üzerine Bir İçerik Analizi

Özet

UNESCO dünya mirası listesinde bulunan Safranbolu önemli bir kültür turizmi destinasyonudur. Kültürü, mimarisi, doğal güzelliğiyle bir müze kent konumunda olan Safranbolu'nun bu zenginliğinin daha fazla insanla buluşması hem ülke hem de bölge turizminin gelişmesi için büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda turist ve turizm gelirlerini artırılması ve yöredeki turizm aktivitelerinin çeşitlendirilmesi için çeşitli tanıtım faaliyetleri ve etkinlikler düzenlenmektedir. Bu etkinliklerden en önemlisi, bir yandan kültürel miras ve korumacılığa dikkat çekmek diğer yandan turizmin gelişmesine katkı sağlamak amacıyla 2000 yılından bu yana düzenlenen Safranbolu Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali'dir. Ana teması "kültürel miras ve korumacılık" olan Festival her yıl farklı bir yan temayla gerçekleştirilmektedir.

Bu çalışmada, Safranbolu Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali'nde yarışan profesyonel filmlerin konuyla ilgili ana temaları içerik analizi ile incelenmiş ve incelenen; Hakikat Olan Rüya Konjic Köprüsü, Afroditin Kenti Afrodisyas, Mostar'ın Eski Köprüsü Starı Most, Sular ve Sırlar Kenti Kütahya, Safranbolu' da Bir Zamanlar, Maneviyatını Koruyan Şehir İstanbul, Tamirci, Son Usta fillerinde ele alınan kültürel miras (ağırlıklı olarak arkeolojik sitler, mimari yapılar vb.), korumacılık, sürdürülebilirlik, turizm konuları analiz edilmiştir. Bu filmlerde kültürel mirasın korunması, mimari eserlerin belgelenmesi, arşivlenmesi, sürdürülebilirliği gibi konulara önem verildiği görülmektedir. Çalışma kapsamında, kültürel çalışmaların, tanıtım faaliyetlerinin

1st International Conference on Tourism and Architecture, Safranbolu, Turkey
1. Uluslararası Turizm ve Mimarlık Konferansı, Safranbolu, Türkiye

ve sosyal etkinliklerin turizm destinasyonlarının bilinirliğine katkısı incelenmiş, bu konuda literatürden de faydalanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali, Kültürel Miras, Korumacılık, Turizm, Mimari

The Role of the Local Press on Preserving Cultural Heritage and Developing Tourism Awareness: An Analysis on Safranbolu Ekspres Newspaper

Mustafa İnce

Karabük University, Safranbolu Vocational School, Turkey

mince7@hotmail.com

Abstract

The role and importance of the media in creating awareness about social issues and problems cannot be denied. In this context, press, especially the local press contributes to the development of the tourism awareness and the protection of cultural heritage by forming a public opinion. Cultural heritage (one of the sources of tourism supply) and monumental constructions, historical houses, streets, religious structures etc. seen in UNESCO heritage areas such as Safranbolu, constitute the most important resources of tourism. In this context, the sustainability of tourism can be provided by the protection of these resources. Safranbolu, one of the cultural tourism destinations has main attractions such as historical houses, which are the most remarkable examples of Ottoman civil architecture, and other monumental structures in the city. Preservation activities and the development of the tourism industry are on the agenda of local authorities. Especially each stakeholder have important duties in preservation of Safranbolu's urban structure and tourism values, and in the formation of social awareness. Media is an important tool that contribute to gaining social knowledge and creating awareness. Especially, the role and effectiveness of local media in regional issues are considerable. In this context, Safranbolu Ekspres Newspaper, which is the first offset newspaper and has been regularly published since August 16th, 2004, draws attentions to the protection of historical buildings, development of tourism and benefiting from these monuments considering the protection-use balance while contributing to development of social awareness. In this study, the issues of Safranbolu Ekspres newspaper between January 1st, 2018 and June 30th, 2018 were examined and news and articles about the development of cultural heritage, preservation, tourism development and awareness were analyzed. A total of 30 opinion columns and 91 news about preservation, cultural heritage, tourism and cultural activities were published in between these dates. This shows that the newspaper has made a significant contribution to the formation of public opinion on preservation, tourism, culture, and the effective use of local media's power.

Keywords: Safranbolu, Local Press, Safranbolu Ekspres Newspaper, Prservation, Tourism Awareness.

Kültürel Mirasın Korunmasında ve Turizm Bilincinin Geliştirilmesinde Yerel Basının Rolü: Safranbolu Ekspres Gazetesi Üzerine Bir İnceleme

Özet

Basının toplumsal konular ve sorunlarla ilgili farkındalık yaratmadaki rolü ve önemi yadsınamaz. Bu bağlamda basın özellikle de yerel basın yöre halkının turizm bilincinin gelişmesine ve kültürel mirasın korunmasına kamuoyu yaratarak büyük katkı sağlamaktadır. Turizmin arz kaynaklarından biri olan kültürel miras, özellikle Safranbolu gibi UNESCO miras alanlarındaki anıtsal yapılar, tarihi evler, sokaklar, dini yapılar vb. turizmin en önemli girdilerini oluşturmaktadır. Bu bağlamda turizmin sürdürülebilir olması bu kaynakların korunması ile mümkün olmaktadır. Kültür turizmi destinasyonlarından biri olan Safranbolu'nun temel çekicilikleri Osmanlı sivil mimarisinin en güzel örneklerini oluşturan Safranbolu evleri ve şehirde bulunan diğer anıtsal yapılardır. Şehirde korumacılık faaliyetleri ve turizm endüstrisinin gelişmesi şehrin gündemini meşgul eden konulardır. Safranbolu'nun kent dokusunun ve turizm değerlerinin korunmasında ve bu konuda toplumsal bilincin oluşmasında özellikle yerel ölçekte her kesime önemli görevler düşmektedir. Toplumsal bilgilenme ve bilinçlenmeye katkı sağlayan

unsurların başında da medya gelmektedir. Özellikle yerel basının bölgesel konulardaki rolü ve etkinliği büyüktür. Bu bağlamda Safranbolu'da 16 Ağustos 2004 tarihinden beri yayınlanan ve Safranbolu'nun ilk ofset gazetesi olan Safranbolu Ekspres Gazetesi şehirdeki mimari eserlerin korunması, turizmin geliştirilmesi ve bu eserlerden koruma-kullanma dengesi gözetilerek yararlanılması konularına dikkati çekmekte ve toplumsal bilincin gelişmesi için farkındalık yaratmaktadır. Bu çalışmada, Safranbolu Ekspres gazetesinin 1 Ocak 2018 ve 30 Haziran 2018 tarihleri arasında yayımlanan sayıları incelenmiş ve bu sayılarda yer alan kültürel miras, korumacılık, turizmin gelişmesi ve turizm bilincinin geliştirilmesine yönelik haber ve yazılar analiz edilmiştir. Bu bağlamda anılan tarihler arasında gazetede, korumacılık, kültürel miras, turizm ve kültürel faaliyetler konularında toplam 30 köşe yazısına ve yine aynı konularda 91 adet habere yer verildiği görülmektedir. Bu durum gazetenin korumacılık, turizm ve kültür konularında kamuoyu oluşmasına önemli ölçüde katkı sağladığını ve yerel basının gücünü etkin bir şekilde kullandığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu, Yerel Basın, Safranbolu Ekspres Gazetesi, Korumacılık, Turizm Bilinci

The Impact of Coastal Use on Urban Identity: The Case Studies on Mersin and Brighton

Nazelin Pişkin^a and Ayşegül Sondaş^b

^aMiddle East Technical University, Faculty of Architecture, Department of Architecture

nazelinpiskin@gmail.com

^bGazi University, Faculty of Architecture, Department of Architecture

aysegulsondas@gmail.com

Abstract

Today, unplanned growth cities lose their identity components, which they have in the past and distinguish them from each other. According to the other cities, the coastal cities are affected more slowly by the growth with loss of urban identity that is the destiny of today's cities. Although these cities also suffer from the unplanned growth problems, the fact that the coast is a very important spatial element is a crucial influence on the conservation of the identity of these cities. However, this strong effect of the coast is inadequate to conserve urban identity against unplanned growth. For this reason, the development of policies for coastal use is very important. The coastal cities have always differed in terms of physical, cultural and economic aspects from the settlements formed by primitive societies to modern cities. The coast, which is at the intersection of land and water, is the result of the land-water relationship and shaped by them. Due to the great physical and economic contribution of the water to the city, this relationship does not stay in the narrow coastal zone, it affects the whole spatial fiction of the city. These cities, which display a two-way usage between land and water, are sharply separated from cities that develop depend on the land. They show a lot of similarities amongst themselves, but they are also distinguished from each other by their differences in land-water relations. The coastal cities are emerging with their unique identities because of these differences in the relationship which can be termed as coastal use. This diversity of urban identity is an important range for coastal tourism. While some coastal cities are described as lively, some are described as calm and peaceful. Therefore, the coastal cities emerge as different tourism zones. Therefore, the conservation of the identity of these cities has great importance in terms of tourism. Similarities and differences in land-water relations need to be analysed and recognized very well to conserve the identity of these cities. The aim of this study is to analyse the effect of the coastal use as public outdoor space on the spatial fiction and identity of the city by examining Mersin / Turkey and Brighton / England samples. In the research method, considering the data related to the historical development process of the study areas, the urban identities of Mersin and Brighton cities and the effects of these cities' relations with the coast on their urban identity have been tried to be investigated in the direction of the environmental and social identity components of the area.

Keywords: Coastal Use, Urban Identity, Spatial Fiction, Conservation, Coastal Tourism

Kıyı Kullanımının Kent Kimliği Üzerine Etkisi: Mersin ve Brighton Örnekleri

Özet

Günümüzde plansız büyüyen kentler, geçmişte sahip oldukları ve onları birbirinden ayıran kimlik bileşenlerini zamanla kaybetmektedir. Ancak kıyı kentleri günümüz kentlerinin kaderi olan kimliksiz büyüme durumundan diğer kentlere oranla daha yavaş etkilenmektedir. Bu kentlerde de plansız büyüme sorunu yaşanmasına rağmen kıyının çok önemli bir mekânsal eleman oluşu bu kentlerin kimliklerinin korunmasında önemli bir etkendir. Ancak yine de kıyının bu güçlü etkisi plansız büyüme karşısında kent kimliğinin korunmasında yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle kıyı kullanımına yönelik politikaların geliştirilmesi oldukça önemlidir. Kıyı kentleri, ilkel toplumların oluşturduğu yerleşimlerden günümüz modern kentlerine kadar fiziksel, kültürel ve ekonomik

yönden diğer kentlere göre hep farklılıklar göstermişlerdir. Kara ve suyun kesişim noktasında olan kıyı, kara-su ilişkisinin bir sonucu olarak hem karaya hem de suya bağlı olarak biçimlenir. Suyun varlığının kente olan fiziksel ve ekonomik büyük katkısından dolayı bu ilişki dar kıyı bandında kalmayıp kentin tüm mekânsal kurgusunu etkilemektedir. Kara ve su arasında çift yönlü bir kullanım ortaya koyan bu kentler kendi içerisinde benzerlikler gösterip diğer karaya bağlı olarak gelişen kentlerden keskin bir şekilde ayrılırken, kara-su ilişkisinde ki farklılıklar ile de birbirlerinden ayrılmaktadır. Kıyı kullanımı olarak isimlendirilebilecek olan bu ilişkide farklılıklar olması neticesinde özgün kimliklere sahip kıyı kentleri ortaya çıkmaktadır. Kent kimliğindeki bu çeşitlilik kıyı turizmi için önemli bir yelpazedir. Bazı kıyı kentleri hareketli ve canlı olarak tanımlanırken, bazıları sakin ve huzur verici olarak nitelendirilmektedir. Bu, kıyı kentlerini farklı turizm odakları olarak sunmaktadır. Bu nedenle bu kentlerin kimliğinin korunuyor olması turizm açısından büyük önem taşımaktadır. Ancak bu kentlerin kimliğinin korunabilmesi için öncelikle kara-su ilişkisindeki benzerlik ve farklılıkların çok iyi analiz edilmesi ve farkında olunması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, Mersin/Türkiye ve Brighton/İngiltere örnekleri incelenerek, kamusal dış mekân olarak kıyı kullanımının kentin mekânsal kurgusuna ve kimliğine olan etkisinin saptanmasıdır. Araştırma yönteminde çalışma alanının tarihsel gelişim süreci ile ilgili veriler de göz önünde bulundurularak, alanın sahip olduğu çevresel ve toplumsal kimlik bileşenleri doğrultusunda Mersin ve Brighton kentlerinin genel anlamda kentsel kimlik bileşenleri ve bu kentlerin kıyı ile kurduğu ilişkilerin kent kimliğine olan etkileri saptanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kıyı Kullanımı, Kent Kimliği, Mekânsal Kurgu, Koruma, Kıyı Turizmi

Tourism and Sustainability of Social and Cultural Identity: The Case of Famagusta, Cyprus

Nazife Özay

Eastern Mediterranean University, Faculty of Architecture, North Cyprus

nazife.ozay@emu.edu.tr

Abstract

Tourism is one of an important sector for the development of country's economy. It provides benefits by creating new job opportunities and income. However, this is not restricted only by the economic advantages. Besides, tourism has significant influences on the environmental, social and cultural characteristics of a country. Especially, under the influence of globalisation, the characteristics of cultural and national identities began to lose their previous dominance. On the other hand, geographical characteristics, natural sources and beauties, socio-cultural identities and architecture as a product of these are some of the factors, which increase the attraction of the tourist destinations. Thus, tourism also plays an important role on the sustainability of social and cultural identity. It helps to preserve environmental, social and cultural values and carry them for the future generations. Architectural heritage is one of an important representative of a social and cultural identity. Thus, tourism supports the preservation of the architectural heritage, which provides sustainability of social and cultural identity. On the basis of this argument, the study intends to focus on sustainability of social and cultural identity of Famagusta, Cyprus and the relationship between the tourism. Cyprus is the third largest island in the Mediterranean Sea, after Sicily and Sardinia. Because of its geography, it is an important island with a rich history. The island managed to combine the eastern and western cultures in its heritage, due to its strategic position. Its historical past and cultural richness is reflected in its architecture. Cultural influences from different conquering states, geographic conditions and contact with world architecture were some of the important factors that made a mark upon the architecture of Cyprus. Famagusta is an important city of the island that has rich historical, cultural and architectural background. It is located on the east coast of Cyprus. In this research, it is expected to determine the historic buildings from different time periods, which are visited by tourists and used for the touristic purposes in Famagusta. Today, it is possible to observe great number of historic buildings from different architectural periods, which reflects the social and cultural identity. Lusignan (1192-1489), Venetian (1489-1571), Ottoman (1571-1878) and British (1878-1960) are the most significant ones. It is intended to categorise these buildings according to their uses and discuss them by considering architectural, social and cultural characteristics. Also, different methods and approaches related to the conservation are discussed in relation with sustainability and tourism. Thus, mainly literature review and physical analysis methods are used for this research. At the end of the study, it is expected to provide a framework about Famagusta's tourism activities, which are supported by the architectural heritage.

Keywords: Tourism, Sustainability, Socio-Cultural Identity, Architectural Heritage, Famagusta

Safran (*Crocus sativus* L.) and Safranbolu

Neşet Arslan^a and Yasin Özgen^b

^aAnkara University, Faculty of Agriculture, Retired Lecturer, Turkey

narslan06@yahoo.com

^bAnkara University, Faculty of Agriculture, Turkey

yozgen@ankara.edu.tr

Abstract

Saffron (*Crocus sativus* L.) is one of the oldest known cultivated plants. The history of the plant is taken up to 3000-4000 BC in the Mesopotamian civilizations. The Hittites in Anatolia have been cultivated since. During the time of Seljuks and Ottomans saffron was also grown to a large extent. During the Ottoman period, saffron was an important export product. The fact that in the year 1858 only 9705 kg of saffron was sold to England, it is enough to explain its significance. Empirical confusion, widespread use of synthetic paints, and for some other reasons, production has rapidly declined. During the Republican Period, the production of saffron has decreased, and the production has completely disappeared. In our country, until recently only saffron were grown in an area of 400-500 m² in Safranbolu. Saffron is grown today in countries such as Iran, Spain, China, India (Kashmir), Greece, Morocco, Nepal, Azerbaijan, New Zealand, Egypt, Mexico and Italy. Iran is the most important producer country. World saffron production is around 300 tons. Although the importance of herbs as a plant has been reduced, interest in herbs has increased, both in terms of herbs and medical properties. Karabük Provincial Directorate of Agriculture, Anadolu Agricultural Research Institute and Department of Field Crops of the Faculty of Agriculture of the University of Ankara have been working on some revitalization of saffron farming. Safranbolu was protected by the Ministry of Culture in 1976 as a "Urban Site" and in 1994 by UNESCO in the World Heritage List in terms of exceptional and universal cultural assets. Safranbolu is a center of tourism with many natural beauties such as traditional houses, historical buildings, forests, caverns and canyons. When these beautiful things are included in the saffron plant, the tourism in the region will develop much better. For this it should be removed from the place where saffron is left, ie Safranbolu. Local and foreign tourists who come to the city should immediately realize that they have really come to the city of saffron except for their name.

Keywords: Saffron, *Crocus sativus* L., Safranbolu, Medicinal and Aromatic Plant.

Safran (*Crocus sativus* L.) ve Safranbolu

Özet

Safran (*Crocus sativus* L.), bilinen en eski kültür bitkilerinden birisidir. Tarihi, Mezopotamya medeniyetlerinde M.Ö. 3000-4000 yıllarına kadar götürülmektedir. Anadolu'da Hititler zamanından beri yetiştirilmektedir. Selçuklular ve Osmanlılar zamanında da safran geniş ölçüde yetiştirilmiştir. Osmanlılar Dönemi'nde safran önemli bir ihraç ürünü idi. 1858 yılında yalnız İngiltere'ye 9.705 kg safran satılmış olması, önemini açıklamak için yeterlidir. İmparatorluktaki karışıklıklar, sentetik boyaların yaygınlaşması ve diğer bazı sebeplerle üretim hızlı bir şekilde azalmıştır. Cumhuriyet Dönemi'nde de safran üretimi iyice azalmış, nerede ise üretimi tamamen yok olmuştur. Safran yakın zamana kadar Ülkemizde sadece Safranbolu'da 400-500 m² bir alanda yetiştirilmekteydi. Safran bugün İran, İspanya, Çin, Hindistan (Keşmir), Yunanistan, Fas, Nepal, Azerbaycan, Yeni Zelanda, Mısır, Meksika ve İtalya gibi ülkelerde yetiştirilmektedir. İran en önemli üretici ülkedir. Dünya safran üretimi 300 ton civarındadır. Boya bitkisi olarak önemi azalmışsa da gerek baharat, gerekse tıbbi özellikleri bakımından bitkiye olan ilgi tekrar artmıştır. Karabük Tarım İl Müdürlüğü, Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü, A.Ü Ziraat Fakültesi Tarla

Bitkileri Bölümünün yakın iş birliği ile bazı çalışmalar yapılarak safran tarımının yeniden canlandırılmasına çalışılmıştır. Safranbolu, Kültür Bakanlığı tarafından 1976 yılında “Kentsel Sit” olarak koruma altına, 1994 yılında da UNESCO tarafından istisnai ve evrensel kültürel varlıkları bakımından Dünya Miras Listesine alınmıştır. Safranbolu, geleneksel evleri, tarihi binaları, ormanları, mağaraları, kanyonları yaylaları gibi birçok doğal güzelliğe bir turizm merkezidir. Bu güzelliklere safran bitkisi de dahil edildiğinde yörenin turizmi çok daha iyi gelişecektir. Bunun için safran kaldığı yerden yani Safranbolu’dan ayağa kaldırılmalıdır. Şehre gelen yerli ve yabancı turistler adı dışında gerçekten bir safran şehrine geldiklerini hemen fark etmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Safran, *Crocus sativus* L., Safranbolu, Tıbbi ve Aromatik Bitki.

UNESCO World Heritage Areas and Tourism

Nezihat Köşklük Kaya

Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey

nezihatarsiv@gmail.com

Abstract

Cultural heritage and culture have gained importance in tourism both in our country and all over the world. In this context, the inclusion of a UNESCO World Heritage Site, in particular, increases the significance, visibility and tourism activities there. However, the management of tourism in the areas of cultural heritage and the sustainability is a matter that needs to be focused sensitively. In a statement in this regard will be discussed areas in Turkey's World Heritage List. One of these qualities makes the place one of the major tourist attractions at national and international scales. With the income from tourism, architectural preservation becomes sustainable. But without overlooking the destructive power of tourism, the heritage sites must carry their unique architectural texture and local identities in a healthy way. In this study how tourism and the cultural environment can live together will be analyzed in detail and the emphasis will be on sustainable protection and tourism.

Keywords: World Heritage Sites, Cultural Heritage, Culture, Conservation, Tourism and Sustainability

UNESCO Dünya Miras Alanları ve Turizm

Özet

Ülkemizde ve tüm dünyada turizmde kültürel miras ve kültür olgusu büyük önem kazanmıştır. Bu bağlamda özellikle bir yerin UNESCO Dünya Miras Listesi'ne dâhil olması o yerin önemini, görünürlüğünü ve oradaki turizm faaliyetlerini de arttırmaktadır. Ancak kültürel miras alanlarında turizmin doğru bir şekilde yönetilmesi ve sürdürülebilirlik, üzerinde hassasiyetle durulması gereken konulardır. Bu bağlamda bildiride Türkiye'nin Dünya Miras Listesi'ndeki alanları ele alınacaktır. Bir yerin bu vasfı kazanması orayı ulusal ve uluslararası ölçekte önemli turistik odaklardan biri haline getirmektedir. Turizmden elde edilen gelir ile de mimari koruma olgusu sürdürülebilir hale gelmektedir. Ancak turizmin dönüştürücü tahripkâr gücünü de göz ardı etmeden miras alanları, kendilerini önemli kılan özgün mimari doku ve yerel kimliklerini sağlıklı bir şekilde geleceğe taşımalıdır. Bildirinin amacı turizmde kültürel miras ve kültür olgusunu, UNESCO Dünya Miras Alanları ve özelde Türkiye'nin listesinde yer alan alanlar bağlamında ele almaktır. Çalışmada yöntem olarak dünya örnekleri ve daha sonra karşılaştırmalı olarak Türkiye örnekleri ele alınacaktır. Turizmle kültürel çevrenin nasıl bir arada yaşayabileceği ayrıntılı bir şekilde analiz edilecek ve sonuçta sürdürülebilir koruma ve turizmin önemi vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dünya Miras Alanları, Kültürel Miras, Kültür, Koruma, Turizm ve Sürdürülebilirlik

Cultural Heritage and Tourism: Izmir Torbalı Example

Nezihat Köşklük Kaya^a, Ali Kazım Öz^b and Raziye Çakıcıoğlu Oban^c

^a*Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey*

nezihatarsiv@gmail.com

^b*Dokuz Eylül University, Faculty of Letters, Turkey*

ali.oz@deu.edu.tr

^c*Dokuz Eylül University, Faculty of Education, Turkey*

raziye.oban@deu.edu.tr

Abstract

Torbalı, one of the provinces of Izmir, has remained in the center of various civilizations since the known times of history; one of the famous cities of the ancient antiquity named "Metropolis", also known as Triyanna or Tripolis. Today's Torbalı is built on fertile soil in Küçükmenderes basin. The first settlement took place in 3000 BC in Torbalı. It lived Neolithic, Calcolithic, Bronze Ages and Phrygia, Lydia, Persia, Roman and Byzantine, Seljuk, Aydınogulları and Ottoman periods respectively. With the province of the Republic, it became a township bound to İzmir, became a district in 1926 and became a municipality in 1927. Although Torbalı is located on a very rich and multi-layered geographical area in the sense of cultural heritage and very important cultural roots, he cannot evaluate these values in the context of tourism. Nearby are not as well known as Ephessos (Selçuk), Smyrna (Izmir), Kolophon (Değirmendere), Notion (Ahmetbeyli) and Nif (Kemalpaşa). In addition to its archaeological value, it is also a very rich city in terms of rural architecture, which represents the local identity of the region, but it remains a backdrop from the tourist point of view. In this statement, the results of a field study focusing on these issues and addressing the cultural heritage and tourism relationship in Torbalı will be shared. The study will analyze in detail how tourism and the cultural environment can live together and ultimately emphasize the importance of sustainable protection and tourism.

Keywords: Izmir Torbalı, cultural heritage, conservation, tourism and sustainability

Kültürel Miras ve Turizm: İzmir Torbalı Örneği

Özet

İzmir'in ilçelerinden biri olan Torbalı, tarihin bilinen devirlerinden beri çeşitli uygarlıkların merkezi içerisinde kalmış olup; ismini antik çağın ünlü şehirlerinden biri olan "Metropolis" bir diğer adıyla Triyanna ya da Tripolis'den almıştır. Bugünkü Torbalı, Küçükmenderes havzasında verimli topraklar üzerinde kurulmuş olup; Ephessos (Selçuk), Smyrna (İzmir), Kolophon (Değirmendere), Notion (Ahmetbeyli) ve Nif (Kemalpaşa) antik kentleri arasında kalan bölgede M.Ö. 3000 yıllarında ilk yerleşim gerçekleşmiştir. Metropolis kentiyle birlikte M.Ö. 2500 yılında Hititler zamanında yörenin geliştiği, M.Ö. VII. yüzyılda Lydia zamanında en parlak çağını yaşadığı anlaşılmıştır. Sırasıyla Neolitik, Kalkolitik, Tunç Çağları ile Frigya, Lydia, Pers, Roma ve Bizans, Selçuklular, Aydınogulları ve Osmanlı dönemini yaşamıştır. Cumhuriyetin ilanı ile birlikte İzmir'e bağlı bir nahiye olmuş, 1926'da ilçe haline getirilmiş, 1927 yılında ise belediye olmuştur. Torbalı, kültürel miras anlamında çok zengin ve çok katmanlı bir coğrafyada ve çok önemli kültür rotaları üzerinde yer almasına rağmen bu değerlerini turizm bağlamında değerlendirememektedir. Yakınındaki Ephessos (Selçuk), Smyrna (İzmir), Kolophon (Değirmendere), Notion (Ahmetbeyli) ve Nif (Kemalpaşa) kadar tanınmamaktadır. Arkeolojik değerlerinin yanısıra, bölgenin yerel kimliğini temsil eden kırsal mimari açısından da çok zengin bir kent olmasına rağmen turistik açıdan geri planda kalmaktadır. Bu bildiride bu konulara odaklanan ve Torbalı'daki kültürel miras ve turizm ilişkisinin ele alındığı bir alan araştırmasının sonuçları paylaşılacaktır. Çalışmada

1st International Conference on Tourism and Architecture, Safranbolu, Turkey
1. Uluslararası Turizm ve Mimarlık Konferansı, Safranbolu, Türkiye

turizmle kültürel çevrenin nasıl bir arada yaşayabileceği ayrıntılı bir şekilde analiz edilecek ve sonuçta sürdürülebilir koruma ve turizmin önemi vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: İzmir Torbalı, Kültürel Miras, Koruma, Turizm ve Sürdürülebilirlik

The (Lost) Majapahit Heritage: Brick Industry versus Trowulan Cultural Heritage

Nia Nur Malasari^a, Lukiyati Ningsih^b and Fitra Riyanto^c

^a*History of Airlangga University of Surabaya, Indonesia*

nia.nufi@gmail.com

^b*History of Airlangga University of Surabaya, Indonesia*

lukiyatiningsih@gmail.com

^c*History of Airlangga University of Surabaya, Indonesia*

fitra18riyanto@gmail.com

Abstract

Preservation of Indonesian cultural heritage is a huge task in maintaining the country's diverse cultural heritage. One of the cultural heritages which marks the golden age of the classic era of the kingdoms in Indonesia is Majapahit Kingdom. Majapahit had a more advance-level state administration and urban planning system, and technology at that time. Ongoing research in Indonesia revealed that the capital city of the Kingdom existed in the area of Trowulan, Mojokerto, East Java. Trowulan was declared as national heritage in 2013. Although it was declared as national heritage area, most of the local people in Trowulan are still mining clay for brick industries. In mining activities, the people often find ancient artifacts from Majapahit Kingdom. But unfortunately the archaeological items found by the people are being sold illegally to collectors rather than delivering to local archaeological authorities. Mining clay and selling archaeological excavations illegally indicate that there has been an emergency case resulting the loss of rich cultural heritage. A qualitative descriptive method is used in this research. The primary data used in this research is obtained from books, journals, the internet, as well as in-depth interviews with informants. The theory used in this research is Todaro and Smith. The theory defining development is defined as a process of continuous improvement in society or the social system as a whole towards a better or more human life. The results of this research show that the clay miners and brick craftsmen are not well educated. The policies of the central and local government have yet to set explicit rules on environmentally friendly mining. The declaration of Trowulan as an heritage site hasn't provided a significant impact on the socio-economic life of the communities as they consider the historical resources as if they were not important. The remains of Majapahit Kingdom are the wealth of Indonesia and listed on the world's cultural heritages that must be preserved at all times. In addition, it is important for the development of cultural heritage tourism.

Keywords: Majapahit Kingdom, Preservation, Cultural Heritage, Brick Industry, Cultural Heritage Tourism.

Evaluation of The Visitor E-Reviews on the Cultural Attractions of Safranbolu: A Case on TripAdvisor

Nuray Türker^a and Zuhul Yaşar^a

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

nturker@karabuk.edu.tr

^bAnadolu University, Social Science Institute, Turkey

rehberzuhul@gmail.com

Abstract

Due to the development of the technology, internet has become an important source of information in the tourism industry. Consumers can reach the data about the cultural attractions, accommmodation, food and beverage, and entertainment facilities of the destinations easily and also they can share their experiences via the internet. The positive and the negative comments of the visitors affect the people's travel preferences. The main aim of this study is to examine the positive and the negative aspects of Safranbolu's cultural attractions by analyzing the e-comments of visitors on the TripAdvisor using content analysis. 187 comments were analysed in the study. When the context of the 187 comments were analysed 752 themes were found in total, 681 of them were positive while 71 of them negative. Among the total number of themes, the ratio of positive themes was 90.56% while the negative themes was 9.44%. The high positive theme rate indicated that visitors were satisfied with their trip to Safranbolu. Positive comments generally emphasized the 18th and 19th century Ottoman civil architecture and history of the city.

Keywords: Safranbolu, eWOM, Cultural Attractions, Architectural Works, TripAdvisor.

Safranbolu'nun Kültürel Çekiciliklerine Yönelik Ziyaretçi E-Yorumlarının Değerlendirilmesi: TripAdvisor Örneği

Özet

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte turizm sektöründe internet önemli bir bilgi kaynağı haline gelmiştir. İnternet vasıtasıyla tüketiciler seyahat edecekleri destinasyonun kültürel zenginlikleri, konaklama, yeme-içme ve eğlence gibi hizmetleri hakkında bilgiye ulaşabilmekte ve destinasyon deneyimleri hakkında yorumlar paylaşabilmektedir. Bir destinasyona daha önceden seyahat etmiş bireylerin destinasyon hakkında yaptıkları olumlu ve olumsuz yorumlar tüketicinin seyahat etme tercihlerini etkilemektedir. Bu çalışmanın temel amacı, Safranbolu'yu ziyaret eden ve TripAdvisor web sitesine ziyaretleriyle ilgili yorum bırakan ziyaretçilerin e-yorumlarını içerik analizi yöntemiyle inceleyerek, şehrin kültürel çekiciliklerinin olumlu ve olumsuz yönlerini tespit etmektir. Araştırmada 187 yorum incelenmiştir. 187 yorumun içeriği analiz edildiğinde 681 adet olumlu 71 adet olumsuz olmak üzere toplamda 752 tema saptanmıştır. Toplam tema sayısı içerisinde olumlu temaların oranı %90,56 iken olumsuz temaların oranı ise %9,44'tür. Olumlu tema oranının yüksek olması ziyaretçilerin Safranbolu ziyaretlerinden memnun olduklarını göstermektedir. Olumlu yorumlarda genellikle şehrin sahip olduğu 18.ve 19.yy Osmanlı sivil mimarisi ile kentin tarihi geçmişine vurgu yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu, eWOM, Kültürel Çekicilikler, Mimari Eserler, TripAdvisor.

Evaluation of Ancient Cities of Western Black Sea Region in terms of Cultural Heritage Tourism

Nuray Türker^a and Zuhul Yaşar^a

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

nturker@karabuk.edu.tr

^bAnadolu University, Social Science Institute, Turkey

rehberzuhul@gmail.com

Abstract

Due to the changes in the travel trends in recent years, cultural heritage sites have become a major attraction for tourists and cultural heritage tourism has become a growing market. Cultural heritage consisting of the historical buildings, architectural monuments and structures, and cultural traditions are important components of the tourism industry. The historical and the cultural heritage of Western Black Sea region has a great potential for the development of cultural tourism. Therefore, Amastris, the city founded by the Persian prince Amastris, Prasias ad Hypium, which is known as the Ephesus of the Black Sea, Sinope, that took its name from water nymph Sinope, Hadrianapolis, known as the Zeugma of the Western Black Sea region, Herakleia Pontika, which took its name from Herakles, the invincible hero of Greek mythology, Pompeiopolis, the capital of Paphlagonia, and Tios, which took its name from Priest Tios, the founder of the city, are the most remarkable cultural heritage resources of the region. The aim of this study is to examine the cultural heritage of the Western Black Sea region and to reveal its tourism potential for the development of tourism industry. In order to develop cultural heritage tourism in the Western Black Sea region, archeological excavations should be completed in a short span of time and promotion of these places should be done effectively.

Keywords: Cultural Heritage Tourism, Ancient Sites, Western Black Sea Region

Bati Karadeniz Bölümü Antik Kentlerinin Kültürel Miras Turizmi Açısından Değerlendirilmesi

Özet

Son yıllarda seyahat trendlerinde meydana gelen değişimlerle birlikte kültürel miras alanları turistler için önemli bir çekim nedeni olurken, kültürel miras turizmi de gün geçtikçe büyüyen bir pazar haline gelmiştir. Geçmişten günümüze kalan tarihi binalar, mimari eserler, arkeolojik yapılar ve kültürel geleneklerden oluşan kültürel miras; turizm endüstrisinin önemli bir parçasıdır. Batı Karadeniz bölümünün sahip olduğu tarihi ve kültürel miras, kültür turizmi için büyük bir potansiyel oluşturmaktadır. Nitekim; Pers prensesi Amastris'in kurduğu kent Amastris, Karadeniz'in Efes'i olarak nitelendirilen Prusias ad Hypium, adını su perisi Sinope'den alan Sinope, Batı Karadeniz'in Zeugması olarak bilinen Hadrianapolis, adını Yunan mitolojisinin yenilmez kahramanı Herakles'ten alan Herakleia Pontika, Paflagonya'ya başkentlik yapmış olan Pompeiopolis ve adını kurucusu Rahip Tios'tan alan Tios antik kenti bölgede bulunan önemli kültürel miras alanlarıdır. Bu çalışmanın amacı, Batı Karadeniz bölümünde yer alan antik kentlerin kültürel miras açısından incelenmesi ve turizm potansiyelinin ortaya konulmasıdır. Batı Karadeniz bölümünde kültürel miras turizminin geliştirilebilmesi için devam etmekte olan arkeolojik çalışmaların en kısa sürede sonuçlandırılması ve bu alanların turizme açılarak tanıtımlarının etkili bir şekilde yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras Turizmi, Antik Kent, Batı Karadeniz Bölümü.

From Embarrassment to a Branded Safranbolu: A Journey in History

Aytekin Kuş^a, Orhan Veli Yavuz^b and Aydoğan Aydoğdu^c

^aResearcher Journalist and Writer

^bAmorium Wooden&StoneHouse General Manager, Turkey

orhanveli34@gmail.com

^cKastamonu University, Faculty of Tourism, Turkey

aydoganaydogdu@yandex.com

Abstract

There is broad consensus that local initiatives play a major role in enabling a country, region and/or city to become a branded destination in terms of tourism. Since items of tangible cultural heritage, especially in old settlements, tend to wear out if they are not refurbished, they will eventually become a ruin. In terms of time, the inhabitants of an old settlement will not see any harm in introducing themselves as being from a newly established alternative settlement. On the other hand, restoring and repurposing any property which has great value in terms of civil architecture by a person or institution can have miraculous effects. Safranbolu is one of the settlements that has witnessed almost this same phenomenon. Safranbolu's story of becoming a brand destination began with the restoration of Asmazlar Mansion in old Safranbolu by the Turkish Touring Automobile Association. This study explained the foundation stones of the magical transformation of the old city, in which Safranbolu's inhabitants identified themselves as being from the new Safranbolu. The explanations are made from the point of view of the participatory observations of one of the authors, who was the executive manager of the Turkish Touring Automobile Association during the repurposing period.

Keywords: Repurposing, Turkish Touring Automobile Association, Asmazlar Mansion, Safranbolu

Utandırılan Marka Varış Noktası Safranbolu'ya Tarihte Yolculuk

Özet

Ülke, bölge ve/ya şehirlerin turistik açıdan marka bir varış noktası olabilmesinde yerel inisiyatifin büyük bir rol oynadığı hususunda geniş bir uzlaşma vardır. Özellikle eski yerleşkelerde var olan somut kültürel miras ögesi yapıların zaman içerisinde yıpranmasına karşın yenilenme görmemesi sonucu köhneleşmeleri, anılan yapılardan bir kaçışı da beraberinde getirmektedir. Zamanla harabe görüntüsüne bürünen eski yerleşke sakinleri, kendilerini yeni kurulan alternatif yerleşkeden biri olarak tanıtmada herhangi bir sakınca görmemektedirler. Buna karşın bir kişi ya da kurumun sivil mimari açıdan büyük önem taşıyan böylesi bir yerleşkede herhangi bir taşınmazı onararak yeniden işlevlendirmesi mucizevi bir takım sonuçlar doğurabilmekte ve söz konusu yerleşke hayâl dahi edilemeyecek bir dönüşüme sahne olabilmektedir. Safranbolu da önceki tümcelerde anlatılan çizgiyi yaşamış yerleşkelerden birisidir. Türkiye Turing Otomobil Kurumu'nun, Safranbolu'nun eski yerleşkesindeki Asmazlar Konağı'nı restore etmesiyle Safranbolu'nun günümüzde marka bir varış noktasına dönüşme hikâyesi başlamıştır. Bu çalışmada Safranbolu Hane Halkı'nın yeni Safranbolulu olduklarını ifade ettikleri köhne şehrin büyümlü değişiminin temel taşlarının nasıl döşendiği anlatılmaktadır. Anlatılar yeniden işlevlendirme sürecinde anılan kurumun sorumlu müdürünün katılımcı gözlem yoluyla edindiği deneyimler bakış açısıyla ortaya konmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Yeniden İşlevlendirme, Türkiye Turing Otomobil Kurumu, Asmazlar Konağı, Safranbolu

The Effects of Constructions for Tourism on Geological Heritage: Gilindire Cave

Rozelin Aydın^a and Hülya Yüceer^b

^aAdana Science and Technology University, Department of Architecture, Turkey
raydin@adanabtu.edu.tr

^bAdana Science and Technology University, Department of Architecture, Turkey
hyuceer@adanabtu.edu.tr

Abstract

The geological heritage sites are the geological formations that accommodate extraordinary scientific, educational and aesthetic values having the potential for tourism development, as well as keeping records of the geological history of the earth. Developed in the last thirty years, geo-tourism is defined as a sustainable tourism approach aiming to visit and experience these areas. In this context, the caves constitute a significant place among the sources of geo-touristic attractions. Likewise in Turkey, the caves, which are thought to be about forty thousand, form one of the important potentials in terms of tourism diversity. It is clear that opening these areas to visitors in an unplanned way, in order to increase the economic well-being of the region, will threaten the sustainability of both tourism and the values that need to be protected. Gilindire Cave, which is one of the important geological heritage sites of our country, exemplifies this situation. The cave that is located at the coastline in Aydıncık town of Mersin was formed by wave erosion on a very steep slope rock. Unlike other caves registered in the inventory of our country, the Gilindire Cave is one of the three caves, which was discovered during the Cambrian period. The other features of the cave, which are not observed in other caves in our country, are the presence of stalactites, stalagmites and columns in the water of Lake Hall (Mirror Lake) that is the last formed part and the witness of the last known climate change in the Eastern Mediterranean Region. Thus, any data to be detected in this environment is of scientific importance. However, service buildings constructed in the upper elevation of the cave and the visitor stairs in the interior, which were built with the opening of the cave to visitors in an unplanned way, as well as the acceptance of a large number of visitors, constitute a threat in the acquisition of this valuable information. In this context, the aim of this study is to examine the caves in the scope of geo-tourism, and to examine the new constructions for tourism in these areas through the example of Gilindire Cave. The study explores the importance of caves as geological heritage sites, necessary conditions for their protection, tourism opportunities and construction of service buildings through literature survey, which is later followed by the evaluation of new constructions for tourism in the case study area. As a result, the study presents recommendations and principles for the location, design and construction system of the service structures to be built in such geological heritage sites.

Keywords: Geo-Tourism, Geological Heritage Sites, Gilindire Cave, Climate Change, Sustainability

Turizme Yönelik Yapılaşmanın Jeolojik Mirasa Etkisi: Gilindire Mağarası

Özet

Jeolojik miras alanları yeryüzünün jeolojik tarihinin kayıtlarını tutmanın yanı sıra, turizm geliştirme potansiyeli barındıran olağanüstü bilimsel, eğitsel ve estetik değerlere sahip jeolojik oluşumlardır. Bu alanları gezmek ve deneyimlemek amacıyla son otuz yıldır gelişen sürdürülebilir turizm yaklaşımı ise jeoturizm olarak tanımlanmaktadır. Bu kapsamda, önemli bir turistik cazibe merkezi de mağaralardır. Sayılarının yaklaşık kırk bin olduğu düşünülen mağaralar, turizm çeşitliliği yönünden ülkemizin önemli potansiyellerden birini oluşturmaktadır. Bu alanların, sadece buldukları bölgenin ekonomik refahını artırmaya yönelik plansız şekilde turist ziyaretine açılmaları uzun vadede hem turizmin hem de korunması gereken değerlerin sürdürülebilirliğini tehdit edeceği açıktır. Ülkemizin önemli jeolojik miras alanlarından biri olan Gilindire Mağarası bu

duruma uygun bir örnek teşkil etmektedir. Mersin'in Aydıncık Beldesinde deniz kıyısında yer alan mağara oldukça sarp bir kaya yamacında dalga aşınmasıyla oluşmuştur. Ülkemizdeki envantere kayıtlı diğer mağaraların aksine Gilindire Mağarası Kambriyen döneminde olduğu saptanan ülkemizdeki üç mağaradan biridir. Mağarayı özel kılan ve ülkemizdeki diğer mağaralarda gözlenmeyen diğer özellikleri ise son gelişen kısmı olan Göllü Salon (Aynalı Göl) tabanında, su içerisinde sarkıt, dikit ve sütunların bulunması ve Doğu Akdeniz Bölgesindeki bilinen son iklim değişikliğinin tanığı olmasıdır. Bu ortamda tespit edilecek her veri bilimsel açıdan önem arz etmektedir. Ancak, mağaranın plansız olarak turizme açılmasıyla inşa edilen mağara üst kotundaki hizmet yapıları ve içerideki ziyaretçi merdivenleri, aynı anda içeriye çok sayıda ziyaretçi kabulü gibi hususlar çok değerli bu bilgilerin edinilmesinde tehdit unsuru oluşturmaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın amacı jeoturizm kapsamında mağaraları ele alarak, bu alanlarda turizme yönelik yapılaşmaları Gilindire Mağarası örneği üzerinden irdelemektir. Çalışmada mağaraların jeolojik miras alanı olarak önemi, korunmaları için gerekli koşullar, turizme açılmaları ve hizmet yapıları literatürde araştırılmış; ardından örnek alandaki yapılaşmalar sürdürülebilirlik bağlamında değerlendirilmiştir. Çalışma sonuç olarak bu tür önem arz eden jeolojik miras alanlarında inşa edilecek hizmet yapılarının konumu, tasarımı, yapım sistemi ve işletilmesine ilişkin öneriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gilindire Mağarası, Jeoturizm, Jeolojik Miras, İklim Değişikliği, Sürdürülebilirlik

A Research on Tours Organized to Destinations with Similar Architectural Structures

Samet Gökkaya^a and Şehnaz Demirkol^b

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Turkey

sametgokkaya@karabuk.edu.tr

^bIstanbul University, Faculty of Economics, Turkey

sehnazdemirkol@gmail.com

Abstract

Nowadays, the conditions of competition have changed and it can be said that those who compete are not states, but regions and cities. Even it is not within the framework of a specific strategy, the brand perception of a destination can be formed spontaneously and can be supported by various intermediaries. As an example, travel companies create tours and bring tourists to destinations and they contribute positively to the brand image of destinations and also they make economic contributions to the destinations. These companies not only provide links between those who supply souvenirs and those who demand, but also contribute to the marketing and promotion activities of destinations. The importance of agents is especially much more for the destinations hosting tourism that forefront with its architecture and nature. At this point, the research had required to focus on Safranbolu and Beypazarı destinations which have similar architectural features. Both destinations include well-preserved examples of the Ottoman period. In particular, with mansion-like carcass houses built by wood, stone, and adobe materials, traditional texture of city, fountains, caravansaries, Turkish baths and mosques, Safranbolu is one of the rare settlements of our country which has been declared as an archeological site. Beypazarı is a county with a high potential of rural tourism with its natural, cultural and historical characteristics, and business that supporting rural tourism. Beypazarı District, although have important natural touristic values, can be said it is much richer in terms of cultural and historical values such as its houses. Therefore, the properties of the tours organized by the travel agents to such places are important for these destinations. The purpose of this study is to understand the contents and the routes of the tours, and preferred status of these two destinations for the tours organized for Safranbolu and Beypazarı destinations which have similar architectural structures and touristic values. Content analysis was conducted in the study and data were obtained from web pages of travel agencies that organized tours directly to these destinations or include these destinations in any tour package program, between the dates 15-18 July 2018. The tours of the travel agencies to Safranbolu and Beypazarı were subjected to content analysis and the obtained data were categorized and interpreted according to the words such as scope of the tours, accommodation conditions, starting and end points, type of transportation and duration of the tour. As a result of the research; it is observed that in the majority of the tours in which Safranbolu is located, accommodation is made in that destination but it is not the case for Beypazarı destination. Additionally, it is observed that in the majority of the organized tours, Safranbolu and Beypazarı are not the final destinations, they included in the tours as waypoints. It has been seen that the transportation types in the tours are mostly by bus, but some tours have included flights between the starting point and the destination. It is understood that tour packages cover an average 3-day trips and are usually consist of same tourist attractions in terms of places to visit. Finally, it is thought and recommended that, diversifying tourist attractions in these two destinations which are famous with their historical textures and architectures, will increase the attractiveness of these destinations and also increase preferableness of the travel agencies.

Keywords: Architectural Buildings, Destination Marketing, Travel Agencies, Beypazarı, Safranbolu.

Benzer Mimari Yapılara Sahip Destinasyonlara Düzenlenen Turlar Üzerine Bir Araştırma

Özet

Günümüzde rekabet koşulları değişmiş ve artık rekabet edenlerin devletler değil, bölgeler ve şehirler olduğu söylenebilmektedir. Belirli bir strateji çerçevesinde olmasa dahi bir destinasyonun marka algılaması kendiliğinden oluşabildiği gibi çeşitli araçlar ile desteklenebilmektedir. Örneğin seyahat işletmeleri oluşturdukları turlar ile destinasyonlara turist getirmekle hem destinasyonların marka imajını olumlu etkilemekte hem de destinasyonlara ekonomik katkılar sağlamaktadırlar. Bu işletmeler sadece turistik ürünü arz edenlerle talep edenler arasında bağlantı sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda destinasyonların pazarlama ve tanıtım faaliyetlerine de katkıda bulunurlar. Acentaların önemi, özellikle mimarisi ve doğası ile ön plana çıkan kültür turizmine ev sahipliği yapan destinasyonlar için daha fazladır. Araştırma bu noktada benzer mimari özelliklere sahip Safranbolu ve Beypazarı destinasyonları üzerinde durulmasını gerektirmiştir. Her iki destinasyon da Osmanlı döneminin iyi korunmuş örneklerine ev sahipliği yapmaktadır. Özelde baktığımız zaman Safranbolu, Ahşap, taş ve kerpiç malzeme ile inşa edilen konak görümlü karkas evleri, geleneksel şehir dokusuyla, çeşmeleri, han ve hamamları, camileri ile bütünü sit alanı olarak ilan edilen ülkemizin ender yerleşmelerinden biridir. Beypazarı ise; doğal, kültürel ve tarihi özellikleri, kırsal turizmi destekleyen işletmeleri ile kırsal turizm potansiyeli yüksek bir ilçedir. Beypazarı İlçesi'nde önemli doğal turistik değerler olsa da evleri gibi kültürel ve tarihi değerler bakımından çok daha zengin olduğu söylenebilmektedir. Dolayısıyla seyahat işletmelerinin bu gibi yerlere düzenledikleri turların özellikleri bu destinasyonlar için önemlidir. Bu çalışmada benzer mimari yapılarla ve turistik değerlere sahip olan Safranbolu ve Beypazarı destinasyonlarına düzenlenen turların içeriğinin, tur güzergâhlarının ve bu iki destinasyonun turlar içerisindeki tercih durumlarının anlaşılması amaçlanmaktadır. Çalışmada içerik analizi uygulanmış olup, veriler 15-18 Haziran 2018 tarihleri arasında bu destinasyonlara doğrudan tur düzenleyen veya herhangi bir tur paket programına bu destinasyonları dâhil eden seyahat acentalarının web sayfalarından elde edilmiştir. Acentaların Safranbolu ve Beypazarı'nı kapsayan turları içerik analizine tabi tutulmuş ve elde edilen veriler; turların kapsamı, konaklama durumları, başlangıç ve bitiş noktaları, ulaşım şekli, turun süresi gibi kelimelerle kategorize edilmiş ve yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda; Safranbolu'nun yer aldığı turların büyük çoğunluğunda destinasyonda konaklama yapıldığı, ancak Beypazarı destinasyonu için aynı durumun söz konusu olmadığı, düzenlenen turlarının büyük çoğunluğunda Safranbolu ve Beypazarı'nın varış noktası olmadığı, özellikle ara destinasyon olarak turlara dahil edildiği gözlenmektedir. Turlarda ulaşım şekillerinin önemli oranda otobüsle gerçekleştiği, ancak bazı turlarda başlangıç ve varış noktası arasında uçuşların olduğu görülmüştür. Tur paketlerinin ortalama 3 günlük gezileri kapsadığı ve gezilecek yerler bakımından genellikle aynı turistik noktaları kapsadığı anlaşılmaktadır. Son olarak tarihi dokusu ve mimarisi ile ün kazanan bu iki destinasyondaki turistik noktaların çeşitlendirilmesi, destinasyonların çekiciliğini ve seyahat acentalarının talep edilebilirliğini arttıracakları düşünülmekte ve önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mimari Yapılar, Destinasyon Pazarlama, Seyahat Acentaları, Beypazarı, Safranbolu

Redesign of the Historical Industrial Constructions: The Case of Rahmi Koç Museum

Selcem Bayır^a and Bilge Yararel^b

^aHaliç University, Faculty of Architecture, Turkey

selcem_bayir@hotmail.com

^bHaliç University, Faculty of Architecture, Turkey

bilgeyararel@gmail.com

Abstract

It has been an order based on production and consumption down the edges. This order was on a small scale early on but in the process of time it turned into a large scale order. As a consequence of that there were some results like industrialisation which leads to changes on social and cultural sphere. With the beginning of migration from the country to town and increase in population result in establishment of new industrial zones and social changes. Huge industrial buildings, underpaid working class and fast production make way for a new system. In this historical and cultural context, industrial buildings have an important position. At the present time, facing extinction industrial buildings become unusable for some reasons. However historical buildings can reuse thanks to refunctioning/redesigning of them. Therefore, it can be said that redesigning plays a key role in recovering of historical buildings. The process of devolution of the Ottoman Empire started because of protective policies and being behind the industrial progress in the last period of the empire. Even if there were some industrial attempts, they failed to satisfy due to lack of knowledge and equipment. In this text, the economic process of the Ottoman Empire and industrial effects on architecture will be analysed through the medium of extant and rare building "the Lengerhane". One of the most important buildings of our cultural heritage "the Lengerhane", which was redesigned and turned into a museum, shows history of its period, life style and cultural environment. In addition to this, she brings these historical and environmental traces from generation to generation. This study aims to analyse the changes and influencing factors on daily use of the Lengerhane and Hasköy Dockyard, which lost their functions in time and reused as a museum building, in consideration of causal connection.

Keywords: Industry, Industrial Revolution, Industrial Buildings, Redesign, Lengerhane

Tarihi Endüstri Yapılarının Yeniden İşlevlendirilmesi ve Rahmi Koç Müzesi Örneği

Özet

Çağlar boyu üretim ve tüketime dayalı bir düzen bulunmaktadır. Bu düzen ilk başlarda küçük ölçekte olup daha sonraki dönemlerde ise hızla artarak toplumsal ve kültürel değişikliklerin yaşanmasına sebep olan endüstrileşme gibi pek çok sonucu da beraberinde getirmiştir. Kırsal alanlardan kentlere göçün başlamasıyla birlikte çoğalan nüfus yeni sanayi bölgelerinin kurulmasına ve bunun sonucu olarak toplumda büyük değişikliklerin yaşanmasına sebebiyet vermiştir. Dev sanayi yapıları, düşük ücretle çalışan işçi sınıfı ve hızlı üretim yepyeni bir sistemin doğmasını sağlamıştır. Endüstriyel yapılar bu bağlamda tarihsel ve kültürel süreçte oldukça önemli bir yere sahiptir. Günümüzde yok olmaya yüz tutmuş yapılar arasında bulunan endüstri yapıları çeşitli nedenlerle artık kullanılamaz hale gelmişlerdir. Tarihi yapılara çeşitli fonksiyonların yüklenmesiyle birlikte verilen yeni işlevler sayesinde bu binaların yeniden kullanılmasına olanak sağlanmaktadır. Yeniden işlevlendirme bu anlamda tarihi yapıların kazanılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Osmanlı Devletinin son dönemlerinde dünyanın genelinde yaşanan endüstriyel gelişmelere uzak kalması ve içe kapalı bir politika izlemesi sonucu olarak hızlı bir gerileme süreci başlamıştır. Sonrasında bazı endüstriyel girişimlerde bulunulmuşsa da yeterli donanım ve bilgiye sahip olunmadığından başarı sağlanamamış ve Osmanlı Devleti bu anlamda geri planda kalmıştır. Bu çalışmada Osmanlı Devletinin geçirdiği ekonomik süreç ve endüstrileşmenin mimariye olan

etkileri, günümüze ulaşmış ender yapılardan biri olan Lengerhane binası üzerinde ele alınarak incelenecektir. Kültürel Mirasımızın önemli yapılarından biri olan bu yapı işlevlendirilerek kendi döneminin tarihini, yaşam şeklini, kültürel çevreye ait izlerini yansıtmakta ve bu izleri nesilden nesile aktarılmasını sağlamaktadır. Zaman içinde ihtiyaçlar doğrultusunda yeniden işlevlendirilmiş ve özgün işlevini yitirerek müze binası olarak yeniden kullanıma sunulmuş olan Lengerhane ve Hasköy Tersane binasının değişimine ve bugünkü kullanımına etki eden faktörler sebep ve sonuç ilişkisi içerisinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Endüstri, Endüstri Devrimi, Endüstri Yapıları, Yeniden İşlevlendirme, Lengerhane

A Study on the Evaluation of Contemporary Art Museums in the Context of Tourism for Everyone: Case Studies of Central Europe

Selin Yıldız

Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

selinydz@gmail.com

Abstract

The issues for the societies where all people live and receive service equally without discrimination, are growing rapidly nowadays in the world and also studies in the context of Tourism for All are carried out on this principle, too. According to World Health Organization 15% of the world's population is disabled. Disability is now accepted as an "umbrella term", covering impairments, activity limitations, and participation restrictions. New definition of disability including temporary obstacles (new age diseases, pregnancy ,aging, etc) has changed the size of target audience. In addition, the integrity of the tourism chain, which consists of accessible information, accessible transportation, accessible infrastructure and accessible service, has removed Tourism for All from niche market. As an innovative and human-centered design, which serves tourism and cities, Contemporary Art Museum topic has become novelty for working and well educated people with disabilities. It is especially important that these museums have to be accessible and inclusive to serve the public on equal terms. Because the dialogue of contemporary art museums with today's society, distinguishes them from other museums via awareness, interpretation, feedback and interactive education (public programs) and takes the programme beyond the building and collection.

The aim of this study is; to generate ideas about building and urban programming for national museums in the light of comprehensive analysis of the museology practices in Europe considering Tourism for all. Within the scope of the study, tourism practices for all in Vienna, Budapest and Prague were examined, and case studies were applied on contemporary / modern art museums selected in those cities. Physical accessibility of the museums were evaluated according to the Access-audit forms and supported by visual records. After the synthesis of the obtained data, comparative analyzes were done based on accessible tourism principles. This study will provide a comprehensive overview about Museum for All via integrating single building with the urban scale in the light of the Universal Design Principles beyond listing limited current accessibility information about selected museums .

Keywords: Tourism for all, museum, accessibility, design for all, contemporary art museums.

Çağdaş Sanat Müzelerinin Herkes için Turizm Kapsamında Değerlendirilmesine Yönelik bir Araştırma - Orta Avrupa'dan Örnek İncelemeleri

Özet

Dünyada ayırım gözetmeksizin tüm insanların eşit şartlarda yaşayabildiği ve hizmet aldığı toplumlar için çalışmalar hız kazanmakta ve turizm alanında da "herkes için turizm" kapsamında bu ilkeye yönelik gelişmeler yaşanmaktadır. Dünya Sağlık Örgütünün verilerine göre dünya nüfusunun % 15'i engellidir. Günümüzde engelli tanımının genişlemesi ile geçici engeller, yeniçağ hastalıkları, hamilelik ve yaşlılık kapsama alınarak hedef kitlenin boyutu değişmiştir. Bunun yanında erişilebilir bilgi, erişilebilir ulaşım, erişilebilir altyapı ve erişilebilir hizmet içeriğinden oluşan turizm zincirinin bütünlüğü Herkes İçin Turizmi niş pazar olmaktan çıkarmıştır. Turizme hizmet eden ve kentleri ön plana çıkaran, yenilikçi, insan odaklı oluşumlardan biri olarak çağdaş sanat müzeleri dünyada çalışan ve eğitilmiş engelli bireyler için de ilgi çekici hale gelmiştir. Kamuya eşit şartlarda hizmet için bu müzelerin erişilebilir ve kapsayıcı olması ayrıcalıklı önem taşımaktadır. Çünkü çağdaş sanat müzelerini diğer müzelerden ayırtan, günümüz toplumu ile

farkındalık, yorumlama, geri bildirme ve interaktif eğitim (kamusal programları) gibi yollarla diyalogu onları bina ve koleksiyonun ötesine taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı; Avrupa'daki müzecilik uygulamalarının "herkes için turizm" bağlamında kapsamlı analizi ile ülkemizde yeni yapılacak olan müzeler için bina ve kentsel programlama alanında bilgi üretmektir. Çalışma kapsamında Viyana, Budapeşte ve Prag'daki Herkes İçin Turizm uygulamaları incelenmiş, söz konusu kentlerde seçilen 3 adet çağdaş /modern sanat müzesinde saha çalışması yapılmış, elde edilen veriler yorumlanarak karşılaştırmalı analizleri yapılmıştır. Saha çalışması için müzelerin fiziksel erişilebilirlikleri ölçmek amacıyla access-audit formları oluşturulmuş, görsel kayıtlar ile desteklenmiştir. Bu çalışma, incelenen müzelerin erişilebilirlik durumu hakkında sınırlı güncel bilgi vermenin ötesinde Herkes İçin Müze alanında, Evrensel Tasarım İlkeleri ışığında kentsel ve tekil bina ölçeğinde kapsamlı bakış sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Herkes İçin Turizm, Müze, Erişilebilirlik, Kapsayıcılık, Evrensel Tasarım

Konya City in the Context of Belief Tourism

Semiha Sultan Tekkanat^a and Bilge Gazel^b

^a*Necmettin Erbakan University, Department of Urban and Regional Planning, Turkey.*

semihaeryilmaz@gmail.com

^b*Necmettin Erbakan University, Graduate Student of Department of Urban and Regional Planning, Turkey*

bilgegazel@gmail.com

Abstract

All over the world, and which has an important place in Turkey's tourism sector; is a sector that continues to develop and has different alternatives. The changing economic, cultural and social structure of the societies can be seen in the direction of different demands and demands of the people at the same time, coastal, cultural, heritage, tourism alternatives. There are a wide variety of destinations in terms of faith tourism in Turkey. Turkey, the development of tourism policies with the European Union integration process and accelerate efforts to improve these policies. Despite the lack of a common tourism policy in the European Union, efforts have been made to increase the tourism activities of member and candidate countries, and substantial support has been given. Turkey is among the countries that benefit from this support in terms of tourism. Konya, which has been home to different civilizations since ancient times, became the capital of the Seljuk state and became an important city for the country in the Ottoman period. Konya, the church, monastery, mosque, mausoleum, mosque, inn, palace, mound etc. with the structures belonging to different periods, it is important in the country and worldwide. Konya's most important fact under the name of religious tourism is the presence of Mevlana Celalettin Rumi's turbine in Konya, which is interested by people of all beliefs. Konya, Hz. In order to commemorate Mevlana and philosophy, Şeb-i Arus ceremonies held every December are home to thousands of local and foreign tourists. Despite the belief that Konya has the potential of tourism, it seems that it has not reached the worth it deserves at national and international scale. In this study, which is a descriptive analysis, culture and belief tourism is an important value for the city and country in the context of religion and belief tourism is being examined. Konya study tourism potential and "Turkey Tourism Strategy-2023" with the Tourism Action Plan is considered the location of Konya. A conclusion is made for the city by conducting SWOT analysis within the scope of belief tourism that Konya carries a brand name.

Keywords: Tourism, Faith tourism, Culture tourism, Konya, Mevlana

İnanç Turizmi Bağlamında Konya Kenti

Özet

Tüm dünyada ve Türkiye'de önemli bir yere sahip olan turizm sektörü; gelişmeye devam eden ve farklı alternatiflere sahip olan bir sektördür. Toplumların değişen ekonomik, kültürel ve sosyal yapısı aynı zamanda insanların farklı istek ve talepleri doğrultusunda, kıyı, kültür, miras, inanç turizmi vb. turizm alternatiflerini yaygınlaştırmaktadır. İnanç turizmi bakımından Türkiye'de çok çeşitli destinasyonlar bulunmaktadır. Türkiye, Avrupa Birliği'ne uyum süreciyle birlikte turizm politikalarını geliştirmeye ve bu politikaları artırmaya yönelik çalışmalara hız kazandırmıştır. Avrupa Birliği'nde ortak bir turizm politikası olmamasına rağmen, üye ve aday ülkelerin turizm faaliyetlerini artırmaya yönelik atılımlar yapılmış ve önemli oranda destekler verilmiştir. Türkiye de turizm açısından bu desteklerden faydalanan ülkeler arasındadır. İlkçağlardan bu yana farklı uygarlıklara ev sahipliği yapan Konya, Selçuklu devletine başkentlik yapmış ve Osmanlı döneminde de ülke için önemli bir şehir olmuştur. Konya, bünyesinde bulundurduğu kilise, manastır, cami, türbe, mescit, han, saray, höyük vb. farklı dönemlere ait yapılar ile ülke ve dünya genelinde önem taşımaktadır. Konya'nın inanç turizmi adı altındaki en

önemli gerçeği, her türlü inancıya sahip olan insanlar tarafından ilgi duyulan, Mevlâna Celâlettin Rumi'nin türbesinin Konya'da yer almasıdır. Konya, Hz. Mevlâna'yı ve felsefesini anmak amacıyla her yıl aralık ayında düzenlenen Şeb-i Arus törenlerinde yerli ve yabancı binlerce turiste ev sahipliği yapmaktadır. Konya'nın sahip olduğu inanç turizmi potansiyellerine rağmen, ulusal ve uluslararası ölçekte hak ettiği değere ulaşamadığı görülmektedir. Betimleyici bir analiz niteliği taşıyan bu çalışmada; kültür ve inanç turizmi bağlamında kent ve ülke için önemli bir değer olan *Mevlâna* ve inanç turizmi irdelenmektedir. Çalışmada Konya'nın turizm potansiyeli ve "Türkiye Turizm Stratejisi-2023" ile Turizm Eylem Planlarında Konya'nın yeri değerlendirilmektedir. Konya'nın özellikle bir marka değeri taşıdığı inanç turizmi kapsamında SWOT analizi yapılarak kent için bir çıkarsama yapılmaktadır.

Anahtar kelimeler: Turizm, İnanç turizmi, Kültür turizmi, Konya, Mevlâna

The European Union Tourism Policies of Spatial Reflections in Turkey

Semiha Sultan Tekkanat^a and Mustafa Rahman Öncüer^b

^a*Necmettin Erbakan University, Faculty of Engineering and Architecture, Turkey*

semihaeryilmaz@gmail.com

^b*Necmettin Erbakan University, Graduate Student of Department of Urban and Regional Planning, Turkey*

mroncuer@gmail.com

Abstract

Since the establishment of the European Union (EU), it has introduced reforms in many fields for all member and candidate countries to be in the equal standards. With these reforms, it is aimed to reach certain standards by decreasing the inequality in different subjects arising between the countries. While the phenomenon of tourism is not dealt clearly in the first establishment process of the EU, it has been tried to be put forward indirectly through different investment programs and grant schemes. In this context, tourism is thought to be an important tool to increase social and cultural integration.

Strategic plans about nature, culture, sports, hunting, beliefs etc. are prepared in spatial dimensions to create chances for the development of the tourism in Turkey. The EU has increased the importance of cultural tourism in recent period and it is aimed to protect and sustain the world cultural heritage in cooperation with the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). On the other hand, "Field management plan" which has prepared in line with the concept of sustainability and the balance of protection-use-survival is tried to be carried out together in Turkey as well. The studies for the development of the tourism cases in Turkey are examined with the help of the reflections of decisions taken in tourism action plans and structural funds, which are part of the development process of EU tourism policies. EU candidate Turkey is in the process of becoming prepared in private and discussed the process of implementing tourism policies are discussed. In the study; EU tourism policy and prepared for the growing tourism demand, "Turkey Tourism Strategy 2023" located in the direction of sustainable tourism destination and tourism action plan prepared in the sub-scale and size of the protection of UNESCO in accordance with the directives of policies implemented in Turkey are assessed.

Keywords: The European Union, Turkey, Tourism, UNESCO, Protection

Avrupa Birliği Turizm Politikalarının Türkiye’de Mekânsal Yansımaları

Özet

Avrupa Birliği (AB) kurulduğu tarihten itibaren üye olan ve üye olmaya aday ülkelerin eşit standartlarda olabilmesi adına birçok alanda uzmanlaşarak reformlar getirmiştir. Bu reformlarla birlikte ülkeler arasında ortaya çıkan farklı konulardaki eşitsizlik azaltılarak belirli standartlara ulaşmaları hedeflenmiştir. Turizm olgusu AB'nin ilk kuruluş sürecinde net olarak ele alınmazken, süreç içerisinde, dolaylı yoldan farklı yatırım programları ve hibe programları dâhilinde öne çıkarılmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda turizmin birlik kapsamında sosyal ve kültürel bütünleşmeyi artıran önemli bir araç olduğu düşünülmektedir. Türkiye’de doğa, kültür, spor, avcılık, inanç vb. konularda mekânsal boyutta irdelenen stratejik planlar hazırlanarak turizmin gelişmesine olanak sağlanmaktadır. AB'nin son dönemde kültür turizmine verdiği önem artarken, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu (UNESCO) işbirliği ile dünya kültür mirasının korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması hedeflenmekte, buna paralel olarak Türkiye’de de sürdürülebilirlik kavramı doğrultusunda hazırlanan "alan yönetim planı" ile koruma-kullanma-yaşatma dengesi birlikte yürütülmeye çalışılmaktadır. Bu çalışmada, AB turizm politikalarının gelişim sürecinin bir parçası olan turizm eylem planlarında alınan kararların ve yapısal fonların

mekâna yansımaları doğrultusunda, Türkiye'nin turizm olgusunun gelişmesine yönelik olarak yapılan çalışmalar incelenmektedir. AB'ye aday olma sürecinde olan Türkiye özelinde hazırlanan ve uygulama sürecinde ele alınan turizm politikaları irdelenmektedir. Çalışmada ayrıca; AB turizm politikaları ve gelişen turizm taleplerine ilişkin olarak hazırlanan "Türkiye Turizm Stratejisi 2023"te yer alan sürdürülebilir turizm hedefi doğrultusunda alt ölçeklerde hazırlanan turizm eylem planları ve UNESCO direktifleri doğrultusunda uygulanan koruma boyutunun Türkiye'deki politikaları değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Türkiye, Turizm, UNESCO, Koruma

Determination of Farm Tourism Potential of Kastamonu Province

Sevgi Öztürk^a and Öznur Işınkaralar^b

^aKastamonu University, Department of Landscape Architecture, Turkey

sevgiozturk37@gmail.com

^bKastamonu University, Department of City and Regional Planning, Turkey

obulan@kastamonu.edu.tr

Abstract

Farm tourism, which is generally considered as rural tourism in Turkey, has developed as an alternative approach to mass tourism. Farm tourism is intertwined with ecotourism, agro tourism and rural tourism. The decisive feature from agro and rural tourism, however, is that it provides accommodation in farmhouses and enables the experience of the farm order. In this context, this study was carried out within the scope of Kastamonu Central District and Daday District, which are rich in terms of rural tourism activities. In the study, SWOT analysis was carried out to highlight the strengths and potentials of the farm tourism enterprises in the region and to present suggestions by showing weaknesses and problems. According to the analysis, the geographical features of the area, undisturbed natural environment, existing enterprises and rich local cuisine are the main strengths. On the other hand, lack of adequate promotion and marketing, lack of qualified labor force and weak transportation infrastructure constitute the main weaknesses. The entity of the existing farms and the university in the city and the presence of the tourism faculty are the most important opportunities. Nevertheless, unconscious of locals and the short season with current activities considered threat to farm tourism.

Keywords: Farm Tourism, Tourism Potential, SWOT, Kastamonu, Daday

Kastamonu İli Çiftlik Turizmi Potansiyelinin Belirlenmesi

Özet

Ülkemizde genellikle kırsal turizm kapsamında ele alınan çiftlik turizmi, kitle turizmine alternatif bir yaklaşım olarak gelişmiştir. Çiftlik turizmini, ekoturizm, agro turizm ve kırsal turizmden ayrı düşünmek mümkün değildir. Ancak diğer turizm çeşitleri ile karşılaştırıldığında belirleyici özelliği, çiftlik evlerinde konaklama imkanı sunması ve çiftlik düzeninin ortaya koyduğu deneyimlere imkan sağlamasıdır. Bu bağlamda çalışma, kırsal turizm aktiviteleri açısından zengin olan Kastamonu İli Merkez İlçe ve Daday İlçesi kapsamında ele alınmıştır. Çalışmada, bölgede bulunan çiftlik turizm işletmelerinin güçlü yönlerinin ve potansiyellerinin ön plana çıkartılması, zayıf yönlerinin ve sorunlarının ortaya konularak öneriler getirilmesi amacıyla SWOT analizi yapılmıştır. Yapılan analize göre, bölgenin coğrafi özellikleri, bozulmamış doğal çevresi, alanda yer alan mevcut işletmeler ve yörenin zengin yerel mutfağı temel güçlü yönlerini oluşturmaktadır. Öte yandan, çiftlik turizmi bağlamında tanıtım ve pazarlama eksikliği, yeterli nitelikli işgücünün bölgede yer almaması ve ulaşım altyapısının zayıf olması başlıca zayıf yönleri olarak tespit edilmiştir. Şehrin çiftlikler açısından zengin bir yapıya sahip olması, üniversitenin ve turizm fakültesinin varlığı çiftlik turizmi açısından en önemli fırsatlardır. Bununla birlikte, yöre halkının bilinçsiz olması ve mevcut faaliyetler göz önüne alındığında sezonun kısa olması çiftlik turizmine karşı ana tehdit unsurlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Çiftlik Turizmi, Turizm Potansiyeli, SWOT, Kastamonu, Daday

Evaluation of Historical Environment Renewal Processes by Users: The Case of Şehreküstü-Gaziantep

Sevgi Öztürk^a, Öznur Işınkaralar^b and Özge Vural^c

^aKastamonu University, Department of Landscape Architecture, Turkey

sevgiozturk37@gmail.com

^bKastamonu University, Department of City and Regional Planning, Turkey

obulan@kastamonu.edu.tr

^cKastamonu University, Graduate Student of Landscape Architecture, Turkey

zgevr@gmail.com

Abstract

The residential areas in the historical texture is being damaged because of rapid urbanization, growing economic needs, rising land prices and increasing population. In this process, the importance attached to the conservation practices to turn over historical structures and historical values that various occupational disciplines coexist has also increased. In this study, Şeyh Fettullah Street in Şehreküstü Area of Şahinbey District in Gaziantep, and the registered structures in Şeyh Fettullah Street and Şeyh Fettullah Park were examined within the scope of historical environmental conservation and renewal processes. A survey on historical textures with area users was also conducted. According to the survey results, the historic components to be preserved were mosque (40%), castle (32%), historical houses (28%), local food (24%) and traditional costumes (20%). Important findings of study are; projects are important to protect an area and there is the necessity of acquiring historic components in these areas to city using the private sector investments and considering the conservation-use balance. Another consequence of this study is that plants, ground materials and urban furniture are not suitable for the local area. The study suggests that the renewal studies should be organized more in harmony with the historical texture.

Keywords: Historical Environment, Renewal, Conservation, Gaziantep, Şehreküstü

Tarihsel Çevre Yenileme Uygulamalarının Kullanıcılar Tarafından Değerlendirilmesi: Şehreküstü-Gaziantep Örneği

Özet

Tarihi dokunun yoğun olduğu yerleşim alanları, hızlı kentleşme, büyüyen ekonomik gereksinimler, arazi bedellerinin yükselmesi, artan nüfus gibi sebeplerden dolayı bozulmaya uğramaktadır. Bu süreçte tarihi yapıların ve tarihi değerlerin korunması için çeşitli meslek disiplinlerinin bir arada bulunduğu koruma çalışmalarına verilen önem de artmıştır. Bu çalışmada, Gaziantep İli Şahinbey İlçesi Şehreküstü Bölgesi olarak bilinen Şeyh Fettullah Sokağı ve bu sokakta bulunan tescilli yapılar ile Şeyh Fettullah Parkı'nın tarihi dokusu, tarihi çevre koruma ve yenileme çalışmaları kapsamında irdelenmiştir. Ayrıca alan kullanıcıları ile tarihi doku hakkında anket çalışması yürütülmüştür. Anket sonuçlarına göre, korunması gereken tarihi bileşenler sırasıyla cami (%40), kale (%32), tarihi evler (%28), yerel gıda (%24) ve geleneksel kıyafetler (%20) çıkmıştır. Alanı korumak için proje çalışmalarının önemli olduğu, alanda yer alan tarihi bileşenlerin özel sektör yatırımları ile koruma-kullanma dengesi göz önünde bulundurularak kente kazandırılması gerekliliği çalışmanın önemli bulgularındandır. Katılımcılar alanda kullanılan bitkilerin, zemin malzemesinin ve kent mobilyalarının yöreye uygun olmadığını düşünmektedir. Yapılan çalışma kullanıcıların yapılan yenileme çalışmaların tarihi doku ile daha uyumlu olarak düzenlenmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tarihi Çevre, Yenileme, Koruma, Gaziantep, Şehreküstü

The Importance of Physical Features of Kitchens in Touristic Mansion Houses

Sibel Ayyıldız

Karabük University, Eflani Vocational School, Turkey

sibelayyildiz@karabuk.edu.tr

Abstract

One of the important places where supply the physiological, psychological and social life needs is the kitchen. In the historical development process the kitchen has always played an important role in terms of both economic and socio-cultural that used with the special equipments and gear. Safranbolu, which preserved the traditional architecture, was taken to the World Heritage List in 1994 by UNESCO. Safranbolu, that is one of the well-preserved examples of Turkish urban history, has become one of the cultural heritage tourism centers. The purpose of this study is to examine in terms of physical, psychological, occupational safety and ergonomics the kitchen structure of Safranbolu mansions which are mostly turned into tourist enterprises. Moreover, it is aimed to compare with the kitchens used in the past and the kitchens used by the businesses today in terms of physical conditions. In this research made by qualitative research method, in-depth interview method was used as data collection tool. Snowball sampling method was used in selecting the sample. Face-to-face interviews were conducted with 12 different mansion business manager in the city of Safranbolu, adhering to the semi-structured interview form. Descriptive analyzes were made by categorizing the data obtained from observations and interviews made at the mansion establishments. According to findings; the main kitchens of Safranbolu houses are located on the top floor. These areas, which are called as a "aşıevi", are located right next to "sofa" where the family eats. In the section called as "Hayat", the "kazan ocakları" area is located in a bigger kitchen structure where banquet dishes, bread making and winter foods are made. The kitchens of the Safranbolu mansions, which are now turned into business areas, have been taken to the lowest places where called as "hayat" and "müştemilat". Most of the kitchens revised by businesses are equipped with industrial equipment. The kitchens and "kiler" located in the mansion have been converted by the business managers into a room where the guest can stay. While Safranbolu mansions used to have natural lighting and ventilation, revised kitchens have more technological lighting and ventilation equipment. It has been determined that the revised kitchens are suitable for ergonomic, psychological and occupational safety conditions.

Keywords: Kitchen, Touristic Mansion Establishments, Safranbolu Kitchen Architecture

Turistik Konak İşletmelerinde Mutfakın Fiziksel Koşullarının Önemi; Safranbolu Yöresel Mutfak Mimarisi Üzerine Bir Araştırma

Özet

Fizyolojik, psikolojik ve sosyal yaşam ihtiyaçlarını karşılayan önemli mekanlardan biri de mutfaktır. Mutfak tarihsel gelişim süreci içinde özel donatısıyla ve kullanılan ekipmanlarıyla hem ekonomik hem de sosyo kültürel açıdan daima önemli bir rol oynamıştır. Geleneksel mimariyi yaşatan Safranbolu UNESCO tarafından 1994'de Dünya Miras Listesine alınmıştır. Türk kentsel tarihinin iyi korunmuş örneklerinden biri olan Safranbolu, kültürel miras turizm merkezlerinden biri haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, büyük bir kısmı turistik işletmelere dönüştürülen Safranbolu konaklarının mutfak yapısını fiziksel, psikolojik, iş güvenliği ve ergonomik açıdan incelemektir. Ayrıca çalışmada, eskiden kullanılan konak mutfakları ile günümüzde işletmeler tarafından kullanılan mutfakların fiziksel koşullar bakımından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Nitel araştırma yöntemi ile yapılan bu çalışmada, veri toplama aracı olarak derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmıştır. Örneklem seçiminde kartopu örneklem yöntemi kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formuna bağlı kalınarak, Safranbolu ilçesinde bulunan 12 farklı

konak işletmecisi ile yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Konak işletmelerinde yapılan gözlemler ve görüşmelerden elde edilen veriler katagorize edilerek betimsel analizler yapılmıştır. Elde edilen bulgulara göre; Safranbolu evlerinin ana mutfakları üst katta yer almaktadır. "Aşevi" olarak da adlandırılan bu alanlar ailenin yemek yediği "sofa"nın hemen yanında yer almaktadır. "Hayat" olarak isimlendirilen yerde bulunan "kazan ocakları" alanı ise ziyafet yemekleri, ekmek yapımı ve kışlık yiyeceklerinin yapıldığı daha büyük bir mutfak yapısında yer almaktadır. Günümüzde işletme alanlarına çevrilen Safranbolu konaklarının mutfakları en alt kata, "hayat" ve "müştemilat" denilen yerlere alınmıştır. İşletmelerin revize ettiği mutfakların çoğu endüstriyel ekipmanlarla donatılmıştır. Konaklarda bulunan mutfak ve "kiler", çoğu işletmeci tarafından müşterilerin kalabileceği odalara dönüştürülmüştür. Safranbolu konakları eskiden doğal aydınlatma ve havalandırmaya sahipken, revize edilen mutfaklar daha teknolojik aydınlatma ve havalandırma ekipmanlarına sahiptir. Revize edilen mutfakların ergonomik, psikolojik ve iş güvenliği koşullarına göre uygun olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mutfak, Turistik Konak İşletmeleri, Safranbolu Mutfak Mimarisi

An Examine the Architectural Identity in the Transformation of Historical Caravanserais into Tourism Buildings By Re-Used

Sinem Tapkı

Bozok University, Faculty of Engineering and Architecture, Turkey

sinem-tapki@hotmail.com

Abstract

The phenomenon of globalization that is lived today affects the social structure. This change reflects to our cities, living spaces and architecture. The use of structures that have lost their existing function as hotel purposes is a common situation today. In historical cities, the necessity of increasing the bed capacity in the existing urban structure and especially in city centers, the difficulties of finding empty land have made the use of existing buildings to the foreground. The protection of identity is ensured with the sustainability of the constructions. The most effective way of conservation is to provide the participation of the structures to daily life. The main problem at this point is that protection phenomenon and tourism are the most contradictory factor in the restructuring process of the structures. This problem may cause negative consequences on architecture and urban identity. Preservation of identity in tourism structures that have undergone function transformation is important in terms of the structures to be a product of time, to give information about the moment of life, to transform, to provide historical continuity and to be transferred on to future generations. The identity concept in the tourism structures that have undergone function transformation may be damaged by the interventions, mass attachments, spatial arrangements and materials. These structures which have reached today have been equipped with new functions and brought to the life for the purpose of protecting and meeting the tourism need. The study in this context, the structure changed its function and became a hotel in the original functional caravanserai have been analyzed. The study; being hotels of the selected buildings reveal how their identity values are protected and how they are protected if they are preserved. Hotels which is in this coverage are reviewed and also reviewed in the scope of Layout plan decisions, plan schema, carrier system, facade. Caravanserai meets the hotel function of the period in which they were built. These buildings have been re-used to provide the modern hotel conditions and to be used as accommodation facility which is the old function and the spatial organizations are examined. To achieve this purpose; the concept of identity has been researched, the importance of the concept of identity in architecture has been emphasized, evaluation criteria have been established in the protection of identity concept. In this direction, it has been tried to determine to which extent the alterations are in harmony with the original structure and to what extent it has been preserved the continuity of the identity formation in the scope of re-functioning. Whether identity of the constructs has changed, if it has changed, how it has changed is determined by the assessment criteria in the layout plan, in the plan scheme, in the carrier system, on the facade. Examples of selected tourism structures reveal which identity traces are protected or which identity traces are deleted.

Key words: Identity, Tourism Building, Re-Use, Architectural Identity, Caravanserai

Identified Destinations with Their Colors: Bo-Kaap/Cape Town Example

Süheyla Birlik

Karabuk University, Faculty of Architecture, Turkey

suheylabirlik@karabuk.edu.tr

Abstract

Destinations, which are accepted to be privileged by settlements having different beauties along with colorful features, have managed to enter travel lovers' itineraries with their own natural and social formations as well as hand-made architectural structures and streets and have turned into touristic attraction centers. These popular places; having walls that are painted with iridescent different pastels or lively colors resembling rainbows, offering a visual feast and making a tremendous impact, are like open air museums and can be characterized as places that should be visited. Because their array of bright colors and patterns; visualizing a child's -exceptional- imagination, and refreshing and energizing the human beings, have been enchanting the visitors and giving life to sceneries -photo frames and artistic paintings-, one more beautiful than the other. The number of small but charming, peaceful and fairytalelike destinations that decorate urban architectures with their colorful images and enhance the life quality is not insignificant. Bo-Kaap (Cape Town-South Africa) is only one of those destinations where the coloring movement is born and traditionalized and is mostly related to a tale. Therefore, its colored buildings which are unique to local architecture are also of interest from semantic point of view. Bo-Kaap, a slope settlement known as the Muslim quarter of Cape Town, has earned popularity with its unique architecture, brightly painted houses, and cobbled streets. In the 1700's, the Dutch banished thousands of Malaysian, Indonesian, and mostly Muslim Malay people to South Africa (Cape Cape) which was their colony, and in 1900 they spared the Bo-Kaap region for descendants of these slaves. In 1990s, racial discrimination was brought to an end in the country and the people of Bo-Kaap painted their white-colored houses with beautiful colors in order to forget their enslavement period and to celebrate the Ramadan. Nowadays, it has become a tradition to paint the houses every Ramadan and when the color of houses begins to fade. Bo-Kaap still maintains the characteristics of being a neighborhood that immediately makes feel its charm with its buildings lined up side-by-side -almost without any gap left-, its traditional clothes, warm-hearted people and even traditional food. This study, which will be conducted within the scope of colored cities, is about some settlements and the Bo-Kaap Quarter that I visited.

Keywords: Identity, Colorful Cities, Bo-Kaap

Renkleri ile Kimliklenmiş Destinasyonlar: Bo-Kaap/Cape Town Örneği

Özet

Farklı güzelliklere sahip yerleşimlerden rengârenk olma özellikleri ile ayrıcalıklı oldukları kabul edilen destinasyonlar, kendine özgü doğal ve toplumsal formasyonlarının yanısıra insan eli ile üretilmiş yapıları ile seyahat severlerin rotasına girebilmiş, turistik çekim merkezleri haline dönüşmüşlerdir. Yüzeyleri gökkuşağından rol çalan farklı pastel ya da cıvılcıvılcı renklerle boyanmış, âdeta görsel şölen sunan ve ses getiren bu gözde popüler mekânlar, birer açık hava müzesi gibi olup, mutlaka görülmesi gereken yerler olarak nitelendirilebilirler. Çünkü -alışılmışın dışında- bir çocuğun hayalini canlandıran, insanın içini ısıtan-ferahlatan ve insana enerji veren renk cümbüşü ile gün yüzüne çıkmış dokuları ziyaretçilerini büyülemekte; birbirinden güzel manzaralara -fotoğraf karelerine ve sanatsal tablolarına- hayat vermektedirler. Buldukları alanlarda şehir mimarilerini rengârenk görüntüleriyle süsleyen, bir çeşit yaşam kalitesini arttıran küçük ama sevimli-sempatik, huzur dolu ve masalsi destinasyonların sayısı dünya çapında az denemeyecek kadardır. Bo-Kaap (Cape Town-Güney Afrika), renklendirme hareketi ekseriya bir hikâyeye bağlı doğan ve gelenekselleştirilen bu destinasyonlardan sadece biridir; dolayısıyla, yerel

mimarisine has renkli yapıları semantik açıdan da ilgi toplamaktadır. Bir yamaç yerleşimi olan Bo-Kaap, Cape Town'un Müslüman mahallesi olarak bilinir; özgün mimarisi, parlak renkli evleri, Arnavut kaldırımlı sokakları ile popülerlik kazanmıştır. 1700'lü yıllarda Hollandalılar, Malezya, Endonezya gibi ülkelerden binlerce ve çoğunlukla Müslüman Malay halkını sömürgesi Güney Afrika'ya (Ümit Burnu/Cape Town) köle olarak sürmüşler ve 1900'lü yıllarda Bo-Kaap bölgesini bu kölelerin soyundan gelenlere ayırmışlardır. 1990'larda ülkede ırk ayrımcılığı sona erdirilmiş; Bo-Kaap halkı da hem esaretlerini unutabilmek hem de Ramazan kutlamaları için beyaz renkli olan evlerini birbirinden güzel renklere boyamışlardır. Günümüzde evlerin rengi solmaya başladığında ve hatta her Ramazan ayında evleri boyamak, bir gelenek haline gelmiştir. Bo-Kaap, -neredeysen hiç boşluk bırakılmadan- yan yana dizilmiş rengârenk yapılarından yöresel kıyafetli sıcakkanlı insanlarına ve dahi geleneksel yemeklerine kadar cazibesini hemen hissettiren bir semt olma özelliğini hâlâ korumaktadır. Renkli şehirler kapsamında araştırılacak bu çalışma, bazı yerleşimler ve Bo-Kaap Mahallesi üzerinedir.

Anahtar Kelimeler: Kimlik, Renkli Şehirler, Bo-Kaap

A Tourism Building from 1960's and Its Effects on Burdur: Çendik Motel and Facilities

Ülkü Çelebi Gürkan

Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Engineering and Architecture, Turkey

ulku.celebi@gmail.com

Abstract

Architectural heritages form an important part of cultural heritage of people and also serve as a source for obtaining information about the history of that place. Considering the scarcity of accommodation and tourism buildings constructed in the 1960's, it has become necessary to analyse these buildings as architectural and cultural heritage. In this sense, Çendik Motel and facilities which is the subject of this study is more than a roadside accommodation building due to its features. Çendik Motel is located in the place called "Beach Region" on Burdur Lakeshore which is in the southwest of Burdur. Within the scope of recreation studies of Burdur Lakeshore, two-stage construction plan studies were carried out according to decision of Provincial Bank in 1954. In this sense, Aktaş Beach (Çendik Beach) was opened with its casino and 30 changing rooms, later on in 1960's other hotels and social facilities were also constructed by private sector or by the state. Çendik Motel which was constructed by the Ministry of Public Works and Settlement in 1966 is the first touristic facility of Burdur and it is an important and famous facility of the region. It has been touchstone in the history of tourism of city and development of its region. The motel was named after Çendik Village which it is located on. Apart from two-floor accommodational unit with 18 rooms, there was one Çendik Casino and beach facilities in the body of facility which founded on 28.000 m² area. Prismatic forms of accommodational unit are formed by arranging the rooms in 45-degree angle on a half-open corridor so that they can make use of the lake view as much as possible. Linear plan scheme reflects on the facades of building. The horizontal mass was articulated with quadrant shaped balconies on the northwest facade which overlooks the lake. In the sloping land are between motel and lake, there are changing rooms and showers made with natural stone and platforms in different elevations to get into the lake. When the construction is evaluated in the sense mass plastic, it reflects the modernist effect of the period it was built with its rational construction masses and plan-facade organization, emphasis of horizontality at accommodation unit, flat roofs, simple balcony parapets. The facility still serves as hotel today. Apart from it architectural language and spatial pattern, Çentik Motel has become a milestone for Burdur in social and cultural sense, served to the locals by providing a place for social and cultural activities. Together with the construction of the facility Burdur Lake had impact on city life directly, and as a result of the increase of this attraction; summer houses were built in the southwest of the city.

The aim of this study is to analyse the architectural, urban and cultural characteristics of the building in the light of economic terms, tourism policies and architectural perception of the period through information and documents obtained. The study is composed of three main sections. In the first section which forms the infrastructure of study, in the sub-section of tourism and architecture relation in our country, 1960's when Çendik Motel was built were analysed specific to Burdur city and the construction process of motel was analysed. In the second section spatial characteristics and architectural qualities of the building was analysed in details. In the third section, the support of Çendik Motel on city life of the period was analysed with documents, photographs and verbal history studies. Despite interventions through time, Çendik Motel sustains its original architectural language and reflects traces of that period on today with its construction date and architectural characteristics. Çendik Motel is one the limited examples of tourism buildings which was built in 1960's, the period when the importance of tourism was comprehended in Turkey. It is thought that Çendik Motel has an important place among tourism buildings of Republican Period with its architectural characteristics that refer to international style.

As a result of the study it was concluded that Çendik Motel and facilities should be registered and protected as a modern architectural and cultural heritage with all these qualities.

Keywords: Tourism, Accommodation Buildings, Motel, Burdur

1960'lı Yıllardan Bir Turizm Yapısı ve Burdur Kentine Etkileri: Çendik Motel ve Tesisleri

Özet

Mimari miras varlıkları toplumlara ait kültürel mirasın önemli bir bölümünü oluştururken, bir yerin tarihi ile bilgi edinmede birer kaynak teşkil etmektedir. 1960'lı yıllara ait turizm ve konaklama yapılarının azlığı göz önüne alındığında bu yapıların birer mimari ve kültürel miras varlığı olarak incelenmeleri gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda çalışmanın konusunu oluşturan Çendik motel ve tesisleri sahip olduğu nitelikleri ile bir yol kenarı konaklama yapısından daha fazlasıdır. Çendik Motel Burdur kentinin güneybatı yönünde Burdur Gölü kıyısında Plaj Bölgesi olarak adlandırılan mevkide yer almaktadır. İller Bankası'nın 1954 yılı kararına göre Burdur Gölü kıyısının düzenleme çalışmaları kapsamında Plaj bölgesinin şekillendirilmesi için iki aşamalı imar planı çalışmaları yürütülmüştür. Bu kapsamda 1955 yılında gazinosu ve 30 adet soyunma kabiniyle birlikte Aktaş Plajı (Çendik plajı) açılmış, daha sonra ise 1960'lı yıllarda bölgede özel sektör ve devlet eliyle oteller ve sosyal tesisler inşa edilmeye başlanmıştır. 1966 yılında Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca yaptırılan Çendik Motel Burdur'un ilk turizm işletmelerinden olup, yörenin önemli ve bilinen bir tesisidir. Kentin turizm tarihinde ve yer aldığı bölgenin gelişiminde mihenk taşı olmuştur. Motel adını sınırları içerisinde bulunduğu Çendik köyünden almaktadır. 28.000 m2 alan üzerine kurulan yapı bünyesinde toplamda 18 odanın yer aldığı iki katlı konaklama birimi yanında Çendik gazinosu ve plaj tesisleri yer almaktadır. Prizmatik formlu konaklama birimi odaların yarı açık bir koridor üzerine, göl manzarasından olabildiğince yararlanacak biçimde 45 derecelik açıyla yan yana dizilmesiyle meydana gelmiştir. Doğrusal plan şeması yapının cephesine yansımaktadır. Göle bakan kuzeybatı cephesinde yatay kütle çeyrek daire şeklindeki balkonlar ile hareketlendirilmiştir. Motel yapısı ile göl arasında kalan eğimli alanda doğal taş malzeme kullanılarak yapılmış soyunma kabinleri, duş birimleri ve göle girmek için farklı kotlarda platformlar yer almaktadır. Yapı kütle plastiği açısından değerlendirildiğinde rasyonel yapı kütleleri ve plan-cephe organizasyonu, konaklama birimindeki yataylık vurgusu, düz çatıları, sade balkon korkulukları ile inşa edildiği dönemin modernist etkisini taşımaktadır. Tesis günümüzde otel olarak hizmet vermeye devam etmektedir. Çendik motel mimari dili ve mekânsal örüntüsünün yanında işletme olarak Burdur kenti için sosyal ve kültürel anlamda önemli bir dönüm noktası olmuş, sosyal ve kültürel etkinliklere mekân sağlayarak kent halkına hizmet vermiştir. Tesisin inşa edilmesiyle birlikte Burdur gölü kent yaşamını doğrudan etkilemiş, bölgenin çekiminin artması sonucunda kentin güneybatı bölümünde yazlık olarak kullanılan sayfiye konutları yapılmaya başlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı ulaşılabilen bilgi ve belgelerle yapının mimari, kentsel ve kültürel özelliklerinin dönemin ekonomik durumu, turizm politikaları ve mimari anlayışı ışığında irdelenmesidir. Çalışma üç ana bölümden oluşmaktadır. Çalışmanın altyapısını oluşturan ilk bölümde ülkemizde turizm ve mimarlık ilişkisi alt kesitinde Çendik motelin inşa edildiği 1960'lı yıllar Burdur kenti özelinde irdelenerek motelin inşa süreci araştırılmıştır. İkinci bölümde yapının mekânsal özellikleri ve mimari nitelikleri ayrıntılı biçimde incelenmiştir. Üçüncü bölümde ise belgeler, fotoğraflar ve sözlü tarih çalışmalarıyla Çendik motelin dönemin kent yaşamına katkısı irdelenmiştir. Zaman içinde yapılan müdahalelere rağmen özgün mimari dilini koruyan Çendik motel, yapım tarihi ve mimari özellikleri ile dönemin izlerini günümüze aktarmaktadır. Türkiye'de turizmin öneminin kavranmaya başladığı 1960'lı yıllarda inşa edilen turizm yapılarının ülkemizdeki kısıtlı örneklerinden biri olan Çendik Motel'in uluslararası üsluba atıf yapan mimari karakteriyle Cumhuriyet dönemi turizm yapıları arasında önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir. Çalışma sonucunda Çendik motel ve tesislerinin sahip olduğu tüm bu nitelikleri

ile birlikte bir modern mimari ve kültürel miras varlığı olarak belgelenmesi ve korunması gerektiği kanısına varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Turizm, Konaklama Yapısı, Motel, Burdur

Concerning a Conceptual Displacement: Architecture (and) Tourism

Ülkü Özten

Osmangazi University, Faculty of Architecture, Turkey

info@ulkuozten.com

Abstract

Architecture and build environment (i.e. cities, towns) have always been attraction nodes for people; actually, even before the modern notion of “tourism” was conceptualized and before tourism became an enormous worldwide industry, people are known to be attracted to such places with special or unique characteristics. What we are referring are the buildings or environments those were the parts of human historical or cultural heritage, whether still alive or, in some cases already lost their original use, meaning and symbolism, their people, or even the culture within which they were arisen. These are the products of time, the human history. On the other hand, although “attraction,” “magnificence,” “impression” might be perfectly legitimate terms to use to describe these buildings, to a date architecture’s corporation with “tourism” in the modern sense was never direct (or if we prefer designed or planned). As the tourism started to become a serious industry, architecture became an important ally for it and an active and a powerful agent/tool rather than a passive entity. The beginning of the 21st century marked a new type of corporation between tourism and architecture. Virtually it all started with one building (Guggenheim museum)changed the fate of a dying city (Bilbao), followed by China opened itself to architectural experimentation: it became playground for the architects, to reconstruction: before the Olympics almost whole central Beijing were razed down and built up with the global=Western standards, then to simulacra: they started to build replicas of the existing monuments not only single buildings even whole districts. Meanwhile, elsewhere in the middle of the desert a whole city was raising up from scratch. All these suddenly became paradigms for tourism-architecture incorporation and they started to “encourage” and “legitimize” similar approaches. The transformations yielded into a phenomena perhaps best described as architecture tourism. Traditionally architecture has always been an interest for tourism but this time the difference is while once it was visiting a building precisely designed as architecture , now it is more about visiting a building precisely designed to be “visited” or even viewed (Recently Hong Kong municipality provided ready-made selfie points, even giving angle and directions, for the visitors that would provide the best view of the architecture). From the architectural point of view, architecture was once conceived and evaluated within the framework of concepts such as form (or morphology), context, meaning, function, program, environment, sustainability, spatial qualities, not even to mention architecture’s social responsibilities, will towards greater good and public wellness, now it is very hard to describe and evaluate this new “touristic” architecture with these concepts. Form is only important to the degree it serves to the element of surprise; morphology must be unprecedented; context is an old-fashioned notion that deserves to die (Rem Koolhaas); environment and sustainability is only there as an empty jingles; spatial qualities and function, all dominated by the external appearance is not an issue at all; what was left from the external shell is more than enough. Instead, new buildings are tended to be referred to and described in terms of concepts such as “themed environments/ buildings,” “marketing”, “market share,” “profit,” “tourist attraction, spectacle,” “branding,” “simulacra” and “replicas,” so on so far pointing to a different conceptual framework.

This situation, apparently a “conceptual displacement,” identifies a displacement also in our understanding and evaluation of architecture. This portrait of a recent phenomenon is being (and might be) discussed from various viewpoints. The present study on the other hand takes abovementioned “conceptual shift” and examines the present situation in the light of the original

set in comparison with the newly developed conceptual framework with relation to both set's influence on our conception of architecture as well as our evaluation of it.

Keywords: Architecture Tourism, Conceptual Displacement, Marketing, Globalization

Kavramsal Bir Kayma Hakkında: Mimarlık (ve) Turizm(i)

Özet

Mimari eserler ve yapılı çevre (örneğin kentler ve yerleşimler) her zaman insanlar için çekim noktaları olagelmışlerdir. Henüz modern "turizm" nosyonu kavramsallaştırılmadan ve turizm küresel bir endüstri haline gelmeden önce bile insanların özel ve biricik nitelikli bu türde yerleri ziyaret etme eğilimi olduğu bilinir. Burada atıfta bulunulan, halen yaşar durumda, ya da kimi durumlarda orijinal kullanımlarını, anlamlarını ve sembolizmalarını, halklarını, hatta içine doğdukları kültürleri kaybetmiş bile olsalar, insan tarihinin ve kültürel mirasının parçası olan mimari eserler ve yapılı çevrelerdir. Diğer yandan, "çekim," "muhteşemlik," "etki" gibi kavramların bu gibi yapıları tanımlamak için kullanılması son derece olağan, belli bir tarihe kadar mimarlığın turizmle modern anlamda birlikteliği doğrudan (ya da tasarlanmış/planlanmış) olmamıştır. Turizmin ciddi bir endüstri olmaya başlamasıyla birlikte mimarlık önemli bir müttetik; pasif bir değerden çok aktif ve güçlü bir temsilci/araç haline gelmiştir. 21. Yüzyılın başı turizmle mimarlık arasında yeni türde bir birlikteliğe şahitlik eder. Görünüşte her şey tek bir binanın (Guggenheim müzesi) ölmekte olan bir kentin (Bilbao) kaderini değiştirmesiyle başlar. Bunu Çin'in kendisini mimari deneyseleliğe açması ve mimarların oyun havuzu haline getirerek Olimpiyatlardan önce bütün bir Pekin merkezini yıkıp, küresel =Batı standartlarında yeniden inşa ettikten sonra da simulakra'ya açmasını takiben dünyanın farklı yerlerinde yer alan mimari eserlerin ve hatta bütün çevrelerin birebir kopyalarının inşa edilmesi takip eder. Bu sırada çölün ortasında bir kent sıfırdan yükselmektedir. Bu gibi öncü örnekler günümüz turizm-mimarlık ilişkisi için hızlıca bir model oluşturur ve benzeri yaklaşımları teşvik edip "geçerli" kılmaya başlarlar. Bu dönüşümler belki de en iyi "mimarlık turizmi" olgusuyla nitelendirilebilir. Geleneksel olarak mimarlık her zaman için turizmin ilgi alanı olagelmıştır, ancak bu durumda fark, mimari amaçlarla inşa edilmiş bir binayı ziyaret etmekle "ziyaret edilmek için" ve hatta bir heykel gibi sadece görülmek için tasarlanmış bir binayı ziyaret etmek arasındaki fark olarak kendini gösterir (Son dönemde Hong Kong yönetimi önceden hazırlanmış ve çekim için aç ve doğrultuyu bile veren özçekim noktaları belirlemiştir). Mimarlık bir zamanlar biçim (ya da morfoloji), bağlam, işlev ve program, çevre, sürdürülebilirlik, mekânsal nitelikler, gibi mimarlık denkleminin önemli bileşenleri çerçevesinde düşünülür ve değerlendirilirken bugün (mimarlığın sosyal sorumluluklarını, daha iyi bir dünya ve insan hayatına yönelik niyetlerini bir yana bıraksak bile,)söz konusu yeni "turistik" mimarlığı bu kavramsal çerçeveye ele almak mümkün değil: biçim ya da morfoloji şaşırtıcı, değişik ve görülmedik olduğu oranda önemli; bağlam eski moda ölmeye mahkum bir nosyon (Rem Koolhaas); çevre ve sürdürülebilirlik içleri boş birer slogan; mekânsal nitelikler, işlev ve programsa dış görünüş izlenmeye değer olduğu sürece çok da önemli değiller; zaten dış kabuktan kalanlar fazlasıyla yeterli. Tüm bunların yerine "temalandırılmış çevreler ya da binalar," "pazarlama", "pazar payı", "kar," "turist çekimi", "ilginçlik" "marka olma," "simulakra" ve "suretler" gibi kavramlar yükselişte ve öncekinden tümüyle farklı bir kavramsal çerçeveyi işaret etmektedir.

Açıkça bir "kavramsal kayma" olarak nitelendirilmesi gereken bu durum aynı zamanda mimarlığa dair anlayışımız ve onu değerlendirmede de bir kaymaya/dönüşüme işaret ediyor. Mimarlık ve turizm hususunda burada özeti verilen olgu farklı bakış açılarından ele alınabilir ve alınmaktadır. Öte yandan bu çalışma yukarıda sözü edilen kavramsal kaymaya odaklanır ve içinde olduğumuz durumu hem orijinal kavram seti hem de yeni gelişmekte olan kavramsal çerçeve bağlamında karşılaştırmalı bir biçimde, her iki kavramsal çerçevenin de mimarlığı nasıl anladığımız ve onu nasıl değerlendirdiğimize olan etkileriyle birlikte ele alır.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık Turizmi, Kavramsal Kayma, Pazarlama, Küreselleşme

Re-packaging Tradition: The Case of Turkish Baths in Tourism

Voon Chin Phua

Gettysburg College, PA, USA

vphua@gettysburg.edu

Abstract

Turkish baths serve various functions and are not just used as bathing sites. However, over the years, their popularity has declined. Disused baths are either in ruined states, misused as warehouses or shops, rearranged for a new use, or modified but retained their original uses. Studies have noted that tourism has helped in sustaining several major historical baths by bringing a stream of revenue. Turkish baths as tourist sites offer tourists not only the experiences of their services but their architectural and aesthetic values within their historical context as a cultural heritage. While many studies alluded to the relationship between Turkish baths and tourism, few studies have explicitly examined this link. The goal of the paper is to examine tourists' experiences and perceptions of Turkish baths as a tourist attraction. The data used in this paper are from in-depth interviews and ethnographic observations collected between 2015 and 2017. The results suggest that tourists appreciate the historical and architectural aesthetics and services provided by the baths. However, the sustainability of Turkish baths as tourist sites will greatly depend on their maintenance of the facilities and hygiene, the interactions between tourists and staff members, and the perceived targeted tourist groups. Simply being a beautiful architectural site steeped in history is not enough. Turkish baths as tourist attractions also need to address their value in offering something historical within the context of a modern society, particularly when tourists are coming from different places (socially and geographically) with varying expectations(e.g., hygiene).

Contribution of the Recent Alternative Tourism Buildings to the City: A Case Study in Konya

Yelda Korkmaz^a and Ahmet Alkan^b

^aKonya Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

yeldakorkmaz@selcuk.edu.tr

^bKonya Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

alkan@selcuk.edu.tr

Abstract

The city, growing in parallel with technological and scientific developments and enriched by sociocultural aspects, presents new alternatives every day in the field of tourism. Besides the known culture, nature and faith tourism, the city's new spatial production processes are reflected in the tourism potential. Being aware of these new potentials and being able to use them efficiently with an aim is becoming more and more important for the city and the urban society. With these new potentials, many alternative tourism types have been developed to respond to tourists' different expectations. In addition to the restoration applications for cultural tourism, the local administrations are aiming to increase tourism-related income of the city by investing in projects that will be suitable for alternative tourism activities. The planning of these alternative tourism areas and structures as original designs to be built with the use of contemporary materials and techniques that open up the historical or today's potential of the city provide important contributions to the city's tourism potential. Konya province, carries potentials such as thermal tourism, plateau tourism and nature sports tourism in its districts through province's natural beauties, and has an important archaeological value such as Çatalhöyük within its boundaries. As an ancient Seljuk capital and "the city of Mevlana", Konya's tourism potential generally more focused on culture and faith tourism at the city center. Nevertheless, recent large-scale projects in Konya have given new dynamics to the city that will be an alternative to the existing tourism types. These structures, with its functions and design concepts, will contribute to changing the image of Konya by aiming to reflect to Konya tourism not only the cultural accumulation of the city from city's deep-rooted past, but also its face towards the future. In this context, Konya City Stadium, Tropical Butterfly Garden and Science Center buildings were discussed in this research, as three of the recent years' large-scale projects built in Konya city. Two of these three buildings, which serve different types of alternative tourism and largely use steel systems in the structure together with modern building materials, Tropical Butterfly Garden and Science Center are also products of today's ecological design concept as LEED-certified structures. The selected buildings were introduced with their architectural features, their visitor numbers and statistics were examined and the expected contributions to Konya's existing tourism capacity were searched. At the same time, it will be examined how the selected structures are effective in urban-society relations in the context of the increasing role of public structures in social dimensions acquiring through the time-space identification of the newly defined urban-society relations by the rapidly changing social structure of the modern age. In this interaction, activity level of material, form and architectural style is also being tried to be tested.

Keywords: Konya, Tourism, Alternative Tourism, Urban-Society Relations, Steel Structures.

Alternatif Turizme Yönelik Güncel Yapıların Kente Katkısı: Konya Örneği

Özet

Teknolojik ve bilimsel gelişmelerin paralelinde büyüyen ve sosyokültürel bakımdan zenginleşen kent, turizm alanında da her geçen gün yeni alternatifler sunmaktadır. Bilinen inanç, doğa, kültür turizminin yanında kentin yeni mekân üretim süreçleri, turizm potansiyeline de

yansımaktadır. Bu yeni potansiyellerinin farkına varmak ve amaç doğrultusunda verimli kullanabilmek, kent ve kentli için daha da önemli olmaktadır. Bu yeni potansiyeller ile turistlerin farklı beklentilerine de cevap verebilmek için birçok alternatif turizm çeşidi geliştirilmiştir. Yerel yönetimler, kültür turizmine yönelik gerçekleştirilen restorasyon uygulamalarının yanında, alternatif turizm faaliyetlerine uygun olacak fonksiyonlar yüklenmiş projelere yatırımlar yaparak, buldukları kentin turizm kaynaklı gelirlerini artırmayı hedeflemektedirler. Alternatif turizmle yönelik alanlar ve yapıların, kentin tarihi veya güncel potansiyelini açığa çıkaran, çağdaş malzeme ve tekniklerin kullanımıyla inşa edilecek orijinal tasarımlar olarak planlanması, kentin turizm potansiyeline de önemli katkılar sağlamaktadır. Konya ili, ilçeleri dâhilinde termal turizm, yayla turizmi, doğa sporları turizmi gibi potansiyelleri, sahip olduğu doğal güzellikler vasıtasıyla taşımakta ve Çatalhöyük gibi önemli bir arkeolojik değeri de sınırları içerisinde barındırmaktadır. Eski bir Selçuklu başkenti ve Mevlânâ şehri Konya'nın şehir merkezinde turizm potansiyeli, daha çok kültür ve inanç turizmi üzerine yoğunlaşmış durumdadır. Bununla birlikte, Konya'da yakın dönemde gerçekleştirilen büyük çaplı projeler ile şehirdeki mevcut turizm çeşitlerine alternatif olacak yeni dinamikler kazandırılmıştır. Bu yapılar gerek taşıdıkları fonksiyonları gerek tasarım anlayışlarıyla Konya turizmine yalnızca şehrin köklü geçmişinden gelen kültürel birikimini değil, geleceğe dönük yüzünü de yansıtmayı amaçlayarak kentin imajının değişmesine de katkıda bulunacaktır. Bu bağlamda, bu araştırma dâhilinde Konya şehrinde inşa edilen büyük ölçekli güncel projelerden üç tanesi olan Konya Büyükşehir Stadyumu, Konya Tropikal Kelebek Bahçesi ve Konya Bilim Merkezi yapıları ele alınmıştır. Birbirinden farklı alternatif turizm çeşitlerine hizmet eden, yapımında modern yapı malzemeleri ile birlikte strüktürde büyük ölçüde çelik sistemlerin kullanıldığı bu yapılardan Tropikal Kelebek Bahçesi ve Bilim Merkezi aynı zamanda LEED sertifikalı yapılar olarak da günümüz ekolojik tasarım anlayışının bir ürünüdürler. Seçilen yapılar mimari özellikleriyle tanıtılmış, ziyaretçi sayıları ve istatistikleri incelenerek Konya'nın mevcut turizm kapasitesine sağlamaları beklenen katkılar araştırılmıştır. Bildiri kapsamında aynı zamanda, modern çağın hızla değişen toplumsal yapısı ile yeniden tanımlanan kent-toplum ilişkisinin zaman-mekân özdeşleşmesi ile sosyal boyutlar ve derinlik kazanmasında kamusal yapıların artan rolü bağlamında, seçilen yapıların kent-toplum ilişkilerinde ne ölçüde etkili oldukları irdelenecektir. Bu etkileşimde malzeme, form ve mimari üslubun etkinlik düzeyi de test edilmeye çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konya, Turizm, Alternatif Turizm, Kent-Toplum İlişkisi, Çelik Yapılar

ITCAC 2018
CONFERENCE ON TOURISM AND ARCHITECTURE
I. KARABUK UNIVERSITY / SAFRANBOLU

www.itcac18.org

